

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2003
IV. volební období

402

Vládní návrh

na vydání

zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

ZÁKON

ze dne

kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. I

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 3 /2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb. a zákona č. /2003 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 písmeno b) zní:

„ b) úvěry a půjčky s výjimkou

1. příjmu, který věřitel nabyt z vrácené půjčky nebo úvěru úplatným postoupením pohledávky vzniklé na základě této půjčky nebo úvěru, a to ve výši rovnající se rozdílu mezi příjmem plynoucím z vrácení půjčky nebo úvěru a cenou, za kterou byla pohledávka postoupena,
2. příjmu plynoucího poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, z eskontního úvěru ze směnky, kterou je hrazena pohledávka.“

2. V § 3 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které včetně poznámky pod čarou č. 1c zní:

„d) příjem plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění priznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu smírného urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit.^{1c)}

¹⁰⁾ Článek 37 odst. 1 a články 39 a 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněné pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněného pod č. 243/1998 Sb.“.

3. V § 4 odst. 1 písm. a) se za větu první vkládá věta „Pro osvobození příjmů plynoucích manželům z jejich společného jmění postačí, aby podmínky pro jeho osvobození splnil jen jeden z manželů, pokud majetek, kterého se osvobození týká, není nebo nebyl zařazen do obchodního majetku jednoho z manželů.“.
4. V § 4 odst. 1 písm. a) větě poslední se za slova „spoluvlastnického podílu“ vkládají slova „na tomto majetku“.
5. V § 4 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se věta „V případě prodeje pozemku nabytého prodávajícím od pozemkového úřadu výměnou v rámci pozemkových úprav podle zvláštního právního předpisu,⁸⁷⁾ se doba pěti let zkracuje o dobu, po kterou prodávající vlastnil původní pozemek, který byl směněn, a tato doba se započítává i do doby, která běží od vyřazení směněného pozemku z obchodního majetku.“.

Poznámka pod čarou č. 87 zní:

⁸⁷⁾ Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb.“.

6. V § 4 odst. 1 písm. e) větě první a v § 19 odst. 1 písm. d) větě první se slova „jiné způsoby výroby“ nahrazují slovem „výrobu“.
7. V § 4 odst. 1 písm. e) a v § 19 odst. 1 písm. d) se věta druhá nahrazuje větou „Za první uvedení do provozu se považuje i uvedení zařízení do zkušebního provozu, na základě něhož plynuly nebo plynou poplatníkovi příjmy a dále případy, kdy malá vodní elektrárna do výkonu 1 MW byla rekonstruována, pokud příjmy z této malé vodní elektrárny do výkonu 1 MW nebyly již osvobozeny.“.
8. V § 4 odst. 1 písm. f) se slova „ , z reklamního slosování“ nahrazují slovy“ nebo z reklamního slosování, pokud se nejedná o spotřebitelskou loterii podle zvláštního právního předpisu¹²⁾“ a slova „ a v § 20 odst. 8“ se zrušují.
9. V § 4 odst. 1 písmeno l) zní:
„l) plnění z pojištění osob s výjimkou plnění z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití a z důchodového pojištění převyšujícího zaplacené pojistné v rozsahu uvedeném v § 8,“.

10. V § 4 odst. 1 písm. r) se za větu první vkládají věty “Doba 5 let mezi nabytím a převodem členských práv družstva, majetkových podílů na transformovaném družstvu^{13c)} nebo účasti na obchodní společnosti, nejde-li o prodej cenných papírů, se zkracuje o dobu, po kterou poplatník byl společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva před přeměnou této společnosti nebo družstva. Jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c, doba 5 let mezi nabytím a převodem se nepřerušuje při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti.”.

11. V § 4 odst. 1 písmeno t) včetně poznámek pod čarou č. 13c a 20 zní:

„t) dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtu obcí, krajů, státních fondů, Národního fondu, z přidělených grantů nebo příspěvek ze státního rozpočtu poskytnutý podle zvláštního právního předpisu^{13c)} a nebo dotace, granty a příspěvky z prostředků Evropských společenství, na pořízení hmotného majetku, na jeho technické zhodnocení nebo na odstranění následků živelní pohromy (§ 24 odst. 10), s výjimkou dotací a příspěvků, které jsou účtovány do příjmů (výnosů) podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾

^{13c)} § 7 odst. 1 písm. o) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) ve znění zákona č. 141/2001 Sb.

²⁰⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 353/2001 Sb..”.

12. V § 4 odst. 1 písm. w) větě první se slova „nebo příjmy z vrácení zaměstnaneckých akcií“ zrušují.
13. V § 4 odst. 1 se na konci písmene w) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se věta „Osвобоzení se nevztahuje na příjmy, které plynou poplatníkovi z budoucího prodeje cenných papírů, uskutečněného v době do 6 měsíců od nabytí, a z budoucího prodeje cenných papírů, které jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku, a to do 6 měsíců od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7), i když kupní smlouva bude uzavřena až po 6 měsících od nabytí nebo po 6 měsících od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7),“.
14. V § 4 odst. 1 písm. w) se na konci věty sedmé tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „obdobně se postupuje i při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c.“.
15. V § 4 odst. 1 písm. x) se za slova „při vyrovnání“ vkládají slova „nebo při nuceném vyrovnání“.
16. V § 4 odst. 1 písm. za) se částka „200 Kč“ nahrazuje částkou „500 Kč“.
17. V § 4 odst. 1 se písmena zh) a zi) zrušují. Dosavadní písmena zj), zk a zl) se označují jako písmena zh), zi) a zj).
18. V § 4 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena zk) a zl), která včetně poznámky pod čarou č 70a znějí:
„zk) příjmy vlastníka bytu nebo nebytového prostoru
 1. plynoucí jako důsledek úhrady výdajů (nákladů) na opravy, údržbu a technické zhodnocení společných částí domu s byty a nebytovými prostory ve vlastnictví podle zvláštního právního předpisu o vlastnictví bytů⁶⁰⁾ ve věcném plnění, pokud tak vyplývá ze smlouvy o výstavbě dalšího bytu, nebo nebytového prostoru, popřípadě jejich částí za předpokladu, že se vlastníci bytů a nebytových prostorů v domě písemně dohodnou o úhradě uvedených nákladů a výdajů jinak, než podle výše spoluvlastnických podílů na společných částech domu, nebo tak stanoví zvláštní právní předpis,⁶⁰⁾
 2. plynoucí jako důsledek úhrady výdajů (nákladů) na opravy, údržbu a technické zhodnocení společných částí domu s byty a nebytovými prostory ve vlastnictví podle zvláštního právního předpisu o vlastnictví bytů⁶⁰⁾ jiným vlastníkem bytu nebo nebytového prostoru v domě ve věcném plnění, a to ve výši rozdílu převyšujícího povinnost vlastníka bytu nebo nebytového prostoru v domě hradit uvedené náklady a výdaje podle velikosti spoluvlastnického podílu na společných částech domu, za předpokladu, že se vlastníci bytů a nebytových prostorů v domě písemně dohodnou o úhradě uvedených nákladů a výdajů jinak, než podle výše

spoluvlastnických podílů na společných částech domu, nebo tak stanoví zvláštní právní předpis,⁶⁰⁾

zl) příjem plynoucí z doplatku na dorovnání^{70a)} při přeměně, výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, na který vznikl společníkovi nárok v souladu se zvláštním právním předpisem,^{70a)} je osvobozen, vztahuje-li se k

1. akciím, u nichž doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti přesáhla dobu 6 měsíců. Osvobození se nevztahuje k akciím, které jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku, a to po dobu 6 měsíců od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7),
2. podílu na obchodní společnosti, u něhož doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti přesáhla dobu 5 let. Osvobození se nevztahuje k podílům, které jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku, a to po dobu 5 let od ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7).

^{70a)} Například § 220a odst. 5 a 220k odst. 1 obchodního zákoníku.“

19. V § 4 odst. 4 větě první se za slovo „účtováno” vkládají slova „anebo jsou nebo byly uvedeny v evidenci majetku a závazků pro účely stanovení základu daně a daně z příjmů (dále jen ”daňová evidence”)
20. V § 4 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „nebo jej naposledy uváděl v daňové evidenci ”.
21. V § 5 odst. 3 větě první se slovo „nebo“ nahrazuje slovy „ , daňové evidence nebo podle“.
22. V § 5 odst. 5 větě první se slova „s výjimkou příjmů, u nichž se daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby započte na celkovou daňovou povinnost v daňovém přiznání (§ 8 odst. 4, § 36 odst. 6)“ zrušují.
23. V § 5 odst. 6 větách první a třetí se za slovo „účetnictví“ vkládají slova „nebo v daňové evidenci“.
24. V § 5 odst. 8 se věta první nahrazuje větou „Při přechodu z vedení podvojného účetnictví na daňovou evidenci se postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu“.
25. V § 5 odst. 8 se věta druhá nahrazuje větou „Při přechodu z daňové evidence na vedení podvojného účetnictví se postupuje podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.“.
26. V § 5 se na konci odstavce 9 doplňuje věta „U poplatníků, kteří jsou plátcí daně z přidané hodnoty nebo jimi byli v době vzniku pohledávky, se hodnota pohledávky snižuje o výši daně z přidané hodnoty, pokud byla splněna vlastní daňová povinnost na výstupu.”.
27. V § 5 se doplňují odstavce 10 a 11, které včetně poznámky pod čarou č. 88 znějí:

„(10) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se zvyšuje o

 - a) částku závazku, který zanikl jinak než jeho splněním, započtením dohodou mezi věřitelem a dlužníkem, kterou se dosavadní závazek nahrazuje závazkem novým, a narovnáním podle zvláštního právního předpisu.⁸⁸⁾ Toto se nevztahuje na závazky ze smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení a jiných sankcí ze závazkových vztahů,
 - b) hodnotu záloh uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který není účetní jednotkou a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je osobou ekonomicky nebo personálně a nebo jinak spojenou (§ 23), který je účetní jednotkou, s výjimkou záloh z titulu nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci, nedošlo-li k vyúčtování celkového závazku v tom zdaňovacím období, ve kterém byly zálohy uhrazeny,

- c) příjem plynoucí poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, ze směnky, kterou je hrazena pohledávka, jedná-li se o příjem, který je předmětem daně podle § 3,
- d) částku ve výši ocenění nepeněžitého vkladu sníženou o výši vkladu, která je vyplácená obchodní společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva.

(11) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se snižuje o hodnotu záloh uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který není účetní jednotkou a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je osobou ekonomicky nebo personálně a nebo jinak spojenou (§ 23), který je účetní jednotkou, s výjimkou záloh z titulu nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci, o které se zvýšil základ daně podle odstavce 10, ve zdaňovacím období, ve kterém byl vyúčtován celkový závazek.

⁸⁸⁾ § 585 a násl. občanského zákoníku.“.

- 28.** V § 6 odst. 4 větě první se částka „3 000 Kč“ nahrazuje částkou „5 000 Kč“.
- 29.** V § 6 se na konci odstavce 6 doplňují věty „Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce postupně za sebou více motorových vozidel k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1% z nejvyšší vstupní ceny motorového vozidla. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce více motorových vozidel současně, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1% z úhrnu vstupních cen všech motorových vozidel používaných pro služební i soukromé účely.“.
- 30.** V § 6 odst. 9 písm. d) větě první se slova „a u zaměstnavatelů, kteří nevytvořili zisk,“ nahrazují slovem „anebo“.
- 31.** V § 6 odst. 9 písm. e) se slova „a na pojistné na zdravotní pojištění“ nahrazují slovy „ , na pojistné na zdravotní pojištění a u zaměstnanců, na které se vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, příspěvky na toto zahraniční pojištění“.
- 32.** V § 6 odst. 9 se písmeno h) zrušuje.
Dosavadní písmena ch) až z) se označují jako písmena h) až y).
- 33.** V 6 odst. 9 písm. ch) se slova „u zaměstnavatelů, kteří nevytvořili zisk,“ nahrazují slovem „anebo“.

- 34.** V § 6 odst. 9 se písmeno m) zrušuje.
Dosavadní písmena n) až y) se označují jako písmena m) až x).
- 35.** V § 6 odst. 9 písm. w) větě první se za slova „zaměstnanec na“ vkládá slovo „jeho“ a slova „sjednané zaměstnancem jako pojistníkem“ se nahrazují slovy „uzavřené mezi zaměstnancem jako pojistníkem a pojišťovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území České republiky podle zvláštního právního předpisu,⁸⁹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 89 zní:

⁸⁹⁾ Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví) ve znění zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 316/2001 Sb., zákona č. 12/2002 Sb. a zákona č. 126/2002 Sb.“.

- 36.** V § 6 se na konci textu odstavce 13 doplňují slova „a sražených nebo zaměstnancem uhrazených příspěvků na pojištění povinně placené podle první věty“.
- 37.** V § 7 odst. 2 písm. c) se slova „a správce konkursní podstaty za činnost podle zvláštního právního předpisu^{19a)}“ zrušují.
- 38.** V § 7 odst. 2 písmeno d) zní:
„d) příjmy z činnosti správce konkursní podstaty, včetně příjmů z činnosti předběžného správce, zvláštního správce, zástupce správce a vyrovnacího správce, které nejsou živností ani podnikáním podle zvláštního právního předpisu.^{19a)}“.
- 39.** V § 7 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Při stanovení základu daně společníka veřejné obchodní společnosti se nepřihlíží k ustanovení věty první § 18 odst. 9.“

- 40.** V § 7 odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 9c zní:

„(5) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti určená ve stejném poměru, jakým je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti na tohoto komplementáře podle zvláštního právního předpisu.^{9c)}“

^{9c)} § 100 obchodního zákoníku.“.

41. V § 7 odst. 13 větě první se slova „účtující v soustavě podvojného účetnictví zaplatí částky pojistného podle § 23 odst. 4 písm. d)“ nahrazují slovy „ , který vede podvojně účetnictví, zaplatí částky pojistného podle § 23 odst. 3 písm. a) bod 5“.
42. V § 7 se na konci odstavce 14 doplňují věty „Uplatní-li poplatník v období, kdy účtuje v hospodářském roce postup podle odstavců 9, 10 § 7a ,12, 13 nebo 14, anebo má příjmy podle odstavce 1 písm. c), d) nebo podle odstavce 2, změní v tomto období způsob účtování na účtování v kalendářním roce. Obdobně postupuje poplatník s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d), pokud veřejná obchodní společnost nebo komanditní společnost uplatní jako účetní období hospodářský rok.“.
43. V § 7 odstavec 15 zní:
- „(15) Poplatníci s příjmy podle odstavců 1 a 2, kteří nejsou účetní jednotkou a neuplatňují výdaje podle odstavce 9, postupují podle § 7b.“.
44. V § 7a odst. 1 větě první se slova „na běžném účtu, které podle podmínek banky jsou určeny“ nahrazují slovy „z vkladů na běžném účtu, který je podle podmínek banky určen“.
45. V § 7a odst. 2 větě čtvrté se slova „a o nezdánitelné“ nahrazují slovy „a o předpokládané nezdánitelné“.
46. V § 7a odst. 3 větě první se za slova „zdaňovacího období“ vkládají slova „příjmů z prodeje věci nebo práva, které byly zahrnuty do obchodního majetku nebo“ a částka „4 000 Kč“ se nahrazuje částkou „6 000 Kč“.
47. Za § 7a se vkládají nové § 7b a 7c které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 20h, 90 a 91 znějí:

„§ 7b

Daňová evidence

- (1) Daňová evidence zajišťuje zjištění základu daně z příjmů a obsahuje údaje o
- a) příjmech a výdajích, v členění potřebném pro zjištění základu daně,
 - b) majetku a závazcích.
- (2) Pro obsahové vymezení složek majetku v daňové evidenci, se použijí zvláštní právní předpisy o účetnictví,^{20h)} není-li dále stanoveno jinak.
- (3) Pro ocenění majetku a závazků v daňové evidenci, se hmotný majetek oceňuje podle § 29, pohledávky se oceňují podle § 5. Ostatní majetek se oceňuje pořizovací cenou,³¹⁾ je-li

pořízen úplatně, vlastními náklady,³¹⁾ je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou zjištěnou pro účely daně dědické nebo darovací u majetku nabytého děděním nebo darem. Závazky se oceňují při vzniku jmenovitou hodnotou, při převzetí pořizovací cenou. Peněžní prostředky a ceniny se oceňují jejich jmenovitými hodnotami. Pořizovací cenou pozemku je cena včetně porostu, pokud se nejedná o pěstitelský celek trvalých porostů (§ 26). Do pořizovací ceny majetku pořízeného formou finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci se zahrnou výdaje s jeho pořízením související, hrazené nájemcem. V případě úplatného pořízení nemovitých a movitých věcí, majetkových práv, pohledávek a závazků, nebo části uvedeného majetku a závazků, za jednu pořizovací cenu, se cena jednotlivých složek majetku stanoví v poměrné výši k ceně jednotlivých složek majetku oceněných podle zvláštního právního předpisu,^{1a)} s výjimkou peněz, cenin, pohledávek a závazků.

(4) Zjištění skutečného stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a závazků provede poplatník k poslednímu dni zdaňovacího období. O tomto zjištění provede zápis. O případné rozdíly upraví základ daně podle § 24 a § 25.

(5) Poplatník je povinen uschovávat daňovou evidenci za všechna zdaňovací období, pro která neskončila lhůta pro vyměření daně stanovená tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.^{28b)}

§ 7c

Minimální základ daně

(1) U poplatníka s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a), b) nebo c) musí základ daně podle § 5 a 23 činit alespoň 50 % částky, která se stanoví jako součin všeobecného vyměřovacího základu podle zákona o důchodovém pojištění⁹⁰⁾ za kalendářní rok, který o 2 roky předchází zdaňovacímu období, přepočítacího koeficientu podle zákona o důchodovém pojištění⁹¹⁾ pro úpravu tohoto všeobecného základu a počtu kalendářních měsíců, v jejichž průběhu poplatník provozoval podnikatelskou činnost nebo jinou samostatnou výdělečnou činnost. Tato částka se zaokrouhluje na celé stokoruny dolů.

(2) Minimální základ daně podle odstavce 1 se nesnižuje o položky odčitatelné od základu daně uvedené v § 34.

(3) Ustanovení odstavce 1 a 2 se nevztahuje na poplatníka ve zdaňovacím období,

- a) ve kterém zahájil nebo ukončil podnikatelskou činnost,
- b) bezprostředně následujícím po zdaňovacím období, ve kterém zahájil podnikatelskou činnost.

(4) Ustanovení odstavce 1 a 2 se nevztahuje dále na poplatníka

- a) kterému byla stanovena daň paušální částkou podle § 7a,
- b) který je poživatelem starobního důchodu, plného invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu,
- c) který na počátku zdaňovacího období nedovršil věk 26 let a který se v souladu se zvláštním předpisem^{14d)} soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,
- d) který ve zdaňovacím období podá daňové přiznání podle § 38gb a který do konce téhož zdaňovacího období neukončil podnikatelskou činnost,
- e) který má ve zdaňovacím období nárok na slevu na dani podle § 35, 35a a 35b.

^{20h)} § 6 až 9 Vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

⁹⁰⁾ § 17 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

⁹¹⁾ § 17 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb.“.

48. V § 8 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „ , příjmy z vyrovnání společníkovi, který není účastníkem smlouvy (dále jen „mimo stojící společník“) dosažené na základě smlouvy o převodu zisku podle zvláštního právního předpisu (dále jen „smlouva o převodu zisku“) nebo ovládací smlouvy podle zvláštního právního předpisu (dále jen „ovládací smlouva“)“.

49. V § 8 odst. 1 písm. e) se číslo „7“ nahrazuje číslem „6“.

50. V § 8 odst. 1 písm. f) se číslo „8“ nahrazuje číslem „7“

51. V § 8 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 9 se označují jako odstavce 2 až 8.

52. V § 8 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

53. V § 8 odst. 5 větě první se slova „z depozitní směnky vystavené bankou“ nahrazují slovy „ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele“.

54. V § 8 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Jedná-li se o příjem podle odstavců 1 nebo 3 plynoucí do společného jmění manželů ze zdroje, který není vložen do obchodního majetku žádného z manželů, zdaňuje se jen u jednoho z nich.“.

55. V § 9 odst. 6 větě první se slova „a nehmotného“ zrušují.

56. V § 9 odst. 6 větě druhé se slova „účtovat v soustavě jednoduchého nebo podvojného“ nahrazují slovy „vést podvojně“.

57. V § 9 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Při nájmu podniku podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾ je příjmem pronajímatele, který není účetní jednotkou, také

- a) hodnota pohledávek a závazků, které přecházejí na nájemce, není-li dohodnuta jejich úhrada. Je-li dohodnuta částečná úhrada pohledávek a závazků, je příjmem jejich hodnota. Je-li dohodnuta úhrada pohledávek a závazků vyšší než je jejich hodnota, je příjmem tato vyšší cena,
- b) neuhrazený rozdíl mezi hodnotou nemovitostí a věcí movitých v podniku na začátku nájmu a jejich vyšší hodnotou při ukončení nájmu stanovenou podle zvláštního právního předpisu^{1a)} nebo podle údajů uvedených v účetnictví nájemce, vedeném podle zvláštních právních předpisů.^{20)c}

58. V § 10 odst. 1 se na konci textu písmene f) doplňují slova „a nebo podíl majitele podílového listu z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, s výjimkou splnutí nebo sloučení podílového fondu“.

59. V § 10 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena j) a k), která znějí:

- „j) příjmy z převodu jmění na společníka a příjmy z vypořádání podle zvláštního právního předpisu,⁷⁰⁾
- k) doplatek na dorovnání^{70a)} při přeměně, výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti je příjmem, pokud hodnota podílů ve společnosti, k nimž se doplatek na dorovnání vztahuje, stanovená pro účely přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾, přesahuje jejich nabývací cenu stanovenou podle tohoto zákona (§ 10 odst. 6) ke dni předcházejícímu rozhodnému dni přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti bez vlivu ocenění reálnou hodnotou. Doplatek na dorovnání na který vznikl společníkovi nárok podle zvláštního právního předpisu^{70a)} se snižuje o poměrnou část nabývací ceny podílu v obchodní společnosti nebo akcie, k nimž se doplatek na dorovnání vztahuje. Obdobně se postupuje u dorovnání v penězích.^{70a)c}

60. V § 10 odstavec 2 zní:

„(2) Příjmy podle odstavce 1, plynoucí manželům ze společného jmění manželů, se zdaňují u jednoho z nich. Příjmy plynoucí manželům z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku, se zdaňují u toho z manželů, který měl takový majetek nebo právo zahrnuty v obchodním majetku. U příjmů plynoucích z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku zemřelého manžela (manželky), které plynou pozůstalému manželovi (manželce) se ke lhůtě uvedené v § 4 odst. 1 písm. a), b), c), r) a w) vztahující se k majetku nebo právu zahrnutým v obchodním majetku, nepřihlíží.“

61. V § 10 odst. 3 písm. a) se částka „10 000 Kč“ nahrazuje částkou „15 000 Kč“.
62. V § 10 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je výdajem vrácená záloha, i když je vrácena v jiném zdaňovacím období.“.
63. V § 10 se na konci odstavce 6 doplňují věty „U příjmů z převodu jmění na společníka se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů, převzaté závazky, které byly následně uhrazeny, a uhrazené vypořádání, i když k uhrazení dojde v jiném zdaňovacím období, než v tom, v němž plyne příjem z převodu jmění na společníka. U příjmů z vypořádání se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů.“.
64. V § 10 se na začátek odstavce 8 vkládají věty „Příjmem podle odstavce 1 písm. f) a g) je také kladný rozdíl mezi oceněním majetku podle zvláštního právního předpisu^{1a)} a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní společnosti nebo družstva v souladu se zvláštním právním předpisem,²⁰⁾ při zániku účasti společníka v obchodní společnosti nebo členství v družstvu, pokud je podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl vypořádáván v nepeněžní formě. Pokud společníkovi nebo členovi družstva při zániku jeho účasti v obchodní společnosti nebo družstvu vznikne vedle práva na vypořádací podíl v nepeněžní formě současně i závazek vůči obchodní společnosti nebo družstvu, sníží se tento kladný rozdíl o částku závazku.“.
65. V § 11 se věta druhá nahrazuje větou „Plynou-li příjmy z užívání věci ve spoluvlastnictví na základě písemné smlouvy uzavřené všemi spoluvlastníky jen určitým spoluvlastníkům nebo jinak než odpovídá jejich spoluvlastnickým podílům, rozdělují se tyto příjmy a výdaje na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů podle této smlouvy; přitom výdaje musí být pro účely tohoto ustanovení rozdělovány ve stejném poměru jako příjmy.“.
66. V § 11 větě poslední se za slovo „mohou“ vkládá slovo „spoluvlastníci“.
67. V § 14 odst. 1 větě třetí se slova „předběžného konkursního zvláštního zástupce správce a vyrovnávacího správce, které nejsou živností ani podnikáním podle zvláštního právního předpisu,⁶⁶⁾“ nahrazují slovy „podle § 7 odst. 2 písm. d)“.
68. V § 14 odst. 2 písmeno c) zní:
„c) uvedené v § 7 odst. 2 písm. d)“.

69. V § 15 odst. 1 písm. b) se částka „23 520 Kč“ nahrazuje částkou „25 560 Kč“.
70. V § 15 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se základ daně sníží za zdaňovací období o částky uvedené v odstavci 1 písm. b) až f), pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky (§22) činí nejméně 90% všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6, 8 a 10.“.
71. V § 15 odst. 3 větě druhé se slova „v samostatném přiznání k dani“ zrušují.
72. V § 15 odst. 8 větě první se za slova „na ochranu zvířat“ vkládají slova „a jejich zdraví“.
73. V § 15 odst. 10 větě poslední se slova „Použije-li nebo používá-li poplatník bytovou potřebu“ nahrazují slovy „Použije-li se nebo používá-li se bytová potřeba“.
74. V § 15 odstavec 11 zní:
„(11) V případě, že účastníky smlouvy o úvěru na financování bytové potřeby je více zletilých osob,⁶²⁾ uplatní odpočet buď jedna z nich, anebo každá z nich, a to rovným dílem. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 10 písm. a) až c) a e), oprávněně může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, po jehož celou dobu poplatník předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 10 písm. a) až c) vlastnil a předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 10 písm. a), c) a e) oprávněně užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů. V roce nabytí vlastnictví však stačí, jestliže předmět bytové potřeby poplatník vlastnil ke konci zdaňovacího období. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 10 písm. d), f), g) může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, po jehož celou dobu poplatník byt, rodinný dům nebo bytový dům uvedený v odstavci 10 písm. d), f), g) užíval ke svému trvalému bydlení nebo bydlení manžela (manželky), svých potomků, rodičů nebo prarodičů. Úhrnná částka úroků, o které se snižuje základ daně podle odstavce 10 ze všech úvěrů poplatníků v téže domácnosti, nesmí překročit 300 000 Kč. Při placení úroků jen po část roku nesmí nezdanitelná částka překročit jednu dvanáctinu této maximální částky za každý měsíc placení úroků.“.

75. V § 15 odst. 12 větě první se za slova „poplatníkem na“ vkládá slovo „jeho“.
76. V § 15 odst. 12 se věta druhá nahrazuje větou „Částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem na zdaňovací období sníženému o 6 000 Kč.“.
77. V § 15 odst. 13 se věta první nahrazuje větou „Od základu daně za zdaňovací období lze odečíst poplatníkem zaplacené pojistné na zdaňovací období na jeho soukromé životní pojištění na základě pojistné smlouvy uzavřené mezi poplatníkem jako pojistníkem a pojištěným v jedné osobě a pojišťovnou, která je tuzemskou právnickou osobou nebo tuzemskou pobočkou zahraniční pojišťovny, za předpokladu, že výplata pojistného plnění (důchodu nebo jednorázového plnění) je ve smlouvě sjednána až po 60 měsících od uzavření smlouvy a současně nejdříve v kalendářním roce, v jehož průběhu dosáhne poplatník věku 60 let.“.
78. V § 15 odst. 13 se věta poslední nahrazuje větou „Při nedodržení těchto podmínek z důvodu zániku pojištění nebo dodatečné změny doby trvání pojištění nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky, o které byl poplatníkovi v příslušných letech z důvodu zaplaceného pojistného základ daně snížen.“.
79. V § 15 se doplňuje odstavec 14 , který zní:
„(14) Od základu daně lze odečíst zaplacené členské příspěvky člena odborové organizace této organizaci podle jejích stanov, která uskutečňuje činnosti spočívající v obhajobě hospodářských a sociální zájmů zaměstnanců v rozsahu vymezeném zvláštním právním předpisem.⁸²⁾ Takto lze odečíst částku do výše 1,5 % zdanitelných příjmů, s výjimkou příjmů zdaněných srážkou podle zvláštní sazby daně, maximálně však do výše 3 000 Kč za zdaňovací období.“.
80. V § 18 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:
„d) příjmy plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu smírného urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit.^{1c)}“.

- 81.** V § 18 odst. 4 se na konci písmene b) doplňují slova „ a dále příjmy obcí a krajů plynoucí z výnosů daní nebo podílu na nich, výnosů poplatků a peněžních odvodů, které jsou podle zvláštních zákonů příjmem obcí nebo krajů,“.
- 82.** V § 18 odst. 8 se slova „vyšší územní samosprávné celky“ nahrazují slovem „kraje“.

Poznámka pod čarou č. 17d zní:

^{17d)} Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 231/2002 Sb. a zákona č. 404/2002 Sb.”.

- 83.** V § 18 se na konci odstavce 9 doplňuje věta: „Při stanovení základu daně společníka veřejné obchodní společnosti se k předchozí větě nepřihlíží.“
- 84.** V § 18 odst. 12 se slova „připadající komplementářům; přitom tato část základu daně se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělována část zisku připadající na komplementáře podle společenské smlouvy, jinak rovným dílem.^{9c)}“ nahrazují slovy „určená ve stejném poměru, jako je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti na tohoto komplementáře podle zvláštního právního předpisu.^{9c)}“.
- 85.** V § 18 odst. 13 úvodní části textu se za slovo „zřízených“ vkládají slova „zvláštním právním předpisem nebo“.
- 86.** V § 18 se doplňují odstavce 14 a 15, které včetně poznámky pod čarou č. 17o znějí:

„(14) U poplatníků zřízených zvláštním právním předpisem k poskytování veřejné služby v televizním nebo rozhlasovém vysílání^{17o)} jsou předmětem daně všechny příjmy s výjimkou příjmů

- a) z investičních dotací,
- b) z úroků z vkladů na běžném účtu.

(15) Doplatek na dorovnání^{70a)} při přeměně, výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti je předmětem daně, pokud hodnota podílů ve společnosti, k nimž se doplatek na dorovnání vztahuje, stanovená pro účely přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ přesahuje jejich nabývací cenu stanovenou podle tohoto zákona (§ 24 odst. 7) ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti bez vlivu ocenění reálnou hodnotou. Doplatek na dorovnání, na který vznikl společníkovi nárok podle zvláštního právního předpisu,^{70a)} se snižuje o poměrnou část nabývací ceny podílu v obchodní společnosti nebo akcie, k nimž se doplatek na dorovnání vztahuje. Obdobně se postupuje u dorovnání v penězích.^{70a)}

^{17o)} Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 231/2001 Sb.

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 135/1997 Sb. a zákona č. 192/2002 Sb.”.

87. V § 19 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) příjmy

1. z cenově regulovaného^{18d)} nájemného z bytů, z nájemného z garáží a z úhrad za plnění poskytovaná s užíváním těchto bytů a garáží v domech ve vlastnictví a spoluvlastnictví bytových družstev, zřízených po roce 1958, na jejichž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc podle zvláštních právních předpisů,^{18e)}
2. z nájemného z bytů a garáží v domech ve vlastnictví a spoluvlastnictví bytových družstev, označovaných podle dřívějších předpisů jako lidová bytová družstva,^{18f)} a z nájemného z bytů a garáží užívaných společníky nebo členy poplatníků, vzniklých proto, aby se stali vlastníky domů, a z úhrad za plnění poskytovaná s užíváním uvedených bytů a garáží, a to za předpokladu, že u nájemného z bytů budou dodržena pravidla regulace nájemného z bytů platná do 17. prosince 2002 týkající se uvedených bytů, pokud zvláštní právní předpis nestanoví pravidla jiná,“.

88. V § 19 odst. 1 písmeno h) zní:

„h) příjmy plynoucí z odpisu závazků při vyrovnání nebo při nuceném vyrovnání,^{19a)} pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ zaúčtovány ve prospěch výnosů,“.

89. V § 19 odst. 1 písmeno ch) včetně poznámky pod čarou č. 92 zní:

„ch) příjmy poplatníků, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, které jim plynou jako odvod části výtěžku loterií a jiných podobných her povolených podle zvláštního právního předpisu,⁹²⁾

⁹²⁾ § 4 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 149/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb.“.

90. V § 19 odst. 1 písm. t) se za slovo „zřízené“ vkládají slova „zvláštním právním předpisem nebo“.

91. V § 19 odst. 1 písm. u) se slova „úrokových příjmů z vkladů u bank a dividendových příjmů plynoucích“ nahrazují slovy „příjmy z účasti v akciové společnosti a příjmy z podílu na zisku z podílového listu (dále jen „dividendové příjmy“) a úrokové příjmy z vkladů u bank plynoucí.“

92. V § 19 odst. 1 se písmeno zd) zrušuje.

Dosavadní písmena ze) a zf) se označují jako písmena zd) a ze).

93. V § 19 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena zf) až zj), která znějí:

„zf) příjmy z dividend a jiných podílů na zisku, vyplácené dceřinou společností, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, mateřské společnosti. Toto se nevztahuje na podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci,

zg) příjmy mateřské společnosti při snížení základního kapitálu dceřiné společnosti, a to nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů společnosti podle zvláštního právního předpisu,⁷⁰⁾ byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk společnosti nebo fond vytvořený ze zisku,

zh) zisk převáděný řídicí nebo ovládající osobě na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy, jedná-li se o příjmy plynoucí od dceřiné společnosti mateřské společnosti,

zi) příjem mimo stojícího společníka z vyrovnání na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy, pokud je tento mimo stojící společník mateřskou společností ve vztahu k ovládané nebo řízené osobě,

zj) příjmy z dividend a jiných podílů na zisku u mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, plynoucí od dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě Evropské unie. Toto se nevztahuje na podíly na likvidačním zůstatku, vypořádací podíly a podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci.”.

94. V § 19 se doplňují odstavce 3 a 4, které včetně poznámky pod čarou č. 93 znějí:

„(3) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, společnost, která není poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a

1. má některou z forem uvedených v předpisech Evropských společenství;⁹³⁾ tyto formy uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem, a

2. podle daňových zákonů členských států Evropské unie je považována za daňového rezidenta a není považována za daňového rezidenta mimo Evropskou unii podle ustanovení smlouvy o zamezení dvojího zdanění s třetím státem, a

3. podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,⁹³⁾ které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů. Seznam těchto daní uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem. Za společnost podléhající těmto daním se nepovažuje společnost, která je od daně osvobozena nebo si může zvolit osvobození od daně,

b) mateřskou společností obchodní společnost, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má formu akciové společnosti, nebo společnosti s ručením omezeným, nebo společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, a která má nejméně po dobu 24 měsíců nepřetržitě alespoň 25 % podíl na základním kapitálu jiné společnosti,

- c) dceřinou společností obchodní společnost, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, na jejímž základním kapitálu má mateřská společnost nejméně po dobu 24 měsíců nepřetržitě alespoň 25 % podíl.
- d) třetím státem stát, který není členským státem Evropské unie.

(4) Osvobození podle odstavce 1 písm. zf) až zj) lze uplatnit při splnění 25% podílu na základním kapitálu, i když nebude ještě splněna doba 24 měsíců nepřetržitého trvání podle odstavce 3. Nebude-li splněna minimální výše podílu 25% na základním kapitálu nepřetržitě po dobu 24 měsíců, posuzuje se uplatnění osvobození od daně podle odstavce 1 písm. zf) až zj) jako nesplnění daňové povinnosti poplatníka ve zdaňovacím období, za které bylo osvobození od daně uplatněno.

⁹³⁾ Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. 7. 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států a Směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. 7. 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech majetku a výměnách podílů.“.

95. V § 20 odstavec 2 zní:

„(2) U poplatníka, u něhož dochází ke zrušení s likvidací, je základem daně v průběhu likvidace i po jejím ukončení výsledek hospodaření upravený podle § 23 až 33.“.

96. Poznámka pod čarou č. 19b se zrušuje.

97. V § 20 odst. 3 se ve větě třetí na konci doplňují slova “nebo k přeměně investiční společnosti podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾”.

98. V § 20 odstavec 6 zní:

„(6) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti určená ve stejném poměru, jakým je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti na tohoto komplementáře podle zvláštního právního předpisu.^{9c)}”

99. V § 20 odstavec 7 zní:

„(7) Poplatníci vymezení v § 18 odst. 3, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, mohou základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 1 000 000 Kč, použijí-li prostředky získané takto dosaženou úsporou daňové povinnosti ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, a to nejpozději ve třech bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích; přitom u poplatníků zřízených k poskytování veřejné služby v televizním nebo rozhlasovém vysílání pouze tehdy, použijí-li takto získané prostředky v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) spojených s poskytováním

veřejné služby, u společenství vlastníků jednotek pouze tehdy, použijí-li takto získané prostředky v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) spojených se správou domu a u veřejných vysokých škol pouze tehdy, použijí-li takto získané prostředky v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) vzdělávací, vědecké, výzkumné, vývojové nebo umělecké činnosti. V případě, že 30% snížení činí méně než 300 000 Kč, lze odečíst částku ve výši 300 000 Kč, maximálně však do výše základu daně.”.

100. V § 20 odst. 8 větě první se za slova „na ochranu zvířat” vkládají slova „a jejich zdraví”.

101. V § 21 odst. 1 se číslo „31“ nahrazuje číslem „28“.

102. V § 21 odst. 1 se číslo „28“ nahrazuje číslem „26“.

103. V § 21 odst. 1 se číslo „26“ nahrazuje číslem „24“.

104. V § 21 odst. 5 se slovo „platná k poslednímu dni zdaňovacího období nebo jeho části“ nahrazují slovy „účinná k poslednímu dni zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání“.

105. V § 22 odst. 1 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se body 10 a 11, které znějí:

1. „10. příjmy plynoucí společníkovi obchodní společnosti v souvislosti se snížením základního kapitálu,
11. příjmy z úhrad pohledávky nabyté postoupením.“.

106. V § 22 odst. 3 se slova „písm. b) a odst. 4 písm. b)“ zrušují.

107. V § 23 odstavec 2 zní:

„(2) Pro zjištění základu daně se vychází

- b) z výsledku hospodaření (zisk nebo ztráta), a to vždy bez vlivu Mezinárodních účetních standardů, u poplatníků, kteří vedou podvojný účetnictví.²⁰⁾ Při stanovení základu daně se nepřihlíží k zápisům v knihách podrozvahových účtů, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Pro zjištění základu daně veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti se vychází z výsledku hospodaření upraveného o převod podílů na výsledku hospodaření společníkům veřejné obchodní společnosti nebo komplementářům komanditní společnosti,
- c) z rozdílu mezi příjmy a výdaji u poplatníků, kteří nevedou podvojný účetnictví.“.

- 108.** V § 23 odst. 3 se slova „Hospodářský výsledek“ nahrazují slovy „Výsledek hospodaření“ a slova „hospodářský výsledek“ se nahrazují slovy „výsledek hospodaření“.
- 109.** V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 4 se slova „nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji“ zrušují a za slovo „provedena“ se doplňují slova „a ovlivnila výsledek hospodaření. Výsledek hospodaření se zvyšuje dále o částku, o kterou byl snížen výsledek hospodaření podle písmene c) bodu 1 za předchozí zdaňovací období, a to v tom zdaňovacím období, kdy je oprava nesprávností zaúčtována rozvahově“.
- 110.** § 23 odst. 3 písm. a) bod 5 větě první se slova „účtující v soustavě podvojného účetnictví“ nahrazují slovy „,který vede podvojně účetnictví,“.
- 111.** V § 23 odst. 3 písm. a) bod 6 větě první se slova „účtujícího v soustavě podvojného účetnictví“ nahrazují slovy „,který vede podvojně účetnictví,“.
- 112.** V § 23 odst. 3 písm. a) se čárka na konci bodu 6 nahrazuje tečkou a doplňuje se věta „Stejnou povinnost má věřitel při postoupení pohledávky z těchto smluvních sankcí nebo při zániku pohledávky jiným způsobem než jejím zaplacením,“.
- 113.** V § 23 odst. 3 se na konci písmene a) doplňují body 7 až 12, které včetně poznámky č. 94 znějí:
1. „7. částku zrušené rezervy, jejíž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní právní předpis,^{22a)} u poplatníka, který nevede podvojně účetnictví,
 8. rozdíl mezi oceněním nepeněžitěho vkladu a výší vkladu vyplácený obchodní společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva⁹⁴⁾ nebo část tohoto rozdílu, o který nebyla snížena nabývací cena podílu (§ 24 odst. 7), a to ke dni vzniku obchodní společnosti nebo družstva při založení nové obchodní společnosti nebo družstva, v ostatních případech ke dni splacení vkladu.⁷⁰⁾ Toto se nevztahuje na poplatníky uvedené v § 2,
 9. prostředky nebo jejich část, o které byl snížen základ daně podle § 20 odst. 7, a to v takové výši, v jaké takto získané prostředky nebyly použity v souladu s podmínkou pro snížení základu daně, a to v tom zdaňovacím období, kdy poplatník končí činnost nebo končí stanovená lhůta pro použití prostředků,
 10. kladný rozdíl mezi vzájemnými závazky a pohledávkami zúčastněných a nástupnických obchodních společností nebo družstev, u nichž dochází k zániku v důsledku přeměny splynutím osoby dlužníka a věřitele, vyloučený v zahajovací rozvaze ve prospěch vlastního kapitálu, a to u nástupnické společnosti nebo družstva v prvním zdaňovacím období nebo období, za něž je nástupnická společnost povinna podat daňové přiznání, přičemž tento rozdíl se stanoví bez vlivu ocenění reálnou hodnotou pro účely přeměny,

11. kladný rozdíl mezi oceněním majetku podle zvláštního právního předpisu^{1a)} a výši jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní společnosti nebo družstva v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ u společníka nebo člena družstva při zániku jeho účasti v obchodní společnosti nebo členství v družstvu, pokud je podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl vypořádáván v nepeněžní formě. Pokud společníkovi nebo členovi družstva při zániku jeho účasti v obchodní společnosti nebo družstvu vznikne vedle práva na vypořádací podíl v nepeněžní formě současně i závazek vůči obchodní společnosti nebo družstvu, sníží se tento kladný rozdíl o částku závazku,
12. částku závazku zachyceného v rozvaze, který zanikl jinak než jeho splněním, započtením, dohodou mezi věřitelem a dlužníkem, kterou se dosavadní závazek nahrazuje závazkem novým, a narovnáním podle zvláštního právního předpisu⁸⁸⁾, pokud nebyla podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ zaúčtována ve prospěch výnosů,

⁹⁴⁾ § 163a odst. 3 obchodního zákoníku.“.

114. V § 23 odst. 3 písm. b) bodě 1 a 2 se slova „účtujícího v soustavě podvojného účetnictví“ nahrazují slovy „,který vede podvojně účetnictví,“.

115. V § 23 odst. 3 se na konci písmene b) doplňuje bod 3, který zní:

2. „3. částky dalších výdajů (nákladů), které lze uplatnit jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů jen pokud byly zaplacené, dojde-li k jejich zaplacení v jiném zdaňovacím období, než ve kterém tyto náklady ovlivnily výsledek hospodaření. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace.
Základ daně nelze snížit o zaplacené úroky, které nebyly výdajem (nákladem) na dosažení, udržení a zajištění příjmů z důvodů uvedených v § 25 odst. 1 písm. w),“.

116. V § 23 odst. 3 písm. c) bod 2 zní:

3. „2. částky, které lze podle tohoto zákona zahrnout do výdajů (nákladů), ale které nebyly zahrnuty do výdajů (nákladů) ve správné výši. Toto se nevztahuje na část výdajů (nákladů), které lze do výdajů (nákladů) zahrnout, ale poplatník je uplatnil v nižší než maximální výši stanovené tímto zákonem nebo zvláštním zákonem,^{22a)} a dále na neuplatněné rezervy a opravné položky podle zvláštního zákona^{22a)} a na odpisy u hmotného majetku neuplatněné podle § 26 odst. 8,“.

117. V § 23 odst. 3 písm. c) bodě 3 se slova „zúčtovány ve prospěch výnosů“ nahrazují slovy „,zaúčtovány ve prospěch nákladů nebo výnosů“.

118. V § 23 odst. 3 písm. c) bod 4 zní:

4. „4. oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí majetku, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak,“.

119. V § 23 odst. 3 se na konci písmene c) doplňuje bod 5 který zní:

5. „5. částky ve výši záporného rozdílu mezi oceněním podniku nebo části podniku tvořící samostatnou organizační složku při nabytí vkladem nebo přeměnou⁷⁰⁾ a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ zaúčtovány ve prospěch výnosů.“. V § 23 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Obdobně se postupuje, je-li daňové přiznání podáváno za jiné období, než je zdaňovací období.“.

120. V § 23 odst. 4 písmeno a) včetně poznámky pod čarou č. 35a zní:

„a) u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, v § 17 odst. 3 a u stálé provozovny (§ 22 odst. 2) příjmy, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou podle § 36. U penzijních fondů se do základu daně nezahrnují také úrokové příjmy z dluhopisu,^{35a)} ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, z vkladního listu a vkladu mu na roveň postavenému,^{35b)} úroky, výhry a jiné výnosy z vkladu na vkladní knížce a vkladovém účtu,^{35d)}

35a) Zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1999 Sb., zákona č. 362/1999 Sb., zákona č. 368/2000 Sb., zákona č. 211/2002 Sb. a zákona č. 308/2002 Sb.“.

121. V § 23 odst. 4 písm. e) se slovo „zúčtované“ nahrazuje slovem „zaúčtované“.

122. V § 23 odst. 4 se na konci písmene e) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se věta „Obdobně postupují poplatníci uvedení v § 2, kteří nevedou podvojně účetnictví.“.

123. V § 23 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) až k), která včetně poznámky pod čarou č. 95 znějí:

„g) částka zaúčtovaná do příjmů (výnosů) podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ pokud souvisí s výdajem (nákladem) vynaloženým na příjem, který nebyl v předchozích zdaňovacích obdobích předmětem daně nebo byl od daně osvobozen, a to maximálně do výše tohoto souvisejícího výdaje (nákladu),

h) částka vyplacená společníkovi obchodní společnosti nebo členovi družstva z titulu účasti v obchodní společnosti nebo družstvu při snížení základního kapitálu, která snižuje nabývací cenu podílu (§ 24 odst. 7),

i) změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) cenného papíru nebo podílu v obchodní společnosti nebo v družstvu a změna ocenění podílu ekvivalencí (protíhodnotou), o které je účtováno jako o nákladu nebo výnosu podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾ Toto se nevztahuje na změnu reálné hodnoty cenného papíru, který je obchodován na veřejném trhu, a to i zahraničním, nachází-li se tento zahraniční trh v členském státě Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj nebo bylo-li obchodování prostřednictvím zahraničního trhu schváleno Komisí pro cenné papíry⁹⁵⁾ (dále jen „registrovaný cenný papír“) a na změnu reálné hodnoty dluhopisu, podílového listu¹⁶⁾ a cenného papíru představujícího účast na základním kapitálu investičního fondu. Pro stanovení, zda se jedná o cenný papír podle předchozí věty, je rozhodující stav ke dni prodeje tohoto

cenného papíru. Ocenění ekvivalencí (protihodnotou) se pro účely tohoto zákona nepovažuje za ocenění reálnou hodnotou,²⁰⁾

- j) u poplatníka uvedeného v § 17 částka zaúčtovaná ve prospěch výnosů ve výši rozdílu mezi oceněním nepeněžitěho vkladu a výší vkladu vyplácená obchodní společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva,⁹⁴⁾ pokud se o ni snižuje pořizovací cena podílu,
- k) změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) u pohledávek, které poplatník nabyt a určil k obchodování, o kterých je účtováno jako o nákladu nebo výnosu podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

⁹⁵⁾ Zákon č. 591/1992 Sb. o cenných papírech, ve znění zákona č. 89/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 152/1996 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 70/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 259/2001 Sb., zákona č. 501/2001 a zákona č. 308/2002 Sb.“.

124. V § 23 odst. 7 větě druhé se slova „(člen družstva)” nahrazují slovy „nebo člen družstva”.

125. V § 23 odst. 8 se v úvodní části textu slova „Hospodářský výsledek” nahrazují slovy „Výsledek hospodaření”.

126. V § 23 odst. 8 písm. a) se slova „účtujících v soustavě podvojného účetnictví” nahrazují slovy „kteří vedou podvojně účetnictví”.

127. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 1 se slova „účtují v soustavě podvojného” nahrazují slovy „vedou podvojně”.

128. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 2 větě první se slova „účtují v soustavě jednoduchého účetnictví” nahrazují slovy „vedou daňovou evidenci” a za slovo „přijatých” se vkládají slova „a zaplacených”.

129. V § 23 odst. 8 větě písm. b) bod 3 zní:

1. „3. v případech, kdy poplatník není účetní jednotkou s výjimkou uvedenou v bodě 2, ani nevede daňovou evidenci, o cenu nespotřebovaných zásob, o výši pohledávek /s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y)/ a zaplacených záloh.“.

130. V § 23 odst. 8 větě poslední se v závěrečné části textu slova „jestliže nebyli účetní jednotkou.²⁰⁾” nahrazují slovy „nebo při zahájení vedení daňové evidence.”.

131. V § 23 odst. 13 větě první se slova „neúčtujících v soustavě podvojného“ nahrazují slovy „, kteří nevedou podvojný“.

132. V § 23 odst. 14 se věta první nahrazuje větou „Při přechodu z daňové evidence na vedení podvojného účetnictví u poplatníka s příjmy podle § 7, lze hodnotu zásob a pohledávek, které poplatník evidoval v době zahájení vedení podvojného účetnictví, zahrnout do základu daně buď jednorázově v době zahájení vedení podvojného účetnictví nebo postupně po 5 následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím zahájení vedení podvojného účetnictví.“.

133. V § 23 odst. 14 větě druhé se za slovo „zásob“ vkládají slova „ a pohledávek“.

134. V § 23 odstavci 15 zní:

„(15) Do základu daně se zahrnuje i rozdíl mezi oceněním podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku,⁷⁰⁾ nabytého koupí a souhrnem ocenění jeho jednotlivých složek majetku v účetnictví prodávajícího sníženým o převzaté závazky (dále jen „oceňovací rozdíl při koupi podniku nebo části podniku“). Kladný oceňovací rozdíl při koupi podniku nebo části podniku se zahrnuje do výdajů (nákladů) rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání. Záporný oceňovací rozdíl při koupi podniku nebo části podniku je částkou zvyšující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, pokud nebyl ve stejné výši podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ součástí příjmů (výnosů). Neodepsanou část záporného oceňovacího rozdílu při koupi podniku nebo části podniku je poplatník povinen zahrnout do základu daně při vyřazení poslední složky dlouhodobého nehmotného majetku nebo hmotného majetku; obdobně lze postupovat i u neodepsané části kladného oceňovacího rozdílu při koupi podniku nebo části podniku. Při postupném vyřazování majetku tvořícího koupený podnik nebo část podniku, se oceňovací rozdíl nemění. Při nájmu podniku,⁷⁰⁾ jehož pronajímatel odpisoval oceňovací rozdíl při koupi podniku nebo části podniku, může nájemce na základě písemné smlouvy s pronajímatelem pokračovat v zahrnování tohoto oceňovacího rozdílu do základu daně obdobně po dobu trvání nájmu. Při fúzi nebo při převodu jmění na společníka nebo při rozdělení obchodní společnosti nebo družstva⁷⁰⁾ se neodepsaná část kladného nebo záporného oceňovacího rozdílu při koupi podniku nebo části podniku zahrne do základu daně zanikající obchodní společnosti nebo družstva, pokud nebylo dohodnuto, že nástupnická obchodní společnost nebo družstvo pokračuje v zahrnování do základu daně obdobně, jako by k přeměně nedošlo. Kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku,⁷⁰⁾ nabytého koupí a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky (goodwill) se zahrnuje do základu daně obdobně jako oceňovací rozdíl při koupi podniku nebo části podniku.”.

135. V § 23 odst. 16 se slova „účetní“ zrušují.

136. V § 23 odst. 16 se věta první nahrazuje větou „ Při prodeji podniku nebo jeho části poplatníkem, který nevede podvojný účetnictví, vstupuje do základu daně příjem z prodeje a hodnota všech postupovaných závazků.“.

137. Za § 23 se vkládají nové § 23a až 23d, které včetně nadpisů znějí:

„Společný systém zdanění při převodu podniku, výměně podílů, fúzi a rozdělení

§ 23a

Převod podniku nebo jeho samostatné části na společnost

(1) Převodem podniku nebo jeho samostatné části na společnost (dále jen „převod podniku nebo jeho samostatné části“) se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém společnost převádí, bez toho, aby zanikla (dále jen „převádějící společnost“), podnik nebo jeho část, která představuje samostatný organizační a funkční celek sloužící k provozování jednoho nebo více předmětů podnikání (dále jen „podnik nebo jeho samostatná část“), na jinou společnost (dále jen „přijímající společnost“) tak, že za převedený podnik nebo jeho samostatnou část získá převádějící společnost podíl v přijímající společnosti nebo se zvýší její vklad do základního kapitálu přijímající společnosti.

(2) Nabývací cenou podílu v přijímající společnosti je cena převedeného podniku nebo jeho samostatné části, jak byl oceněn pro nepeněžitý vklad podle zvláštního právního předpisu,⁷⁰⁾ v ostatních případech cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu.^{1a)}

(3) Příjmy (výnosy) vzniklé u převádějící společnosti při převodu podniku nebo jeho samostatné části v souvislosti s oceněním převedeného majetku a závazků pro účely převodu podniku nebo jeho samostatné části se nezahrnují do základu daně.

(4) Přijímající společnost nebo přijímající společnost prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém převádějící společností u převedeného hmotného a nehmotného majetku, který lze odpisovat podle tohoto zákona [§ 30 odst. 12 písm. m)].

(5) Přijímající společnost nebo přijímající společnost prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky je oprávněna

- a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným podnikem nebo s jeho samostatnou částí, vytvořené převádějící společností podle zvláštního právního předpisu^{22a)} za podmínek, které by platily pro převádějící společnost, pokud by se převod podniku nebo jeho samostatné části neuskutečnil,
- b) převzít daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty vyměřené převádějící společností, která souvisí s převedeným podnikem nebo jeho samostatnou částí a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějící společností. Tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období, za které byla daňová ztráta převádějící společností vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem. Neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému

podniku nebo k jeho samostatné části, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějící společnosti podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ bezprostředně před převodem snížené o převedené závazky při převodu podniku nebo jeho samostatné části a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějící společnosti podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ snížené o veškeré závazky převádějící společnosti bezprostředně před provedením převodu.

- c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k převedenému podniku nebo jeho samostatné části, na něž vznikl nárok převádějící společnosti v souladu s § 34 odst. 3 a násl., a které dosud nebyly uplatněny převádějící společností, za podmínek, které by platily pro převádějící společnost, pokud by se převod podniku nebo jeho samostatné části neuskutečnil.

(6) Ustanovení odstavců 2, 3 a 5 se použijí, pokud

- a) převádějící společnost i přijímající společnost jsou poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3 a mají formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným,
b) převádějící společnost je společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie a přijímající společnost je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným a převedený majetek a závazky nejsou po převodu součástí stále provozovny přijímající společnosti umístěné mimo území České republiky, nebo
c) převádějící společnost je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným nebo je společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, a přijímající společnost je společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie a převedený majetek a závazky jsou po převodu součástí stále provozovny přijímající společnosti umístěné na území České republiky.

§ 23b

Výměna podílů

(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna společnost (dále jen "nabývací společnost") získá podíl v jiné společnosti (dále jen "nabytá společnost") v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté společnosti, a to tak, že poskytne společníkům nabyté společnosti za podíl v nabyté společnosti podíl v nabývací společnosti s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50% všech hlasovacích práv. Nabytí podílu v nabyté společnosti provedené nabývací společností prostřednictvím obchodníka s cennými papíry⁹⁵⁾ nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.

(2) Doplatkem na dorovnání se při výměně podílů rozumí platba poskytnutá bývalým majitelům podílu v nabyté společnosti k podílu v nabývací společnosti při výměně podílů, jež nesmí přesáhnout 10% jmenovité hodnoty všech podílů v nabývací společnosti, nebo nelze-li určit jmenovitou hodnotu podílu v nabývací společnosti, 10 % účetní hodnoty všech podílů v nabývací společnosti.

(3) Nabývací cenou podílu v nabývací společnosti je u společníka nabyté společnosti hodnota, jakou měl podíl v nabyté společnosti pro účely tohoto zákona v době výměny.

Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nabývajících společnostech, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka uvedeného v § 2.

(4) Příjmy (výnosy) vzniklé u společníka nabyté společnosti z důvodu přecenění podílu v nabyté společnosti při převodu podílu se nezahrnují při výměně podílů do základu daně. Toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání.

(5) Nabývací cena podílu v nabyté společnosti se u nabývajících společností stanoví jako jejich reálná hodnota podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

(6) Ustanovení odstavců 3 až 5 se použijí, pokud nabývajících společností i nabytá společnost jsou poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3, kteří mají formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným nebo jsou společnostmi, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie a společník nabyté společnosti

- a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo
- b) není poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, ale držel podíl v nabyté společnosti a drží podíl v nabývajících společnostech prostřednictvím stále provozovny, umístěné na území České republiky.

§ 23c

Fúze a rozdělení společností

(1) Fúzi společností se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

- a) veškerý majetek a závazky jedné nebo více společností, která zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen "zanikající společnost"), přechází na jinou existující společnost (dále jen "nástupnická existující společnost"), přičemž společníci zanikající společnosti nabudou podíl v nástupnické existující společnosti s případným doplatkem na dorovnání,
- b) veškerý majetek a závazky dvou nebo více zanikajících společností přechází na nově vzniklou společnost (dále jen "nástupnická založená společnost"), kterou tyto zanikající společnosti založily, přičemž společníci zanikajících společností nabudou podíl v nástupnické založené společnosti s případným doplatkem na dorovnání,
- c) veškerý majetek a závazky zanikající společnosti přechází na jinou společnost, která je jediným společníkem zanikající společnosti (dále jen "nástupnická společnost, která je jediným společníkem").

(2) Rozdělením společnosti se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém veškerý majetek a závazky zanikající společnosti přechází na dvě nebo více existující nebo nově vzniklé společnosti (dále jen "nástupnické společnosti při rozdělení"), přičemž společníci zanikající společnosti nabudou podíl v nástupnických společnostech při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.

(3) Za fúzi společností a rozdělení společností se považují také přeměny společností podle zvláštního právního předpisu,⁷⁰⁾ přitom převod jmění na společníka se považuje za fúzi společností pouze jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c).

(4) Příjmy (výnosy) nástupnické existující společnosti, nástupnické založené společnosti, nástupnické společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické společnosti při rozdělení společnosti vzniklé z důvodu přecenění majetku a závazků pro účely fúze společností nebo rozdělení společnosti se nezahrnují do základu daně.

(5) Příjmy (výnosy) společníka zanikající společnosti vzniklé z důvodu přecenění majetku a závazků pro účely fúze společností nebo rozdělení společnosti se nezahrnují do základu daně. Toto se nevztahuje doplatek na dorovnání. Ustanovení tohoto odstavce se použije pokud zanikající společnost i nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení jsou poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3, kteří mají formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo jsou společnostmi, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie a společník zanikající společnosti

- a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo
- b) není poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, ale držel podíl v zanikající společnosti a drží podíl v nástupnické existující společnosti, nástupnické založené společnosti, nástupnické společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické společnosti při rozdělení prostřednictvím stále provozovny umístěné na území České republiky.

(6) Nabývací cenou podílu v nástupnické existující společnosti, nástupnické založené společnosti, nástupnické společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické společnosti při rozdělení získaného při fúzi společností nebo rozdělení společnosti je u společníka zanikající společnosti hodnota, jakou měl podíl v zanikající společnosti pro účely tohoto zákona ke dni předcházejícímu rozvahový den před rozhodným dnem fúze nebo rozdělení. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nástupnické existující společnosti, nástupnické založené společnosti, nástupnické společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické společnosti při rozdělení, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka uvedeného v § 2.

(7) Nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení nebo nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení prostřednictvím své stále provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém zanikající společností u hmotného a nehmotného majetku, jež přešel v důsledku fúze společností nebo rozdělení společnosti, a který lze odpisovat podle tohoto zákona [§ 30 odst. 12 písm. m)].

(8) Nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení nebo nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení prostřednictvím své stále provozovny umístěné na území České republiky, je oprávněna

- a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající společností podle zvláštního právního předpisu^{22a)} za podmínek, které by platily pro zanikající společnost, pokud by se fúze společností nebo rozdělení společnosti neuskutečnily,
- b) převzít daňovou ztrátu vyměřenou zanikající společností, která dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně zanikající společností. Tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období, za které byla daňová ztráta zanikající společnosti vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem,
- c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající společností, v souladu s § 34 odst. 3 a násl., a které dosud nebyly uplatněny zanikající společností za

podmínek, které by platily pro zanikající společnost, pokud by se fúze společností nebo rozdělení společnosti neuskutečnily.

(9) Ustanovení odstavců 4, 5, 6 a 8 se použijí pokud

- a) zanikající společnost i nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení jsou poplatníky uvedenými v § 17 odst. 3 a mají formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo
- b) zanikající společnost je společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie a nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, a pokud majetek a závazky, jež přešly ze zanikající společnosti na nástupnickou existující společnost, nástupnickou založenou společnost, nástupnickou společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou společnost při rozdělení v důsledku fúze společností nebo rozdělení společnosti, nejsou součástí stále provozovny nástupnické existující společnosti, nástupnické založené společnosti, nástupnické společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické společnosti při rozdělení mimo území České republiky, nebo
- c) zanikající společnost je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným nebo je společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie a nástupnická existující společnost, nástupnická založená společnost, nástupnická společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnická společnost při rozdělení je společností, která je daňovým rezidentem v jiném členském státu Evropské unie, a pokud majetek a závazky, jež přešly ze zanikající společnosti na nástupnickou založenou společnost, nástupnickou společnost, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou společnost při rozdělení v důsledku fúze společností nebo rozdělení společnosti, jsou součástí stále provozovny nástupnické existující společnosti, nástupnické založené společnosti, nástupnické společnosti, která je jediným společníkem, nebo nástupnické společnosti při rozdělení umístěné na území České republiky.

§ 23d

(1) Poplatník, který splňuje podmínky uvedené v § 23a, 23b nebo 23c, oznámí před převodem podniku nebo jeho samostatné části, výměnou podílů, rozhodným dnem fúze společností nebo rozdělení společnosti svému místně příslušnému správci daně, že bude postupovat podle § 23a, 23b nebo 23c.

(2) Ustanovení § 23a odst. 5 písm b) a c) a 23c odst. 8 písm. b) a c) nelze použít, pokud hlavním důvodem nebo jedním z hlavních důvodů převodu podniku nebo jeho samostatné části, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti je snížení nebo vyhnutí se daňové povinnosti, zejména je-li zjevné, že pro převod podniku nebo jeho samostatné části, výměnu podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti neexistují řádné ekonomické důvody jako restrukturalizace nebo zvyšování efektivity činnosti společností, které se převodu podniku nebo jeho samostatné části, výměny podílů, fúze společností nebo rozdělení společnosti účastní.

(3) Je-li při převodu podniku nebo jeho samostatné části přijímající společností nebo při fúzi společností nebo rozdělení společnosti zanikající společností nebo nástupnickou existující společností, nástupnickou založenou společností, nástupnickou společností, která je jediným

společníkem, nebo nástupnickou společností při rozdělení společnost, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu podniku nebo jeho samostatné části nebo rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost, má se za to, že neexistují řádné ekonomické důvody pro operaci, neprokáže-li některý z dotčených poplatníků opak.

(4) Při nedodržení podmínek stanovených v § 23a až 23c se základ daně stanovený s využitím § 23a až 23c posuzuje jako nesplnění daňové povinnosti poplatníkem.”.

138. Nadpis pod § 24 se přesouvá nad § 24.

139. V § 24 odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „a dále členský příspěvek poplatníka organizacím zaměstnavatelů založeným podle zvláštního právního předpisu⁹⁶⁾ do výše 0,5 % úhrnu vyměřovacích základů pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti²¹⁾ za zdaňovací období nebo období, za které je podáváno daňové přiznání,“.

Poznámka pod čarou č. 96 zní:

⁹⁶⁾ § 9a zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb., zákona č. 513/1991 Sb., zákona č. 68/1993 Sb. a zákona č. 151/2002 Sb.“.

140. V § 24 odst. 2 písm. f) větě druhé se slova „účtujících v soustavě podvojného účetnictví” nahrazují slovy „, kteří vedou podvojně účetnictví,”.

141. V § 24 odst. 2 písm. h) se na konci bodu 1 čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „přitom uplatňuje-li odpisy nájemce z hmotného majetku a nehmotného majetku najatého podle smlouvy o nájmu podniku,⁷⁰⁾ je výdajem (nákladem) pouze část nájemného, která převyšuje nájemcem uplatňované odpisy,”.

142. V § 24 odst. 2 písm. h) bodě 2 se slova „účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví” nahrazují slovy „, kteří vedou daňovou evidenci ”.

143. V § 24 odst. 2 písmeno ch) zní:

„ch) daň z převodu nemovitostí, a to i v případě zaplacení ručitelem za původního vlastníka,^{26ch)} a daň z nemovitostí, jen pokud byly zaplacený, dále ostatní daně a poplatky s výjimkami uvedenými v § 25. Daň z příjmů zaplacená v zahraničí je výdajem (nákladem) pouze u příjmů, které se zahrnují do základu daně, případně do samostatného základu daně podle § 16 odst. 2 nebo § 20b, a to pouze v rozsahu, v němž nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f. Tento výdaj (náklad) se uplatní ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, následujícím po zdaňovacím období, nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, jehož se týká zahraniční daň, která nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku,“.

- 144.** V § 24 odst. 2 písm. i) se slova „odstavce 8 a 9 pro případy, kdy pohledávka byla nabyta vkladem společníka nebo člena družstva” nahrazují slovy „odstavec 9 pro případy, kdy pohledávka byla nabyta přeměnou⁷⁰⁾”.
- 145.** V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 2 se slovo „sídlo“ nahrazuje slovem „místo“.
- 146.** V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 3 se slova „zvýšená na dvojnásobek“ zrušují.
- 147.** V § 24 odst. 2 písm. o) se slova „účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví” nahrazují slovy „kteří vedou daňovou evidenci”.
- 148.** V § 24 odst. 2 písmeno r) zní:
„r) při prodeji cenného papíru⁹⁵⁾
1. úhrn hodnot cenných papírů prodaných ve zdaňovacím období, a to jen do výše úhrnu příjmů z jejich prodeje u poplatníka uvedeného v § 2, který nevede podvojně účetnictví,
 2. hodnota registrovaného cenného papíru, který se v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ oceňuje reálnou hodnotou a toto ocenění ovlivní výsledek hospodaření,²⁰⁾ hodnota dluhopisu, podílového listu¹⁶⁾ a cenného papíru představujícího účast na základním kapitálu investičního fondu zaúčtovaná v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ ke dni jeho prodeje, s výjimkou uvedenou v písmenu w), v ostatních případech. Dojde-li k ocenění tohoto cenného papíru reálnou hodnotou pro účely přeměny, považuje se za výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů jeho hodnota zaúčtovaná v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ bez vlivu ocenění reálnou hodnotou pro účely přeměny,“.
- 149.** V § 24 odst. 2 písm. s) se v úvodní části textu slova „u poplatníků účtujících v soustavě podvojněho účetnictví“ nahrazují slovy „u poplatníka, který vede podvojněho účetnictví“.
- 150.** V § 24 odst. 2 písm. s) se na konci bodu 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se bod 3, který zní:
3. „3. hrazená daň darovací u pohledávky nabyté bezúplatně, a to do výše příjmu plynoucího z jejího postoupení.“ a ve větě první na konci textu za bodem 3 se slova „1 a 2“ nahrazují slovy „1 až 3“.
- 151.** V § 24 odst. 2 písm. t) větě první se za slovo „vkladem” vkládají slova „nebo přeměnou⁷⁰⁾”.
- 152.** V § 24 odst. 2 písm. t) větě druhé se za slovo „vkladem“ vkládají slova „nebo přeměnou⁷⁰⁾“ a za slovo „vložením“ se vkládají slova „nebo přeměnou bez vlivu ocenění reálnou hodnotou²⁰⁾“.

153. V § 24 odst. 2 písm. v) se v úvodní části textu za slovo „odpisy,²⁰⁾“ vkládají slova „s výjimkou uvedenou v § 25 odst. 1 písm. z),“.
154. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 1 se slova „(s výjimkou změny právní formy)“ zrušují a slova „nebo u zrušované obchodní společnosti (družstva) ke dni zrušení bez likvidace“ se nahrazují slovy „nebo u zanikající obchodní společnosti nebo družstva ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,²⁰⁾“.
155. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 větě první se slova „vymezeného zvláštními právními předpisy²⁰⁾“ nahrazují slovy „, který se neodpisuje podle tohoto zákona (§ 32a)“ a slova „(s výjimkou změny právní formy)“ se zrušují.
156. V § 24 odst. 2 písm. v) bodě 2 se věta třetí nahrazuje větou „U nehmotného majetku nabytého přeměnou jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) u nástupnické obchodní společnosti nebo družstva jen do výše zůstatkové ceny²⁰⁾ evidované u zanikající obchodní společnosti nebo družstva ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,²⁰⁾ a to za podmínky, že byl tento nehmotný majetek u zanikající obchodní společnosti nebo družstva pořízen úplatně.“.
157. V § 24 odst. 2 písm. v) se na konci bodu 2 čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se věta „Toto ustanovení se nevztahuje na kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku,⁷⁰⁾ nabytého zejména koupí, vkladem nebo oceněním majetku a závazků v rámci přeměn společností, a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky (goodwill),“.
158. V § 24 odst. 2 písmeno w) zní:
- „w) při prodeji podílu v obchodní společnosti nebo družstvu
1. u poplatníka uvedeného v § 2, který není účetní jednotkou a vede daňovou evidenci, nabývací cena podílu, a to jen do výše příjmu z jeho prodeje, nestanoví-li tento zákon jinak,
 2. u poplatníka neuvedeného v bodě 1 úhrn nabývacích cen podílů prodaných ve zdaňovacím období, a to jen do výše úhrnu příjmů z prodeje těchto podílů za zdaňovací období, nestanoví-li tento zákon jinak. Pokud úhrn nabývacích cen těchto prodaných cenných papírů a podílů za zdaňovací období je vyšší než úhrn příjmů z jejich prodeje, lze tento rozdíl uplatnit jako výdaj (náklad) ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích, nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, a to v jednotlivých obdobích maximálně ve výši částky, o kterou úhrn příjmů z prodeje těchto cenných papírů a podílů převyšuje úhrn nabývacích cen těchto cenných papírů a podílů v tomto jednotlivém období. Při přeměně majitele podílu se nabývací cenou podílu rozumí nabývací cena podílu evidovaná u zanikající nebo zúčastněné společnosti nebo družstva před oceněním reálnou hodnotou pro účely přeměny. Při zániku poplatníka bez provedení likvidace může tento rozdíl nebo jeho část, který neuplatnil poplatník zaniklý bez provedení likvidace, uplatnit jako výdaj

(náklad) právní nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace za stejných podmínek, jako by k zániku bez provedení likvidace nedošlo. Toto ustanovení se použije obdobně pro období, za něž je podáváno daňové přiznání,“.

159. V § 24 odst. 2 písm. y) úvodní část textu zní: „u poplatníků, kteří vedou podvojně účetnictví, jmenovitá hodnota pohledávky nebo pořizovací cena pohledávky nabyté postoupením či vkladem, případně hrazená daň darovací u pohledávky nabyté bezúplatně, a to za předpokladu, že o pohledávkách při jejich vzniku bylo účtováno ve výnosech a byly zahrnuty do základu daně zjištěného podle § 23 až 33 u postupitele nebo u dárce, a to u pohledávky za dlužníkem,“.

160. V § 24 odst. 2 písm. y) se slova „hospodářského výsledku“ nahrazují slovy „výsledku hospodaření“.

161. V § 24 odst. 2 písm. za) se slova „hospodářský výsledek“ nahrazují slovy „výsledek hospodaření“.

162. V § 24 odst. 2 písmeno zc) zní:

„zc) výdaje (náklady), které nejsou podle § 25 výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to jen do výše příjmů (výnosů) s nimi přímo souvisejících za podmínky, že tyto příjmy (výnosy) ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících. Obdobně postupují poplatníci uvedení v § 2, kteří nevedou podvojně účetnictví,“.

163. V § 24 odst. 2 písmena zg) až zi) znějí:

„zg) úhrn výdajů (nákladů) na deriváty,⁹⁵⁾ a to jen do výše úhrnu příjmů (výnosů) z derivátů za zdaňovací období; přitom písmeno zc) a § 23 odst. 4 písm. e) v tomto případě nelze využít. Do úhrnu výdajů (nákladů) na deriváty a úhrnu příjmů (výnosů) z derivátů se zahrnuje i změna reálné hodnoty, o které nebylo účtováno při dílčím nebo konečném vypořádání. Pokud tento úhrn výdajů (nákladů) na deriváty je za zdaňovací období vyšší než úhrn příjmů (výnosů) z derivátů, lze tento rozdíl uplatnit jako výdaj (náklad) nejdéle ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, a to v jednotlivých obdobích maximálně ve výši částky, o kterou úhrn příjmů (výnosů) z derivátů převyší úhrn výdajů (nákladů) na deriváty v tomto jednotlivém období. Při zániku poplatníka bez provedení likvidace může tento rozdíl nebo jeho část, který neuplatnil poplatník zaniklý bez provedení likvidace, uplatnit jako výdaj (náklad) právní nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace za stejných podmínek, jako by k zániku bez provedení likvidace nedošlo. Toto ustanovení se použije obdobně pro období, za něž je podáváno daňové přiznání,

zh) náhrady cestovních výdajů do maximální výše stanovené zvláštním právním předpisem,⁵⁾ s výjimkou náhrad při přijetí zaměstnance do zaměstnání a při přeložení na žádost zaměstnance. Náhradami cestovních výdajů se pro účely tohoto zákona rozumí též stravné při tuzemských pracovních cestách do výše horní hranice stravného a stravné dohodnuté v kolektivní smlouvě ve spojitosti s odchýlně sjednanými podmínkami pro

poskytování stravného u zaměstnanců, u nichž častá změna pracoviště vyplývá ze zvláštní povahy povolání, a při zahraničních pracovních cestách též kapesné do výše 40 % stravného, zvýšení stravného až do výše 15 % u zaměstnanců vymezených zvláštním právním předpisem,⁵⁾ a dále úhrada jednorázového havarijního pojištění pro pracovní cestu nebo úměrná část ročního havarijního pojištění soukromých silničních motorových vozidel při pracovních cestách a pojištění léčebných výloh zaměstnanců při zahraničních pracovních cestách,

zi) smluvní pokuty, úroky z prodlení, poplatky z prodlení, penále a jiné sankce ze závazkových vztahů jen pokud byly zaplacený; a dále úroky z úvěrů a půjček v případě, kdy věřitelem je poplatník uvedený v § 2, který nevede podvojný účetnictví, jen pokud byly zaplacený.”.

164. V § 24 odst. 2 písmeno zn) zní:

„zn) výdaje na pořízení nehmotného majetku²⁰⁾ u poplatníků s příjmy podle § 7 nebo 9, pokud nevedou podvojný účetnictví.”.

165. V § 24 odst. 2 písm. zo) se slova „maximálně však” nahrazují slovy „která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území České republiky podle zvláštního právního předpisu,⁸⁹⁾ maximálně však v úhrnu za jednoho zaměstnance”.

166. V § 24 odst. 2 se písmeno zp) zrušuje.

Dosavadní písmeno zr) se označuje jako písmeno zp).

167. V § 24 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „U osobního automobilu kategorie M₁ s výjimkou automobilu, který je využíván provozovatelem silniční motorové dopravy nebo provozovatelem taxislužby na základě vydané koncese a automobilu druh sanitní a druh pohřební⁹⁷⁾ přesáhne-li nájemné podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí za celou dobu trvání nájmu částku 900 000 Kč, uznává se jako výdaj (náklad) za celou dobu trvání nájmu pouze nájemné ve výši 900 000 Kč a v jednotlivých zdaňovacích obdobích pouze poměrná část z 900 000 Kč připadající na příslušné zdaňovací období.“

Poznámka pod čarou č. 97 zní:

⁹⁷⁾ Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.“.

168. V § 24 odstavec 5 zní:

„(5) Prodává-li se majetek, který byl předmětem nájemní smlouvy po jejím ukončení nájemci, uznává se nájemné do výdajů (nákladů) pouze za podmínky, že kupní cena

a) hmotného majetku, který lze odpisovat podle tohoto zákona, nebude nižší než zůstatková cena vypočtená rovnoměrným způsobem podle § 31 ze vstupní ceny evidované u vlastníka nebo pronajímatele za dobu, po kterou mohl být tento majetek odpisován; přitom při výpočtu zůstatkové ceny osobního automobilu se vždy vychází ze vstupní ceny

- včetně daně z přidané hodnoty. Je-li vlastníkem nebo pronajímatelem poplatník, který u pronajímaného hmotného majetku pokračoval v odpisování podle § 30 odst. 12, stanoví se zůstatková cena, jakoby ke změně v osobě vlastníka nebo pronajímatele nedošlo,
- b) pozemku nebude nižší než cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu,^{1a)} platná ke dni nabytí pozemku. Je-li mezi nájemcem a pronajímatelem sjednána dohoda o budoucí koupi pozemku v souvislosti se smlouvou o finančním pronájmu s následnou koupí stavebního díla umístěného na tomto pozemku, uznává se nájemné do výdajů (nákladů) za podmínky, že bude kupní cena pozemku vyšší než cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu^{1a)} ke dni prokazatelného sjednání dohody o budoucí koupi pozemku,
 - c) hmotného majetku vyloučeného z odpisování (§ 27) nebude nižší než cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu,^{1a)} platná ke dni sjednání kupní smlouvy.

Při koupi hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku se sjednanou dobou nájmu kratší než je stanoveno v odstavci 4 písm.a), uznává se nájemné jako výdaj (náklad) u nájemce jen při splnění podmínek uvedených v písmenu a) a u poplatníků uvedených v § 2 při současném splnění podmínky stanovené v odstavci 4 písm. c). Za nájemní smlouvu se pro účely tohoto zákona považuje i smlouva, na základě níž nájemce užívající předmět nájmu podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí hmotného majetku přenechal tento předmět k užívání jiné osobě za úplatu."

169. V § 24 odst. 6 se za slovo „nájemného“ vkládají slova „ , které je výdajem (nákladem) podle odstavce 4,“.

170. V § 24 odst. 7 se slova „do vlastního kapitálu“ zrušují.

171. V § 24 odst. 7 písm. b) bodě 1 se věta druhá nahrazuje větou „Hmotný majetek a nehmotný majetek, který byl zahrnut v obchodním majetku poplatníka, se ocení zůstatkovou cenou (§ 29 odst. 2) a ostatní majetek pořizovací cenou, je-li pořízen úplatně, vlastními náklady, je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou zjištěnou pro účely daně dědické nebo darovací u majetku nabytého děděním nebo darem. “.

172. V § 24 odst. 7 písm. b) bod 2 zní:

- 4. „2. poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, ve výši zůstatkové ceny (§ 29 odst. 2) vkládaného hmotného majetku a nehmotného majetku a dále ve výši účetní hodnoty²⁰⁾ ostatního vkládaného majetku,“.

173. V § 24 se v závěrečné části textu odstavce 7 větě čtvrté slovo "hmotnému" zrušuje a za větu pátou se vkládají věty „Nabývací cena se u poplatníků uvedených v § 17 snižuje o rozdíl mezi oceněním nepeněžitého vkladu a výší vkladu vyplácený obchodní společností společníkovi nebo družstvem členovi družstva⁹⁴⁾ nebo o část tohoto rozdílu. Nabývací cena nedosahuje záporných hodnot. Vznikne-li poplatníkovi v souladu se zvláštním právním předpisem nárok na vyplacení doplatku na dorovnání^{70a)}, nabývací cena cenného papíru, k němuž se doplatek na dorovnání vztahuje, se snižuje o poměrnou část, o kterou byl doplatek na dorovnání snížen podle § 18 odst. 15. Vkladem se pro účely tohoto zákona rozumí vklad do základního kapitálu včetně jiného plnění ve prospěch vlastního kapitálu.“.

174. V § 24 odstavce 8 a 9 včetně poznámky pod čarou č. 98 znějí:

„(8) Při prodeji podniku nebo části podniku tvořící samostatnou organizační složku⁹⁸⁾ se nepoužijí ustanovení odstavce 2, která omezují uplatnění výdajů (nákladů) výší souvisejících příjmů u jednotlivě prodávaných majetků.

(9) U pohledávky nabyté při přeměně společnosti,⁷⁰⁾ nebyla-li nikdy součástí podrozvahových účtů zanikající obchodní společnosti nebo družstva, pokračuje nástupnická obchodní společnost nebo družstvo v odpisu pohledávky^{22b)} nebo v tvorbě opravné položky,^{22a)} jako by ke změně v osobě věřitele nedošlo, a to ve výši odpovídající hodnotě pohledávky zaúčtované podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ u zanikající obchodní společnosti nebo družstva.

⁹⁸⁾ § 476 až 488 obchodního zákoníku.“.

175. V § 24 se doplňují odstavce 11 až 13, které znějí:

„(11) Při prodeji majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ a byl nabyt přeměnou nebo fúzí společností nebo rozdělením společnosti, lze související náklad (výdaj) na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatnit jen do výše jeho hodnoty evidované v účetnictví u zanikající společnosti před oceněním tohoto majetku reálnou hodnotou²⁰⁾ pro účely přeměny nebo fúze společností nebo rozdělení společnosti zvýšené o případné opravné položky vytvořené k tomuto majetku, jejichž tvorba nebyla pro daňové účely výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, není-li stanoveno v tomto zákoně jinak. Obdobně se postupuje při vyřazení majetku z důvodu spotřeby podle zvláštního právního předpisu. Takto stanovený výdaj (náklad) se použije i při následné přeměně nebo fúzi společností nebo rozdělení společnosti.

(12) Při prodeji podniku nebo jeho části poplatníkem, který nevede podvojný účetnictví, pokud neuplatňuje výdaje podle § 7 odst. 9, je výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů

- a) součet zůstatkových cen hmotného majetku,
- b) součet zůstatkových cen nehmotného majetku evidovaného v majetku poplatníka do 31. prosince 2000, který může být odpisován,
- c) hodnota peněžních prostředků a cenin,
- d) hodnota finančního majetku,
- e) vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,
- f) pořizovací cena pozemku,
- g) hodnota pohledávky, jejíž úhrada by nebyla zdanitelným příjmem,

- h) částka nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku zaplaceného nájemcem, která převyšuje poměrnou část nájemného uznaného jako daňový výdaj podle odstavce 2 písm. h), přechází-li nájemní smlouva na kupujícího,
- i) hodnota závazků, jejichž úhrada by byla výdajem.

(13) Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely odstavce 12 hodnotou závazků hodnota bez daně z přidané hodnoty, byl-li uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu. U pohledávek, jejichž úhrada by byla zdanitelným příjmem, je výdajem daň z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu.“.

176. V § 25 odst. 1 se na konci textu písmene s) doplňují slova „a dále odloženou daň podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾“.

177. V § 25 odst. 1 písm. t) se částka „200 Kč“ nahrazuje částkou „500 Kč“ a slova „,nejde-li o zboží, které je“ se nahrazují slovy „, a který není“.

178. V § 25 odst. 1 se na konci písmene u) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „, včetně výdajů vynaložených na opravu, údržbu nebo technické zhodnocení majetku sloužícího k podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7), který poplatník uvedený v § 2 nezařadí do obchodního majetku podle § 4 odst. 4,“.

179. V § 25 odst. 1 písm. zb) se slova „neúčtujících v soustavě podvojného“ nahrazují slovy „, , kteří nevedou podvojně“.

180. V § 25 odst. 1 písm. zc) se slova „nabytých vkladem v souvislosti se zánikem obchodní společnosti nebo družstva bez likvidace,^{22c)}“ nahrazují slovy „, uvedených v § 24 odst. 9,“.

181. V § 25 odst. 1 písm. zd) se slovo „závazek“ nahrazuje slovy „výdaje spojené s úhradou závazku“ a slovo „vzniklý“ se nahrazuje slovy „vzniklého“.

182. V § 25 odst. 1 písmena zg) a zh) znějí:

„zg) účetní odpisy dlouhodobého majetku,²⁰⁾ a hodnota majetku nebo její část zaúčtovaná na vrub nákladů, který není dlouhodobým majetkem podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ ale zároveň je hmotným majetkem nebo nehmotným majetkem podle § 26 až 33,

5. zh) oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí, pokud je podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ výdajem (nákladem), není-li v tomto zákoně stanoveno jinak,“.

183. V § 25 se na konci odstavce 1 doplňují písmena zi) a zj) , která znějí:

- „zi) kladný rozdíl mezi oceněním podniku nebo části podniku tvořící samostatnou organizační složku při nabytí vkladem nebo přeměnou⁷⁰⁾ a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ výdajem (nákladem),
zj) výdaje (náklady) z nákupu vlastních akcií pod jmenovitou hodnotou při následném snížení základního kapitálu.“

184. V § 25 se na konci odstavce 1 doplňuje písmeno zk), které zní:

„zk) výdaje (náklady) mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti. Úroky z úvěrů a půjček přijatých v období šesti měsíců před nabytím tohoto podílu se považují za výdaj (náklad) přímo související s držbou podílu v dceřiné společnosti, pokud poplatník neprokáže, že úvěr nebo půjčka s držbou tohoto podílu nesouvisí.“

185. V § 25 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

186. V § 26 odst. 3 písm. c) se za slovo „předpisů²⁰⁾“ vkládají slova „nebo podle daňové evidence“.

187. V § 26 odst. 5 se slova „v majetku“ nahrazují slovem „u“ a na konci odstavce 5 se doplňují věty „Odpisování lze zahájit po uvedení pořizované věci do stavu způsobilého obvyklému užívání, kterým se rozumí dokončení věci a splnění technických funkcí a povinností stanovených zvláštními právními předpisy pro užívání. Obdobně to platí pro technické zhodnocení (§ 33). Poplatník s příjmy podle § 7 a 9, který nevede podvojný účetnictví a uplatňuje výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 24, může zahájit odpisování hmotného majetku, jedná-li se o hmotný majetek v daňové evidenci nebo pronajímaný hmotný majetek, evidovaný podle § 9 odst. 6; přitom zvířata z vlastního chovu, nakoupená a darovaná zvířata po dosažení dospělosti zůstávají součástí zásob.“

188. V § 26 odst. 6, v § 26 odst. 7 písm a) a v § 26 odst. 7 písm. c) se slova „v majetku“ nahrazují slovem „u“.

189. V § 26 odst. 7 písm. a) bodě 3 větě první se slova „(s výjimkou změny právní formy)“ zrušují a za slovo „rozdělení“ se vkládá slovo „obchodní“.

190. V § 26 odst. 7 písm. b) se slova „evidovaného v majetku“ nahrazují slovy „evidovaného u“, slova „až l“ se nahrazují slovy „až m“ a slova „evidován v majetku na konci“ se nahrazují slovy „evidován na konci“.

- 191.** V § 26 odst. 7 písm. d) se slova „evidovaného v majetku” nahrazují slovy „evidovaného u”, slova „do majetku” se nahrazují slovem „u” a slova „§ 38m odst. 3 písm. b)” se nahrazují slovy „§ 38m odst. 3 písm. a)”.
- 192.** V § 27 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a na konci písmene g) se doplňují slova, „pokud nebyly při zjištění zaúčtovány ve prospěch výnosů,”.
- 193.** V § 27 se doplňuje odstavec 2, který zní:
- „(2) Hmotným majetkem vyloučeným z odpisování je také technické zhodnocení provedené nájemcem na osobním automobilu kategorie M₁ najatém podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí, s výjimkou automobilu, který je využíván provozovatelem silniční motorové dopravy nebo provozovatelem taxislužby na základě vydané koncese a automobilu druh sanitní a druh pohřební,⁹⁷⁾ a dále výdaje související s jeho pořízením podle § 26 odst. 3 písm. c) vynaložené nájemcem, pokud celkové nájemné je rovno nebo vyšší než 900 000 Kč. V případě, kdy je celkové nájemné nižší než 900 000 Kč, avšak v úhrnu s technickým zhodnocením provedeným nájemcem a s výdaji podle § 26 odst. 3 písm.c) vynaloženými nájemcem převyší 900 000 Kč, je z odpisování vyloučen rozdíl, o který součet nájemného, technického zhodnocení a výdajů podle § 26 odst. 3 písm.c) převyšuje 900 000 Kč.“.
- 194.** V § 29 odst. 1 písm. a) větě první se za slovo „úplatně“ vkládají slova „s výjimkou uvedenou v odstavci 10“.
- 195.** V § 29 odst. 1 písm. a) se věta třetí nahrazuje větou „Nejsou-li při bezprostředním odkoupení hmotného majetku po ukončení nájemní smlouvy nebo smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku dodrženy podmínky uvedené v § 24 odst. 4 nebo odst. 5, lze do vstupní ceny zahrnout veškeré nájemné uhrazené nájemcem do data ukončení smlouvy, které nebylo výdajem (nákladem) podle § 24; přitom u poplatníka, který nevede podvojný účetnictví, lze do vstupní ceny zahrnout i zálohy na nájemné uhrazené do data ukončení smlouvy.”.
- 196.** V § 29 odst.1 písm. a) větě čtvrté se za slovo „U“ vkládá slovo „nemovitého“.
- 197.** V § 29 odst. 1 písm. a) větě poslední se slova „ nemovitostí, které“ nahrazují slovy „nemovitého majetku, který“.
- 198.** V § 29 odst. 1 se na konci písmene a) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se věta „U movitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době delší než 1 rok před vložením do obchodního majetku, je vstupní cenou cena podle písmene d) s výjimkou majetku nabytého formou finančního pronájmu s následnou koupí najaté věci,”.

199. V § 29 odst. 1 se v závěrečné části textu věty první slova „zaevidování hmotného majetku v majetku poplatníka” nahrazují slovy „vedení věci do stavu způsobilého obvyklému užívání” a ve větě třetí se slova „vyšších územních samosprávných celků” nahrazují slovem „krajů” a slovo „měst,” se zrušuje.

200. V § 29 odst. 3 věty první se slova „vedeno do užívání podle zvláštního předpisu²⁰⁾” nahrazují slovy „dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání” a na konci se doplňují slova „; přitom poplatník, který samostatně eviduje a odpisuje technické zhodnocení hmotného majetku podle § 26 odst. 3 písm. a) nebo výdaje vymezené v § 26 odst. 3 písm. c) zvyšuje o každé další technické zhodnocení dokončené na původním majetku vstupní cenu a zároveň u majetku odpisovaného podle § 32 i zůstatkovou cenu již evidovaného jiného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání”.

201. V § 29 odst. 4 se za slova „§ 26 odst. 3 písm. c)” vkládají slova „nebo jejich část, která není vyloučena z odpisování (§ 27 odst. 2)”.

202. V § 29 se doplňují odstavce 9 a 10 které znějí:

„(9) Vstupní cena hmotného majetku se nemění

- a) dochází-li k ocenění jmění zanikající společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ v případě, kdy to vyžaduje zvláštní právní předpis,⁷⁰⁾
- b) dojde-li k vypořádání mezi podílovými spoluvlastníky rozdělením věci podle zvláštního právního předpisu,⁵²⁾ nebo
- c) jsou-li v budově vymezeny byty nebo nebytové prostory jako jednotky podle zvláštního právního předpisu.⁶⁰⁾

(10) U osobního automobilu kategorie M₁, s výjimkou automobilu, který je využíván provozovatelem silniční motorové dopravy nebo provozovatelem taxislužby na základě vydané koncese a automobilu druh sanitní a druh pohřební,⁹⁷⁾ může být pro účely tohoto zákona vstupní cena nebo zvýšená vstupní cena maximálně ve výši 900 000 Kč.”.

203. V § 30 odst. 1 se na konci věty třetí tečka zrušuje a pod nadpisem „Odpisová skupina” se pod číslo „5” doplňuje číslo „6”, pod nadpisem „Doba odpisování” se pod slova „30 let” doplňují slova „50 let.”.

204. V § 30 odst. 1 se věta poslední nahrazuje větami „Stavební dílo (dům, budova, stavba) se zařazuje do odpisové skupiny podle jeho hlavního užívání. Při rozdílném užívání budovy se hlavní užívání stanoví převažujícím podílem na celkové využitelné podlahové ploše. Hmotný majetek, který nelze zařadit do odpisových skupin podle přílohy č. 1 k zákonu, s výjimkou uvedenou v odstavcích 6 až 8, zaříděný podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem⁹⁹⁾ se zařadí do odpisové skupiny 5 a ostatní hmotný majetek zaříděný podle Standardní klasifikace produkce se zařadí do odpisové skupiny 2.“

Poznámka pod čarou č. 99 zní:

⁹⁹⁾ Sdělení Českého statistického úřadu č. .../2000 Sb., k zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.”.

205. V § 30 odst. 9 věta druhá zní: „U odpisů podle odstavce 4 je dnem splnění podmínek pro odpisování den, kdy byl pronajatý hmotný majetek přenechán nájemci v souladu se smlouvou ve stavu způsobilém obvyklému užívání.”.

206. V § 30 odst. 12 se v úvodní části textu za slova „původní vlastník” vkládají slova „, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 7.”.

207. V § 30 odst. 12 písm. b) se slova „(s výjimkou změny právní formy)” zrušují.

208. V § 30 se na konci odstavce 12 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které zní:

„m) poplatník v případech uvedených v § 23a odst. 4 a § 23c odst. 7.”.

209. V § 31 se tečka na konci odstavce 1 zrušuje a pod nadpisem „Odpisová skupina” se pod číslo „5” doplňuje číslo „6”, pod nadpisem „v prvním roce odpisování” se pod číslo „1,4” doplňuje číslo „1,02”, pod nadpisem „v dalších letech odpisování” se pod číslo „3,4” doplňuje číslo „2,02” a pod nadpisem „pro zvýšenou vstupní cenu” se pod číslo „3,4” doplňuje číslo „2.”.

210. V § 31 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Sazby nižší než maximální sazby uvedené v odstavci 1 nemůže použít poplatník uvedený v § 2, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 9 nebo § 9 odst. 4 a je povinen vést odpisy pouze evidenčně podle § 26 odst. 8 anebo používá hmotný majetek pouze zčásti k zajištění zdanitelného příjmu a do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje poměrnou část odpisů podle § 28 odst. 5.“.

211. V § 32 se na konci odstavce 1 tečka zrušuje a pod nadpisem „Odpisová skupina“ se pod číslo „5“ doplňuje číslo „6“, pod nadpisem „v prvním roce odpisování“ se pod číslo „30“ doplňuje číslo „50“, pod nadpisem „v dalších letech odpisování“ se pod číslo „31“ doplňuje číslo „51“ a pod nadpisem „pro zvýšenou zůstatkovou cenu“ se pod číslo „30“ doplňuje číslo „50.“.

212. Za § 32 se vkládají nové § 32a a 32b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 32a

Odpisy nehmotného majetku

(1) Pro účely tohoto zákona se odpisují zřizovací výdaje, nehmotné výsledky výzkumu a vývoje, software, ocenitelná práva a jiný majetek, který je pro účetní jednotky nehmotným majetkem vymezeným zvláštním právním předpisem²⁰⁾ (dále jen „nehmotný majetek“), pokud

a) byl

1. nabyt úplatně, vkladem společníka nebo člena družstva, přeměnou,⁷⁰⁾ darováním nebo zděděním, nebo
2. vytvořen vlastní činností za účelem obchodování s ním nebo k jeho opakovanému poskytování, a

b) vstupní cena je vyšší než 60 000 Kč, a

c) doba použitelnosti je delší než jeden rok; přitom dobou použitelnosti se rozumí doba, po kterou je majetek využitelný pro současnou činnost nebo uchovatelný pro další činnost nebo může sloužit jako podklad nebo součást zdokonalovaných nebo jiných postupů a řešení včetně doby ověřování nehmotných výsledků.

(2) Za nehmotný majetek se pro účely tohoto zákona nepovažuje kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku,⁷⁰⁾ nabytého zejména koupí, vkladem nebo oceněním majetku a závazků v rámci přeměn společností, a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky (goodwill).

(3) Nehmotný majetek může kromě vlastníka odpisovat poplatník, který k němu nabyt právo užívání za úplatu.

(4) U nehmotného majetku, ke kterému má poplatník právo užívání na dobu určitou, se roční odpis stanoví jako podíl vstupní ceny a doby sjednané kupní smlouvou. Není-li smlouva sjednána na dobu určitou, odpisuje se rovnoměrně software 48 měsíců, zřizovací výdaje 60 měsíců a ostatní nehmotný majetek 72 měsíců. U nehmotného majetku, nabytého vkladem nebo přeměnou,⁷⁰⁾ pokračuje nabyvatel v odpisování započatém původním vlastníkem za podmínky, že byl tento nehmotný majetek nabyt vkladatelem nebo zanikající obchodní společností nebo družstvem úplatně, darováním nebo zděděním a nebo vytvořen vlastní

činností za účelem obchodování s ním nebo k jeho opakovanému poskytování. U nehmotného majetku vloženého poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 může nabyvatel uplatnit v úhrnu odpisy jako výdaje (náklady) jen do výše úhrady prokázané vkladatelem.

(5) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro nehmotný majetek obdobně ustanovení pro hmotný majetek.

§ 32b

Nájem podniku

(1) Nájemce, který má najatý podnik na základě smlouvy o nájmu podniku podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾ a současně má písemný souhlas pronajímatele k odpisování, použije při uplatňování odpisů hmotného majetku a nehmotného majetku přiměřeně ustanovení tohoto zákona o odpisování při zajištění závazku převodem práva.

(2) Převyšují-li odpisy uplatněné nájemcem podle odstavce 1 nájemné, snížené o jeho část určenou k úhradě závazků vůči pronajímateli podniku, je nájemce povinen zvýšit základ daně o rozdíl mezi uplatněnými odpisy a takto upraveným nájemným. Obdobně to platí pro částku uplatněných odpisů, pokud nájemce neúčtuje nájemné na vrub příslušného účtu dlouhodobého závazku.

(3) Nehradí-li nájemce pronajímateli podniku hodnotu pohledávky nebo její část, která přechází na nájemce podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾ na základě smlouvy o nájmu podniku, je nájemce povinen zvýšit o hodnotu převáděné pohledávky nebo její části základ daně, pokud nebude tato hodnota pohledávky nebo její část zaúčtována u nájemce podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ ve prospěch výnosů.

(4) Nehradí-li pronajímatel nájemci závazek nebo jeho část, který přechází na nájemce podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾ na základě smlouvy o nájmu podniku, je pronajímatel povinen zvýšit o hodnotu převáděného závazku nebo jeho části základ daně, pokud nebude hodnota závazku nebo jeho část u pronajímatele zaúčtována podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ ve prospěch výnosů.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se použijí pouze u poplatníků, kteří vedou podvojně účetnictví.“.

213. V § 33 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Technickým zhodnocením jsou také výdaje podle odstavce 1, pokud je hradí budoucí nájemce na cizím hmotném majetku v průběhu jeho pořizování za podmínky, že se stane nájemcem tohoto hmotného majetku nebo jeho části, a vlastník tohoto hmotného majetku nezahrne výdaje vynaložené budoucím nájemcem do vstupní ceny.

(5) Ustanovení odstavce 1 se použije i na technické zhodnocení, podává-li se daňové přiznání za jiné období, než je zdaňovací období vymezené tímto zákonem.“.

214. § 33a se zrušuje.
215. V § 34 odst. 1 větě první se slovo „sedmi“ nahrazuje číslem „5“.
216. V § 34 odst. 1 se věta třetí nahrazuje větou „U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, se daňová ztráta upraví o část základu daně nebo část daňové ztráty komanditní společnosti určené ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti podle zvláštního právního předpisu.^{9c)}“.
217. V § 34 odst. 2 větě druhé za slovem „komplementářům“ a odkaz na poznámku pod čarou č. 20a se nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 9c.
218. V § 34 odst. 3 písm. a) se slova „přílohy č. 1 k tomuto zákonu“ nahrazují slovy „tohoto zákona“.
219. V § 34 odst. 3 písm. b) se slova „klasifikovaných kódem Standardní klasifikace produkce 46.21.64“ nahrazují slovy „zařazených podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem⁹⁹⁾ do podtřídy 125113“.
220. V § 34 odst. 4 se v úvodní části textu za slovo „období“ vkládají slova „nebo období, za něž se podává daňové přiznání“.
221. V § 34 odst. 4 písm. a) se slova „evidován v majetku“ nahrazují slovy „zaevidován u“ a věta druhá se zrušuje.
222. V § 34 odst. 5 písm. h) se slova „v majetku“ nahrazují slovem „u“.
223. V § 34 odst. 6 větě první se za slova „vyřazení majetku“ vkládají slova „z evidence u poplatníka“.

224. V § 34 odst. 6 větě druhé se slova „hospodářský výsledek” nahrazují slovy „výsledek hospodaření”.
225. V § 34 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „nebo postupuje-li poplatník podle § 23a nebo 23c”.
226. V § 34 odst. 10 se věta druhá nahrazuje větou „U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, lze odpočet podle odstavce 3 zvýšit o část odpočtu určenou ve stejném poměru jako je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti podle zvláštního právního předpisu.^{9c)}”.
227. § 35 včetně poznámek po čarou č. 33, 34, 34a a 100 zní:

„§ 35

Sleva na dani

(1) Poplatníkům uvedeným v § 2 a 17 se daň za zdaňovací období, kterým je kalendářní rok nebo za zdaňovací období kratší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců spadajících do kalendářního roku, anebo za část uvedených zdaňovacích období, za kterou se podává daňové přiznání, snižuje o

- a. částku 18 000 Kč za každého zaměstnance se změněnou pracovní schopností³³⁾ a poměrnou část z této částky, je-li výsledkem průměrného ročního přepočteného počtu těchto zaměstnanců podle odstavce 2 desetinné číslo,
- b. částku 60 000 Kč za každého zaměstnance se změněnou pracovní schopností s těžším zdravotním postižením³³⁾ a poměrnou část z této částky, je-li výsledkem průměrného ročního přepočteného počtu těchto zaměstnanců podle odstavce 2 desetinné číslo,
- c. polovinu daně u poplatníků uvedených v § 17, zaměstnávajících nejméně 20 zaměstnanců, u nichž podíl zaměstnanců se změněnou pracovní schopností a zaměstnanců se změněnou pracovní schopností s těžším zdravotním postižením, činí více než 50 % průměrného ročního přepočteného počtu všech jejich zaměstnanců.

Přitom u poplatníků, kteří jsou společníky veřejné obchodní společnosti, u komplementářů komanditní společnosti a u komanditní společnosti se daň sníží podle písmen a) a b) pouze o částku, která odpovídá poměru, jakým byl mezi ně rozdělen základ daně zjištěný za veřejnou obchodní společnost nebo za komanditní společnost.

(2) Pro výpočet slev podle odstavce 1 písm. a) a b) je rozhodný průměrný roční přepočtený počet zaměstnanců se změněnou pracovní schopností a zaměstnanců se změněnou pracovní schopností s těžším zdravotním postižením a pro výpočet slevy podle odstavce 1 písm. c) též průměrný roční přepočtený počet všech zaměstnanců poplatníka. Průměrný přepočtený počet zaměstnanců se vypočítá samostatně za každou skupinu zaměstnanců vymezenou v předchozí větě jako podíl celkového počtu hodin, který těmto zaměstnancům vyplývá z rozvržení pracovní doby⁸³⁾ nebo z individuálně sjednané pracovní doby⁸⁴⁾ a z délky trvání pracovního poměru v období, za které se podle odstavce 1 podává daňové přiznání, sníženého o neodpracované hodiny v důsledku neomluvené nepřítomnosti v práci, nenapracovaného pracovního volna poskytnutého zaměstnavatelem bez náhrady mzdy, pokud

zaměstnanec nemohl konat práci z jiných důležitých důvodů týkajících se jeho osoby¹⁰⁰⁾ a pracovní neschopnosti, za kterou nejsou poskytovány dávky nemocenského pojištění, a celkového ročního fondu pracovní doby připadajícího na jednoho zaměstnance pracujícího na plnou pracovní dobu stanovenou zvláštními předpisy.³⁴⁾ Do trvání pracovního poměru se nezapočítává mateřská nebo rodičovská dovolená, služba v ozbrojených silách, výkon civilní služby a dlouhodobé uvolnění pro výkon veřejné funkce. Vypočtený podíl se zaokrouhluje na dvě desetinná místa.^{34a)}

(3) Budou-li slevy na dani podle odstavce 1 písm. a) a b) uplatňovat poplatníci uvedení v § 17 za zdaňovací období, kterým je hospodářský rok, nebo za zdaňovací období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců, anebo za jinak vymezené období, za které se podává daňové přiznání, jehož začátek a konec spadá do dvou různých kalendářních roků, zjistí se celková částka slevy jako součet dílčích částek těchto slev, vypočtených samostatně za kalendářní rok, do něhož spadá začátek a za kalendářní rok, do něhož spadá konec období, za které se podává daňové přiznání. Při výpočtu každé z dílčích částek slev se jako dělitel použije celkový roční fond pracovní doby připadající na jednoho zaměstnance pracujícího na plnou pracovní dobu stanovenou zvláštními předpisy, příslušného kalendářního roku, a částka slevy podle odstavce 1 písm. a) a b) platná k poslednímu dni období, za které se podává daňové přiznání.

(4) Budou-li slevy na dani podle odstavce 1 písm. c) uplatňovat poplatníci uvedení v § 17 za zdaňovací období, kterým je hospodářský rok, nebo za zdaňovací období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců, anebo za jinak vymezené období, za které se podává daňové přiznání, jehož začátek a konec spadají do dvou různých, na sebe navazujících kalendářních roků, zjistí se celkový podíl zaměstnanců se změněnou pracovní schopností jako vážený aritmetický průměr ze součtu násobků ročních podílů zaměstnanců se změněnou pracovní schopností vypočtených samostatně za kalendářní rok, do něhož spadá začátek a za kalendářní rok, do něhož spadá konec období, za které se podává daňové přiznání, a počtu měsíců nebo kalendářních dnů připadajících z období, za které se podává daňové přiznání na příslušný kalendářní rok.

(5) Slevu na dani podle odstavců 1 a 5 nelze uplatnit na daň (část daně) připadající na základ daně (dílčí základ daně) podle § 16 odst. 2 nebo § 20b.

³³⁾ § 21 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

³⁴⁾ § 83 zákoníku práce.

^{34a)} § 46a zákona č. 337/1992 Sb.

¹⁰⁰⁾ § 128 zákoníku práce a § 21 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů.“

- 228.** V § 35a odst. 1 písm. a) a v § 35b odst 2 písm. a) se číslo „31“ nahrazuje číslem „28“ a slova „uvedené v § 36 odst. 6 písm. a)“ se nahrazují slovy „zahrnované do základu daně podle § 20 odst. 1“.
- 229.** V § 35a odst. 1 písm. a) se číslo „28“ nahrazuje číslem „26“.
- 230.** V § 35a odst. 1 písm. a) se číslo „26“ nahrazuje číslem „24“.
- 231.** V § 35a se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) a f), která znějí:
- „e) poplatník pořídí a eviduje v majetku dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek²⁰⁾ nejméně v částkách uvedených ve zvláštním právním předpise,⁶⁸⁾
- f) poplatník, který je dceřinou společností podle § 19 odst. 3 písm. c), rozdělí společníkovi, který je mateřskou společností podle § 19 odst. 3 písm. b), z poměrné části zisku, ke které se váže uplatněná sleva na dani podle odstavců 1 až 6 nebo podle § 35b, maximálně stejnou částku, jaká byla po vydání rozhodnutí o poskytnutí investičních pobídek⁶⁷⁾ použita na pořízení hmotného a nehmotného majetku mimo rámec investiční akce posuzované pro účely poskytnutí veřejné podpory. Zbývající část zisku nesmí být společníkovi rozdělena formou plnění uvedených v § 19 odst. 1 písm. zf) až zi), a to ani v obdobích následujících po období, za které byla uplatněna sleva na dani podle odstavců 1 až 6 nebo podle § 35b.“
- 232.** V § 35a odst. 6 větě druhé se za slova "písm. a)" vkládají slova "nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodržena, se snižuje o částku ve výši součinu dvojnásobku sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odstavce 2 písm. a), a poplatník".
- 233.** V § 35a se na konci odstavce 6 doplňuje věta „Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot.“
- 234.** V § 35b odst. 1 se na konci písmene b) doplňuje věta „Obdobně se postupuje při úpravě částky S2, přechází-li poplatník na hospodářský rok.“.
- 235.** V § 35b odst. 2 písm. a) se číslo „28“ nahrazuje číslem „26“.
- 236.** V § 35b odst. 2 písm. a) se číslo „26“ nahrazuje číslem „24“.

- 237.** V § 35b odstavec 7 větě druhé se za slova „písm a)“ vkládají slova „nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodržena, se snižuje o částku ve výši součinu dvojnásobku sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odst. 2 písmo a), a poplatník“.
- 238.** V § 35b se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot.“
- 239.** V § 36 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „písm. d)“ nahrazují slovy „písm. e)“.
- 240.** V § 36 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a) se slova „§ 144 nebo 208 obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾“.
- 241.** V § 36 odst. 1 písm. b) bod 5 zní:
6. „5. z vyrovnání mimo stojícímu společníkovi na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy.“.
- 242.** V § 36 odst. 2 písm. a) bod 1 zní:
7. „1. z dividendového příjmu, u poplatníků podle § 2 z úrokového příjmu z dluhopisu,^{35a)} ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, vkladního listu a vkladu mu na roveň postavenému,^{35b)} s výjimkou úrokového příjmu z dluhopisu vydaného v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice nebo Českou republikou plynoucího poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2,“.
- 243.** V § 36 odst. 2 písm. a) bod 7 zní:
8. „7. z vyrovnání mimo stojícímu společníkovi na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy,“.
- 244.** V § 36 odst. 2 písm. a) se na konci bodu 10 čárka nahrazuje tečkou a bod 11 se zrušuje.
- 245.** V § 36 odstavce 4 až 6 znějí:
- „(4) U dividendových příjmů z majetkové účasti v investičním fondu a z podílových listů je základem daně pro zvláštní sazbu daně příjem snížený o poměrnou část příjmů
- a) podléhajících zvláštní sazbě daně a sazbě daně podle § 21 odst. 3,
- b) z úroků z hypotečních zástavních listů,^{4d)} z dluhopisů,^{35a)} ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, z vkladního listu a vkladu mu na roveň

postavenému ^{35b)}, a dále z úroků, výher a jiných výnosů z vkladu na vkladní knížce a vkladovém účtu ^{35d)},

- c) z úrokových příjmů plynoucích poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3 z dluhopisů vydaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou, připadající na tento základ daně, které byly zúčtovány ve prospěch výnosů investičního fondu nebo podílového fondu¹⁶⁾ ve zdaňovacím období, s nímž dividendový příjem plynoucí od investičního fondu nebo podílového fondu souvisí. Pokud byly výše uvedené příjmy zúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro zvláštní sazbu daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň. Obdobně se postupuje u podílového fondu vzniklého z investičního fondu zaniklého bez provedení likvidace, pokud byly výše uvedené příjmy prokazatelně zúčtovány ve prospěch výnosů tohoto investičního fondu. Poměrná část připadající na tento základ daně se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk určený k výplatě dividendových příjmů mezi akcionáře nebo majitele podílových listů.

(5) Základ daně pro zvláštní sazbu daně

- a) u dividendového příjmu, podílu na zisku nebo jiného obdobného plnění z členství v družstvu, u zisku převáděného na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy, u příjmu ze snížení základního kapitálu uvedeného v odstavci 1 písm. b) bodě 3 a odstavci 2 písm. a) bodě 9 plynoucích od obchodní společnosti, s výjimkou investičního fondu, nebo od družstva, které mají nejméně dvacetiprocentní podíl na základním kapitálu jiné obchodní společnosti nebo družstva, se snižuje o poměrnou část dividendového příjmu, podílu na zisku nebo jiného obdobného plnění z členství v družstvu, zisku převáděného na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy sníženého o vyrovnání mimo stojícím společníkům, příjmu ze snížení základního kapitálu uvedeného v odstavci 1 písm. b) bodě 3 a odstavci 2 písm. a) bodě 9 zaúčtovaných ve prospěch výnosů v příslušném zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, pokud plynou z nejméně dvacetiprocentní účasti na jiné obchodní společnosti nebo družstvu,
- b) u příjmu mimo stojícího společníka plynoucího z vyrovnání na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy se snižuje o zisk převáděný na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy zaúčtovaný do výnosů řídicí nebo ovládající společnosti nebo jeho poměrnou část. Poměrná část převáděného zisku na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy se stanoví v poměru účastí jednotlivých mimo stojících společníků na řízené nebo ovládané společnosti, přitom se nepřihlíží k účasti řídicí nebo ovládající společnosti na řízené nebo ovládané společnosti. Pokud byly příjmy uvedené v písmenech a) a b) zaúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro zvláštní sazbu daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň. Výše podílu na základním kapitálu obchodní společnosti nebo družstva se posuzuje k datu rozhodnutí valné hromady nebo členské schůze této jiné obchodní společnosti nebo družstva o rozdělení zisku a k datu převodu zisku na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy. Poměrná část, o kterou se snižuje základ daně podle písmene a), se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk určený k výplatě příjmů.

(6) Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 2 penzijnímu fondu, započte se sražená daň na celkovou daňovou povinnost. Pokud nelze sraženou daň nebo její část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že penzijnímu fondu vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než daň sražená, vznikne ve výši daňové povinnosti, kterou nelze započíst, přeplatek ^{35c)cc}.

246. V § 36 odstavec 5 zní:

„(5) Základ daně pro zvláštní sazbu daně u příjmu mimo stojícího společníka, který není mateřskou společností ve vztahu k řízené nebo ovládané osobě, plynoucího z vyrovnání na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy od řídicí nebo ovládající osoby, která není mateřskou společností ve vztahu k řízené nebo ovládané osobě se snižuje o zisk převáděný na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy zaúčtovaný do výnosů řídicí nebo ovládající společnosti nebo jeho poměrnou část. Poměrná část převáděného zisku na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy se stanoví v poměru účastí jednotlivých mimo stojících společníků na řízené nebo ovládané společnosti, přitom se nepřihlíží k účasti řídicí nebo ovládající společnosti na řízené nebo ovládané společnosti. Pokud byly výše uvedené příjmy zaúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro zvláštní sazbu daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň.“

247. V § 38 odst. 1 se věta čtvrtá zrušuje.

248. V § 38 odst. 2 se věta poslední zrušuje.

249. V § 38a odst. 1 se za větu čtvrtou vkládá věta „Poplatník uvedený v § 2 pro účely výpočtu poslední známé daňové povinnosti však vyloučí příjmy a výdaje podle § 10.“.

250. V § 38a odst. 1 se věty pátá a šestá nahrazují větami „Po skončení zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, se zaplacené zálohy na daň, splatné v jeho průběhu, započítávají na úhradu skutečné výše daně. Ze záloh, u nichž došlo k prodloužení s placením, se na úhradu skutečné výše daně započítají pouze zálohy zaplacené do lhůty pro podání daňového přiznání. Do poslední známé daňové povinnosti se nezahrnuje daň připadající na samostatný základ daně podle § 8 odst. 5, § 10 odst. 8 a § 20b.“.

251. V § 38a odst. 5 se za slovo „požitků“ vkládají slova „,ze kterých měl plátce povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h),“.

252. V § 38a se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Nástupnické obchodní společnosti nebo družstvu vznikající přeměnou⁷⁰⁾ včetně případů, kdy rozhodným dnem přeměny⁷⁰⁾ bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku, stanoví zálohy na daň ve zdaňovacím období podle § 17a písm. c) správce daně rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu.^{28b)} V rozhodnutí o stanovení záloh vymezí způsob jejich zápočtu na daňovou povinnost zanikající obchodní společnosti nebo družstva, pokud by přeměna⁷⁰⁾ nebyla zapsána do obchodního rejstříku. Toto neplatí pro poplatníky, kteří nepodávají za období předcházející dni zápisu změny právní formy daňové přiznání podle § 38m.“.

253. V § 38b se částka „100 Kč“ nahrazuje částkou „200 Kč“ a částka „10 000 Kč“ se nahrazuje částkou „15 000 Kč“.
254. V § 38d odst. 2 větách první a druhé se slovo „rozhodla“ zrušuje a slova „o rozdělení zisku“ se nahrazují slovy „schválila řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku a rozhodla o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty“ a ve větě čtvrté se číslo „11“ nahrazuje číslem „7“.
255. V § 38d se na konci odstavce 2 doplňují věty „Nebyla-li provedena výplata dividendových příjmů ani posledního dne období, kdy je plátce daně povinen daň srazit, má se pro účely zákona za to, že srážka daně byla provedena poslední den vymezeného období; přitom u úrokových příjmů a u rozdílu mezi sjednanou cenou, které jsou považovány za podíly na zisku (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3), se dnem provedení srážky rozumí poslední den zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání.“.
256. V § 38d odst. 3 se věta druhá zrušuje.
257. V § 38d se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Toto se nevztahuje na případy uvedené v § 19 odst. 4 větě druhé.“.
258. V § 38d odst. 7 se věty třetí a čtvrtá zrušují.
259. V § 38d se odstavce 9 a 10 zrušují.
- Dosavadní odstavec 11 se označuje jako odstavec 9.
260. § 38e a 38f včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 39a znějí:

”§ 38e

Zajištění daně

(1) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 2, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, jsou plátci daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o závazku účtují v souladu s platnými účetními předpisy, povinni srazit zajištění daně poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie, ve výši

- a) 1 % z příjmů z prodeje investičních instrumentů⁷¹⁾ a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
- b) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22), s výjimkami uvedenými v písmenu a) a odstavcích 3 a 4.

K zajištění daně nejsou plátcí daně povinni v případě, kdy je záloha srážena podle § 38h.

(2) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 17, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, je plátcem daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o závazku účtuje v souladu se zvláštními právními předpisy²⁰⁾ povinen srazit zajištění daně poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který není daňovým rezidentem členského státu Evropské unie, ve výši

- a) 1 % z příjmů z prodeje investičních instrumentů⁷¹⁾ a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
- b) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22) s výjimkami uvedenými v písmenu a) a v odstavcích 3 a 4. Tato povinnost se nevztahuje na banky, jde-li o peněžité plnění, poukázání nebo připsání úroků u bank.

(3) Plátcí daně jsou povinni srazit zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nenastane-li dříve žádná z těchto skutečností nejpozději do dvou měsíců po uplynutí příslušného zdaňovacího období, ve výši stanovené s použitím

- a) sazby daně podle § 16 odst. 1 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 2 odst. 3,
- b) sazby daně podle § 21 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 17 odst. 4.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se neuplatní, pokud se jedná o úhrady za zboží či služby prováděné v maloobchodě, kde prodejcem je poplatník uvedený v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4. Stejně se postupuje u úhrad nájemného placeného fyzickými osobami za bytové prostory užívané k bydlení a činností s ním spojeným.

(5) Částky zajištění daně sražené plátcem daně poplatníkům podle odstavců 1 až 4 se odvádějí do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém vznikla povinnost zajištění daně srazit, místně příslušnému správci daně plátcem daně. Současně s platbou zajištění daně je plátcem daně povinen podat správci daně hlášení o provedeném zajištění daně na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na počítačových sestavách, které mají údaje, obsah i uspořádání údajů zcela totožné s tiskopisem vydaným Ministerstvem financí. Částka zajištění daně se bez zbytečného odkladu převede z osobního daňového účtu plátcem na osobní daňový účet poplatníka.

(6) Nepodá-li poplatník daňové přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem,^{28b)} může místně příslušný správce daně poplatníka považovat částky zajištění daně za vyměřenou a uhrazenou daňovou povinnost poplatníka. Úhrn částek zajištění daně sražených a odvedených plátcem daně se v takovém případě považuje po uplynutí osmého měsíce po skončení zdaňovacího období za platbu na daň provedenou poplatníkem. Pokud poplatník nepodá do uplynutí lhůty, ve které lze daň vyměřit, daňové přiznání, považuje se daňová povinnost poplatníka za vyměřenou ve výši této platby.

(7) Správce daně poplatníka může v odůvodněných případech rozhodnout o tom, že zajištění daně podle předchozích odstavců v určeném zdaňovacím období bude nižší nebo nebude prováděno. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat. Toto rozhodnutí je závazné i pro plátcem daně.

(8) Nesrazí-li plátce daně zajištění daně vůbec, popřípadě ve správné výši, předepíše mu správce daně tuto částku k přímému placení. Pokud částku zajištění daně plátce daně včas neodvede, bude mu rovněž předepsána a vymáhána na něm jako jeho dluh. Po úhradě daně, na kterou mělo být zajištěno, poplatníkem, nelze zajištění daně plátcí daně předepsat ani na něm vymáhat, pokud úhradu této daně poplatníkem prokáže nebo tato úhrada bude zřejmá z evidence správců daní. Penále vzniklé z důvodu nesplnění povinnosti plátce srazit a odvést zajištění daně je příjmem státního rozpočtu.

(9) Sražené zajištění daně se po skončení zdaňovacího období započte na celkovou daňovou povinnost poplatníka, na kterou bylo zajišťováno. Pokud nelze zajištění daně nebo jeho část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než zajištění daně sražené plátcí daně, vznikne poplatníkovi ve výši zajištění daně sražených plátcí daně, které nelze započíst, přeplatek na dani.^{35e)}

(10) Při správě zajištění daně se postupuje jako při správě záloh na daň, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 38f

Vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí

(1) Při vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí, které plynou poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3, se postupuje podle příslušných ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění, jimiž je Česká republika vázána.

(2) Při použití metody úplného zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí. Při použití metody prostého zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí nejvýše však o částku daně z příjmů vypočtenou podle tohoto zákona, která připadá na příjmy ze zdrojů v zahraničí. Tato částka se stanoví jako součin daňové povinnosti, která se vztahuje k příjmům plynoucím ze zdrojů na území České republiky i ze zdrojů v zahraničí a podílu příjmů ze zdrojů v zahraničí na základu daně před uplatněním položek odčitatelných od základu daně a nezdanitelných částí základu daně. Započtení lze provést nejvýše do částky vzniklé daňové povinnosti.

(3) Příjmy ze zdrojů v zahraničí se pro účely tohoto zákona rozumí příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí, které podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje (náklady) stanovené podle tohoto zákona. Odčitatelné položky a položky snižující základ daně podle zahraničních právních předpisů nelze při stanovení základu daně použít. Nelze-li u některých výdajů (nákladů) prokazatelně stanovit, zda souvisí s příjmy (výnosy) plynoucími ze zdrojů v zahraničí, považuje se za související výdaje (náklady) jejich část stanovená ve stejném poměru v jakém příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí nesnížené o výdaje (náklady) připadají na celosvětové příjmy (výnosy).

(4) Daň zaplacená v zahraničí se prokazuje potvrzením zahraničního správce daně. Tento důkazní prostředek lze vyžadovat nejdříve po třiceti dnech ode dne doručení potvrzení zahraničního správce daně daňovému subjektu a od tohoto dne počínají běžet lhůty pro vyměření podle zvláštního právního předpisu.^{39c)} V odůvodněných případech lze daň zaplacenou v zahraničí prokazovat i potvrzením plátce příjmu nebo depozitáře o sražení daně.

(5) Při použití metody úplného vynětí se ze základu daně (daňové ztráty) u poplatníků uvedených v § 17 odst. 3 a z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí, které podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou.

(6) Při použití metody vynětí s výhradou progresse se z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát, před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí, které podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou. Z ostatního příjmu poplatníka se vypočte daň sazbou daně zjištěnou ze základu daně nesníženého o vyjmuté příjmy (výnosy).

(7) Plynou-li poplatníkovi příjmy z několika různých států, s nimiž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, vyloučení dvojího zdanění metodou prostého zápočtu se provede samostatně za každý stát. Při použití metody úplného vynětí a metody vynětí s výhradou progresse se ze základu daně vyjímá podle předchozích odstavců úhrn veškerých příjmů (výnosů) plynoucích ze zahraničí, které se vyjímají ze zdanění. Pokud mají být při vyloučení dvojího zdanění použity metoda úplného vynětí nebo metoda vynětí s výhradou progresse i metoda prostého zápočtu, provede se nejprve vynětí příjmů (výnosů) plynoucích ze zahraničí, a pak prostý zápočet podle předchozích odstavců.

(8) Jestliže v důsledku odlišného začátku nebo délky zdaňovacího období v zahraničí nemá poplatník ve lhůtě k podání daňového přiznání doklad zahraničního správce daně, uvede v daňovém přiznání předpokládanou výši příjmů (výnosů) plynoucích ze zdrojů v zahraničí a souvisejících výdajů (nákladů) nebo daně, připadajících na toto zdaňovací období nebo období, za něž je daňové přiznání podáváno. O rozdíl mezi částkou uplatněnou podle předchozí věty a částkou uvedenou v dokladu zahraničního správce daně se upraví výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, ve kterém poplatník doklad zahraničního správce daně obdrží.

(9) Zjistí-li poplatník, že v důsledku stanovení základu daně nebo daně zahraničním správcem daně má být jeho daňová povinnost jiná, než jak byla vyměřena, postupuje podle zvláštního právního předpisu.^{39a)}

^{39a)} § 41 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“

261. V § 38g odst. 1 se částka „10 000 Kč“ nahrazuje částkou „15 000 Kč“.
262. V § 38g odst. 1 větě první se čárka za slovem „osvobozené“ nahrazuje slovem „nebo“ a slova „ , nebo o příjmy, z nichž je daň vybírána podle § 16 odst. 2“ se zrušují.
263. V § 38g odst. 2 větě druhé se částka „4 000 Kč“ nahrazuje částkou „6 000 Kč“.
264. V § 38g se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Daňové přiznání za zdaňovací období je však povinen podat poplatník uvedený v § 2 odst. 3, který uplatňuje nezdanitelné částky podle § 15 odst. 1 písm. b) až f).“.
265. V § 38gb se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Při stanovení základu daně za uplynulou část zdaňovacího období se vychází z rozdílu mezi příjmy (výnosy) a výdaji (náklady).“.
266. V § 38h odst. 4 se za slova „(§ 15 odst. 13)“ vkládají slova „a dále k příspěvkům odborové organizaci (§ 15 odst. 14)“.
267. V § 38h se doplňuje odstavec 14, který zní:
„(14) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se při stanovení záloh a při ročním zúčtování záloh nepřihlédne k nezdanitelným částkám podle § 15 odst. 1 písm. b) až f).“.
268. V § 38l odst. 1 písm. ch) se za slova „poplatníkem na“ vkládá slovo „jeho“.
269. V § 38l odst. 1 písmeno i) včetně poznámky pod čarou č. 101 zní:
„i) smlouvou o soukromém životním pojištění nebo pojistkou¹⁰¹⁾ a potvrzením pojišťovny o pojistném zaplaceném poplatníkem na jeho soukromé životní pojištění na uplynulé zdaňovací období.
- ¹⁰¹⁾ § 791 odst. 2 občanského zákoníku.“.
270. V § 38l se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:
„j) potvrzením odborové organizace o výši zaplaceného členského příspěvku podle § 15 odst. 14.“.

271. V § 38l odst. 2 větě poslední se za slovo „i)” vkládají slova „nebo pojistky¹⁰¹⁾” a za slova „o příspěvku na” a „o pojistném na” se vkládá slovo „jeho”.

272. V § 38m odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 102 zní:

(2) Daňové přiznání se podává

- a) v průběhu konkursu^{19a)} ve lhůtách podle zvláštního právního předpisu,^{28b)}
- b) ke dni, ke kterému správce konkursní podstaty sestavuje konečnou zprávu,¹⁰²⁾ nejpozději v den předložení konečné zprávy soudu za uplynulou část zdaňovacího období, za kterou nebylo daňové přiznání podáno. Přiznaná daň se zahrne do konečné zprávy. Při stanovení základu daně se vychází z výsledku hospodaření zjištěného z řádné nebo mimořádné účetní závěrky,²⁰⁾ kterou je správce konkursní podstaty povinen sestavit ke stejnému dni, ke kterému sestavuje konečnou zprávu,
- c) ke dni zrušení konkursu nejpozději do konce měsíce následujícího po zrušení konkursu za uplynulou část zdaňovacího období, za kterou nebylo daňové přiznání podáno.

¹⁰²⁾ § 29 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.”.

273. V § 38m se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Při podávání daňového přiznání za zdaňovací období kratší než dvanáct měsíců neplatí lhůta 25 dnů pro podání daňového přiznání stanovená zvláštním právním předpisem.^{28b)}

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

274. V § 38m odstavec 8 zní:

„(8) Povinnost podat daňové přiznání podle zvláštního právního předpisu^{28b)} nemá

- a) poplatník uvedený v § 18 odst. 3, pokud nemá příjmy, které jsou předmětem daně, nebo má pouze příjmy od daně osvobozené (§ 19) a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně (§ 36 odst. 2), a nebo nemá povinnost uplatnit postup podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 9,
- b) veřejná obchodní společnost,
- c) zanikající obchodní společnost nebo družstvo za období od rozhodného dne přeměny⁷⁰⁾ do dne zápisu přeměny⁷⁰⁾ do obchodního rejstříku.”.

275. V § 38n odst. 2 větě první se za slovo „nástupce“ vkládají slova „s výjimkami uvedenými v § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b).“.

276. V § 38n se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Ustanovení první věty odstavce 1 platí i pro stanovení daňové ztráty komanditní společnosti připadající komplementářům (komplementáři).”.

277. Za § 38n se vkládá nový § 38na, který včetně poznámky pod čarou 39i zní:

„§ 38na

(1) Vzniklou a vyměřenou daňovou ztrátou nelze odčítat od základu daně za podmíněk uvedených v § 34 odst. 1, došlo-li k podstatné změně ve složení osob, které se přímo účastní na kapitálu či kontrole poplatníka, jemuž daňová ztráta vznikla, oproti období, za které byla daňová ztráta vyměřena (dále jen „podstatná změna“). Podstatnou změnou se vždy rozumí změna, která se dotýká více než 25% základního kapitálu nebo hlasovacích práv.

(2) U akciové společnosti, která vydala akcie na majitele, se má za to, že došlo k podstatné změně, pokud méně než 80 % příjmů (výnosů) dosažených v období, v němž má být uplatněna daňová ztráta, bylo vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval poplatník, jemuž daňová ztráta vznikla, v období, za které byla daňová ztráta vyměřena.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud poplatník, u nějž k podstatné změně došlo, prokáže správci daně, že nejméně 80 % příjmů (výnosů) dosažených v období po podstatné změně, v němž má být uplatněna daňová ztráta vzniklá za období před podstatnou změnou, bylo vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval v období, za které daňová ztráta vznikla, poplatník, jemuž daňová ztráta vznikla. K příjmům (výnosům) mimořádné povahy se přitom nepřihlíží.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se použije i v případě přeměn obchodních společností⁷⁰⁾ a v případech uvedených v § 23a a 23c. Dochází-li při fúzi společností nebo při rozdělení společnosti k zániku daňového poplatníka, jemuž daňová ztráta vznikla a byla v souladu s tímto zákonem převzata právním nástupcem, podmínky stanovené v odstavci 3 musí být splněny u tohoto právního nástupce.

(5) Při převodu podniku nebo jeho samostatné části lze daňovou ztrátou nebo část daňové ztráty vyměřené převádějíci společností převzaté podle § 23a odst. 5 písm. b), odčítat od základu daně přijímající společností v jednotlivých obdobích maximálně do výše rozdílu mezi příjmy (výnosy) a výdaji (náklady) přijímající společností vzniklými z činností vykonávané prostřednictvím převedeného podniku nebo jeho samostatné části, která byla prostřednictvím převedeného podniku nebo jeho samostatné části vykonávána v období, za které byla uplatňovaná daňová ztráta vyměřena.

(6) Vzniknou-li poplatníkovi pochybnosti, zda jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3, může požádat správce daně o závazné posouzení³⁹ⁱ⁾ skutečnosti, zda daňovou ztrátou vzniklou před podstatnou změnou, lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně po podstatné změně. Poplatník je povinen spolu se žádostí sdělit správci daně:

- a) přehled veškerých příjmů (výnosů) v členění dle činností vykonávaných poplatníkem, jemuž daňová ztráta vznikla, dosažených v období, za které byla daňová ztráta, která má být uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně, vyměřena,
- b) přehled veškerých příjmů (výnosů) v členění dle činností vykonávaných poplatníkem, který daňovou ztrátou uplatňuje, dosažených v období, za které má být daňová ztráta uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně.

(7) Je-li žádost včetně údajů uvedených v písmenech a) a b) správci daně doručena nejpozději do konce měsíce následujícího po skončení období, za které má být daňová ztráta uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně, a nevydá-li správce daně závazné

posouzení nejpozději 7 dní před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání, má se za to, že daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně.

³⁹ⁱ⁾ § 34b zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. .../Sb.“.

278. V § 38r odstavec 1 zní:

„(1) Byla-li poskytnuta investiční pobídka formou slevy na dani, lhůta pro vyměření^{39c)} jak pro zdaňovací období, ve kterém nárok na slevu vznikl, tak i pro všechna zdaňovací období, za která lze tuto slevu uplatnit, končí současně se lhůtou pro vyměření za zdaňovací období, v němž uplynula lhůta pro uplatnění nároku na slevu na dani.“.

279. V § 38r se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „a dále při uplatnění ztráty po převodu podniku nebo jeho samostatné části, fúzi společností nebo rozdělení společností“.

280. § 38s zní:

„§ 38s

(1) Pokud povinnost vybrat nebo srazit daň včetně záloh podle § 38d nebyla ve stanovené výši plátcem daně splněna, a to ani dodatečně, je základem pro výpočet této částky vybírané nebo sražené daně včetně záloh částka, z níž by po vybrání nebo sražení zbyla částka, která byla plátcem daně poplatníkovi skutečně vyplacena.“.

281. Příloha č. 1 včetně nadpisu k zákonu č. 586/1992 Sb. zní:

„Příloha č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb.

Třídění hmotného majetku do odpisových skupin

ODPISOVÁ SKUPINA 1

Položka +)	SKP ++)	Název + + + +)
(1--1)	01.21.11	Jen: skot plemenný
(1--2)	01.21.11	Jen: skot chovný
(1--3)	01.22.11	Jen: ovce chovné a plemenné
(1--4)	01.22.12	Jen: kozy chovné a plemenné
(1--5)	01.22.13	Jen: oslí, muly a mezci chovní a plemenní
(1--6)	01.23.10	Jen: prasata plemenná
(1--7)	01.23.10	Jen: prasata chovná
(1--8)	01.24.10	Jen: hejna husí plemenná
(1--9)	01.24.10	Jen: hejna husí chovná
(1--10)	25.24.25	Ochranné plastové a pryžové pokrývky hlavy (přilby)
(1--11)	25.24.27	Plastové kancelářské a školní potřeby
(1--12)	26.15.23	Laboratorní sklo, sklo pro zdravotnictví a farmaceutické účely

(1--13)	26.24.1	Ostatní technické keramické výrobky
(1--14)	26.81.11	Mlýnské kameny, brusné kameny, brusné kotouče a podobné výrobky
(1--15)	28.62	Nástroje a nářadí kromě: nástrojů na strojní tváření za tepla SKP 28.62.50 v položce (2--12)
(1--16)	29.32.14	Rozmetadla mrvy a umělých hnojiv
(1--17)	29.32.40	Mechanické přístroje ke stříkání, rozstříkování nebo rozprašování tekutin a prášků pro zemědělství a zahradnictví
(1--18)	29.32.50	Samonakládací nebo samovýklopné přívěsy a návěsy pro zemědělské účely
(1--19)	29.32.65	Jen: stroje a přístroje zemědělské, zahradnické, lesnické, drůbežnické nebo včelařské jinde neuvedené zejména: stroje a zařízení pro pěstování chmele, révy vinné, ovoce a dřevin, pro zrychlený pěstební proces, ošetřování luk a trávníků (kromě žacích), pěstování léčivých rostlin
(1--20)	29.41	Ruční mechanizované nářadí a nástroje
(1--21)	30.0	Kancelářské stroje a počítače
(1--22)	32.20.11	Jen: -- studiová provozní a ovládací zřízení -- přístroje pro bezdrátové přenosy (včetně mobilních telefonů)
(1--23)	32.20.12	Televizní kamery
(1--24)	32.20.20	Elektrické přístroje pro telefonii nebo telegrafii po vedení včetně faxů
(1--25)	32.20.11	Jen: vysílače – přijímače občanských radiostanic
(1--26)	32.30.44	Přijímací přístroje pro radiotefonii nebo radiotelegrafii jinde neuvedené
(1--27)	33.2	Měřicí, kontrolní, zkušební, navigační a jiné přístroje a zařízení kromě: přesných vah, kreslicích a rýsovacích přístrojů a nástrojů pro měření délky v SKP 33.20.3 v položce (2--53)
(1--28)	34.10.2	Motorová vozidla osobní (kromě motocyklů)
(1--29)	34.10.3	Motorová vozidla pro přepravu deseti a více osob (autobusy) kromě: trolejbusů a elektrobuseů v položce (2--56)
(1--30)	34.10.4	Jen: silniční motorová vozidla, která mají v technickém průkazu zapsanou kategorii vozidla N ₁
(1--31)	34.10.53	Vozidla speciální pro přepravu na sněhu a osob na golfových hřištích apod.
(1--32)	35.20.33	Jen: vozíky kolejové důlní a malodrážní
(1--33)	35.42	Jízdní kola
(1--34)	36.63.2	Psací a kancelářské potřeby
(1--35)	36.63.74	Výrobky konstruované pro předváděcí účely
(1--36)	36.63.76	Umělé květiny, listoví a ovoce
(1--37)	33.10.16	Jen: dýchací přístroje, plynové masky
(1--38)	31.62.13	Jen: směšovací zvukové přístroje pro záznam a kombinování zvuku (mixážní pulty apod.)

ODPISOVÁ SKUPINA 2

Položka +)	SKP + +) CZ- CC + + +)	Název + + + +)
(2--1)	01.22.13	Jen: koně (užitkoví, plemenní, chovní)
(2--2)	17.40.2	Ostatní konfekční textilní výrobky zejména: lodní plachty, stany, padáky
(2--3)	17.51.1	Koberce a ostatní textilní podlahové krytiny (nespojené se stavebním dílem)
(2--4)	17.52	Jen: lana a síťované výrobky
(2--5)	17.54.38	Textilní výrobky pro technické účely
(2--6)	19.2	Brašnářské, sedlářské a podobné výrobky
(2--7)	20.30.20	Dřevěné prefabrikované stavební části a celky zejména: prefabrikované buňky, pokud nejsou samostatnými stavebními díly (objekty) nebo technologickým zařízením
(2--8)	22.11	Knihy (slovníky, atlasy, glóbusy a podobně)
(2--9)	25.23.20	Plastové prefabrikované stavební části a celky zejména: prefabrikované buňky, pokud nejsou samostatnými stavebními díly (objekty) nebo technologickým zařízením
(2--10)	25.24	Ostatní plastové výrobky kromě: - ochranných plastových a pryžových pokrývek hlavy (přilby) v SKP 25.24.25 v položce (1--10) - kancelářských a školních potřeb v SKP 25.24.27 v položce (1--11)
(2--11)	28.61.1	Nožířské výrobky
(2--12)	28.62.50	Jen: nástroje na strojní tváření za tepla
(2--13)	28.63.1	Zejména: závěry a závěrové rámy s vestavěnými zámky
(2--14)	28.71	Ocelové sudy a podobné nádoby (s objemem 300 litrů a menším) zejména: cisterny, sudy, bubny, kádě
(2--15)	28.72	Drobné kovové obaly zejména: hliníkové sudy, barely apod., zásobníky pro jakékoliv materiály o objemu menším než 300 litrů
(2--16)	28.73.1	Drátěné výrobky zejména: lana a pásy
(2--17)	29.11.11	Zážehové spalovací pístové motory pro pohon lodí, závěsné
(2--18)	29.12.2	Čerpadla a zdviže na kapaliny
(2--19)	29.22.14	Jen: jeřáby stavební (konstruované pro stavebnictví)
(2--20)	29.22.17	Jen: transportní zařízení pro přepravu kusových materiálů
(2--21)	29.22.18	Jen: transportní zařízení pro přepravu kusových materiálů
(2--22)	29.23.13	Chladicí a mrazicí zařízení, tepelná čerpadla (kromě zařízení převážně pro domácnost)
(2--23)	29.24.1	Jen: výrobní a provozní filtrační zařízení a zařízení pro úpravu vod o kapacitě do 2000 ekvivalentních obyvatel
(2--24)	29.24.2	Stroje a zařízení k čištění lahví, balení, vážení, stříkací a rozstříkovací stroje zejména: osobní a ostatní váhy, hasicí zařízení, tryskací zařízení, obalovací zařízení
(2--25)	29.24.31	Odstředivky jinde neuvedené
(2--26)	29.24.32	Kalandry nebo jiné válcovací stroje (kromě strojů pro válcování

		kovů nebo skla)
(2--27)	29.24.33	Prodejní automaty
(2--28)	29.24.40	Stroje, přístroje a laboratorní zařízení jinde neuvedené ke zpracování materiálů, postupy spočívajícími ve změně teploty
(2--29)	29.24.6	Myčky nádobí průmyslového charakteru
(2--30)	29.31	Zemědělské a lesnické traktory
(2--31)	29.32	Ostatní zemědělské a lesnické stroje kromě: - rozmetadel mrvy a umělých hnojiv v SKP 29.32.14 v položce (1--16) - mechanických přístrojů ke stříkání, rozstřikování nebo rozprašování tekutin a prášků pro zemědělství nebo zahradnictví v SKP 29.32.40 v položce (1--17) - samonakládacích nebo samovýklopných přívěsů a návěsů pro zemědělské účely v SKP 29.32.50 v položce (1--18) - strojů a přístrojů zemědělských, zahradnických, lesnických, drůbežnických, nebo včelařských jinde neuvedených v položce (1--19)
(2--32)	29.4	Obráběcí a tvářecí stroje kromě: ručního mechanizovaného nářadí a nástrojů v položce (1--20)
(2--33)	29.52.1	Stroje pro hlubinné dobývání
(2--34)	29.52.2	Stroje pro zemní práce a povrchové dobývání s vlastním pohonem (samojízdné) kromě: kolesových rypadel a zakladačů v položce (3--33)
(2--35)	29.52.3	Ostatní stroje pro zemní a stavební práce
(2--36)	29.52.4	Stroje pro práci se zemninou, štěrkem, rudou a ostatními nerostnými hmotami a produkty; stroje na tvarování odlévacích forem z písku
(2--37)	29.52.50	Pásové traktory
(2--38)	29.53.1	Stroje na výrobu potravin a nápojů a pro zpracování tabáku
(2--39)	29.54	Stroje na výrobu textilu, textilních a oděvních výrobků, usní (včetně šicích strojů pro domácnost)
(2--40)	29.56	Ostatní účelové stroje (kromě strojů pro domácnost) zejména: - stroje pro tisk, brožování a vazbu knih a ofsetové tiskařské stroje v SKP 29.56.1 - ždímačky prádla v SKP 29.56.21 - sušicí stroje průmyslové v SKP 29.56.22 - stroje pro zpracování kaučuku a plastů v SKP 29.56.23 - stroje pro zpracování skla v SKP 29.56.25 - účelové stroje pro výrobu jinde neuvedené v SKP 29.56.25
(2--41)	29.60.13	Revolvery, pistole a jiné střelné zbraně včetně loveckých apod.
(2--42)	29.71	Elektrické přístroje a zařízení převážně pro domácnost
(2--43)	29.72	Neelektrické přístroje a zařízení převážně pro domácnost
(2--44)	31.10.31	Jen: elektrická generátorová soustrojí s pístovým vznětovým motorem s vnitřním spalováním do 2,5 MW elektrického výkonu
(2--45)	31.10.32	Jen: generátorová soustrojí se zážehovými a spalovacími

		motory a ostatní generátorová soustrojí do 2,5 MW elektrického výkonu
(2--46)	31.4	Akumulátory, primární články a baterie
(2--47)	31.50	Elektrické zdroje světla a svítidla
(2--48)	31.61.22	zejména: lampy, světelné reklamy a znaky, lustry, světlometry Spouštěče (též pracující jako samostatné generátory), ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení
(2--49)	31.62	Ostatní elektrické zařízení jinde neuvedené zejména: - akustické, vizuální a signalizační zařízení - ochranná, zabezpečovací, návěstní apod. zařízení kromě: - směšovacích zvukových přístrojů pro záznam a kombinování zvuku (mixážních pultů apod.) v SKP 31.62.13 v položce (1--38)
(2--50)	32.20.11	Vysílací přístroje pro radiotelefonií, radiotelegrafii, rozhlasové nebo televizní vysílání kromě: - Přístrojů pro bezdrátové přenosy (včetně mobilních telefonů) v položce (1--22) - vysílačů – přijímačů občanských radiostanic v položce (1--25) - studiových provozních a ovládacích zařízení v položce (1--22)
(2--51)	32.30	Rozhlasové a televizní přijímače, přístroje pro záznam a reprodukci zvuku nebo obrazu a podobná rádiová zařízení a příslušenství (včetně antén a parabolických antén všech druhů) kromě: přijímacích přístrojů pro radiotelefonií nebo radiotelegrafii v položce (1--26)
(2--52)	33.10	Zdravotnické přístroje a zařízení, chirurgické a ortopedické prostředky kromě : dýchacích přístrojů, plynových masek v SKP 33.1016 v položce (1--37)
(2--53)	33.20.3	Jen: přesné váhy, kreslicí a rýsovací přístroje a nástroje pro měření délky
(2--54)	33.4	Optické a fotografické přístroje a zařízení zejména: dalekohledy, optické mikroskopy, lasery, zařízení a přístroje s tekutými krystaly, fotopřístroje, kinokamery, promítací přístroje, zvětšovací a zmenšovací přístroje, fotoblesky, promítací plátna, vybavení fotolaboratoří, čtecí přístroje
(2--55)	33.50	Časoměrné přístroje zejména: hodiny včetně spínacích, hodinky
(2--56)	34.10.3	Jen: trolejbusy a elektrobusy
(2--57)	34.10.4	Motorová vozidla pro nákladní dopravu kromě: silničních motorových vozidel, která mají v technickém průkazu zapsanou kategorii vozidla N ₁ v položce (1--30)
(2--58)	34.10.51	Terénní vyklápěcí vozy (dampry)
(2--59)	34.10.52	Jeřabové automobily
(2--60)	34.10.54	Motorová vozidla pro speciální použití, jinde neuvedená
(2--61)	34.20.2	Přívěsy, návěsy, kontejnery
(2--62)	34.30.20	Ostatní příslušenství pro motorová vozidla

(2--63)	35.12	Rekreační a sportovní čluny
(2--64)	35.30	Letadla a kosmické lodě (vrtulníky, balóny, vzducholodě, družice)
(2--65)	35.41	Motocykly (mopedy, kola s pomocným motorkem)
(2--66)	35.43	Invalidní vozíky
(2--67)	35.50.1	Jiné dopravní prostředky a zařízení (zejména vozidla bez motoru jinde neuvedená)
(2--68)	36.1	Nábytek
(2--69)	36.3	Hudební nástroje
(2--70)	36.4	Sportovní potřeby
(2--71)	36.50.4	Výrobky pro lunaparky, pro stolní nebo společenské hry
(2--72)	36.63.1	Kolotoče, houpačky, střelnice a ostatní pouťové atrakce
(2--73)	31.20.31	Rozvaděče a rozvodné panely pro napětí 1 000 V a nižší
(2--74)	29.22.15	Vidlicové vozíky, jiné vozíky vybavené zdvihacím a manipulačním zařízením a malé tahače
(2--75)	28.11.23	Jen: konstrukce pro lešení a bednění
(2--76)	29.12.31	Jen: laboratorní zařízení pro vývin vakua (mechanické, difuzní, ultravakuové, soupravy laboratorní vakuové čerpací)
(2--77)	29.21.1	Jen: laboratorní pece a pícky, autoklávy a fermentory laboratorní
(2--78)	29.23.11	Jen: laboratorní přístroje a zařízení pro odpařování a zkapalňování plynů
(2--79)	29.24.11	Jen: laboratorní destilační a rektifikační přístroje
(2--80)	2	Signalizační a zabezpečovací zařízení staveb klasifikovaných v CZ-CC v sekci 2

ODPISOVÁ SKUPINA 3

Položka +) SKP + +) CZ- Název + + + +)
CC+ + +)

(3--1)	26.61.2	Prefabrikované a stavební části a celky z betonu a železobetonu zejména: prefabrikované prostorové buňky a dílce, pokud nejsou samostatnými stavebními díly (objekty) nebo technologickým zařízením
(3--2)	28.11.10	Kovové prefabrikované stavební části a celky zejména: prefabrikované buňky, pokud nejsou samostatnými stavebními díly (objekty) nebo technologickým zařízením
(3--3)	28.11.21	Kovové konstrukce nosné pro mosty a části mostů zejména: samostatné mostní konstrukce, určené k přemísťování, tj. pokud nejsou stavebními objekty
(3--4)	28.11.22	Ocelové konstrukce stožárů, sloupů a pilířů zejména: samostatné konstrukce určené k přemísťování, tj. pokud nejsou stavebními objekty
(3--5)	28.11.23	Ostatní ocelové nebo hliníkové konstrukce kromě: konstrukce pro lešení a bednění v položce (2--75)
(3--6)	28.21	Kovové nádrže, zásobníky a kontejnery (s objemem nad 300 litrů)
(3--7)	28.30	Parní kotle a pomocná zařízení, kondenzátory, jaderné reaktory
(3--8)	28.75.21	Trezory a pancéřové skříně

(3--9)	28.75.22	Kartotékové kovové skříně a podobné výrobky kovové
(3--10)	28.75.24	Dekorační sochy, sošky a podobné předměty kovové
(3--11)	28.75.27	Ostatní výrobky z obecných kovů jinde neuvedené
(3--12)	28.75.3	Meče, tesáky, bodáky apod.
(3--13)	29.11.12	Ostatní zážehové spalovací motory
(3--14)	29.11.13	Vznětové pístové motory
(3--15)	29.11.2	Turbíny
(3--16)	29.12.1	Hydraulické a pneumatické pohony a motory
(3--17)	29.12.3	Vzduchová čerpadla, vývěvy, kompresory a ventilátory kromě: laboratorních zařízení pro vývin vakua (mechanické, difuzní, ultravakuové, soupravy laboratorní vakuové čerpací) v SKP 29.12.31 v položce (2--76)
(3--18)	29.21.1	Pece a hořáky kromě: laboratorních pecí a pícek, autokláv a fermentorů laboratorních v SKP 29.21.12 a 29.21.13 v položce (2--77)
(3--19)	29.22.11	Kladky, kladkostroje a podobná zdvihací zařízení
(3--20)	29.22.12	Navíjecí zařízení, rumpály a bubnová zdvihadla včetně speciálně vyrobených pro práci pod zemí
(3--21)	29.22.13	Zvedáky a zdvihací zařízení ke zdvihání vozidel
(3--22)	29.22.14	Jeřáby, mobilní zdvihací rámy, zdvižné obkročné vozíky, portálové nízkozdvižné vozíky a jeřábové vozíky kromě: stavebních jeřábů v položce (2--19)
(3--24)	29.22.16	Výtahy, skipové výtahy, eskalátory a pohyblivé chodníky
(3--25)	29.22.17	Pneumatické a ostatní elevátory, dopravníky pro nepřetržité přemísťování zboží a materiálů kromě: transportních zařízení pro přepravu kusových materiálů v položce (2--20)
(3--26)	29.22.18	Ostatní zvedací, manipulační, nakládací nebo vykládací zařízení kromě: transportních zařízení pro přepravu kusových materiálů v položce (2--21)
(3--27)	29.23.11	Výměníky tepla a zkapalňovače plynů kromě: laboratorních přístrojů pro destilaci, odpařování a zkapalňování plynů, sušiček a termostatů laboratorních v položce (2--78)
(3--28)	29.23.12	Klimatizační zařízení
(3--29)	29.23.14	Stroje a zařízení pro filtrování a čištění plynů jinde neuvedené
(3--30)	29.23.2	Ventilátory kromě stolních
(3--31)	29.24.1	Plynové generátory, destilační, filtrační nebo rektifikační přístroje kromě: - výrobních a provozních filtračních zařízení a zařízení pro úpravu vod o kapacitě do 2000 ekvivalentních obyvatel v položce (2--23) - laboratorních destilačních a rektifikačních přístrojů v SKP 29.24.11 v položce (2--79)
(3--32)	29.51	Stroje pro metalurgii
(3--33)	29.52.2	Jen: rypadla kolesová a zakladače
(3--34)	29.55	Stroje a přístroje na výrobu a konečnou úpravu papíru, kartónu a lepenky
(3--35)	31.10	Elektromotory, generátory a transformátory kromě: generátorových soustrojí v SKP 31.10.31 a 31.10.32 do

(3--36)	31.2	2,5 MW elektrického výkonu v položce (2--44) a (2--45) Elektrická rozvodná, řídicí a spínací zařízení kromě: rozvaděčů a rozvodných panelů pro napětí 1000 V a nižší v SKP 31.20.31 v položce (2--73)
(3--37)	32.10.1	Elektrické kondenzátory
(3--38)	35.11	Lodě zejména: lodě pro osobní a nákladní dopravu včetně cisternových, rybářských, požárních a tlačných, remorkérů, plovoucích bagrů a jeřábů, plovoucí plošiny
(3--39)	35.20	Lokomotivy a kolejový vozový park kromě: vozíků kolejových důlních a malodrážních v položce (1-- 32)
(3--40)		Pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky ²⁹⁾
(3--41)	127113	Skleníky (foliovníky) pro pěstování rostlin
(3--42)	28.22.12	Kotle pro ústřední topení, pokud nejsou nedílnou součástí stavebního díla ⁺⁺⁺⁺⁾
(3--43)	242061	Konstrukce chmelnic
(3--44)	230331	Jen: věžové zásobníky chemických podniků

ODPISOVÁ SKUPINA 4+ + + + +)

Položka+) CZ-CC+ + +) Název+ + + +)

(4--1)	1	Jen: budovy - ze dřeva a plastů, - na povrchových dolech, pokud nejsou vázané na životnost dolu kromě: skleníků (foliovníků) pro pěstování rostlin v CZ-CC 127113 v položce (3-- 41)
(4--2)	1, 2	Jen: oplocení budov a inženýrských staveb
(4--3)	1, 2	Jen: vnější osvětlení budov a staveb
(4--4)	125112	Budovy výrobní pro energetiku
(4--5)	125232	Sila samostatná
(4--6)	127132	Sila pro posklizňovou úpravu a skladování obilí
(4--7)	212121	Svršek drah železničních – tratě
(4--8)	212122	Svršek drah železničních – stanice
(4--9)	212123	Svršek drah železničních – výhybky
(4--10)	212124	Svršek drah železničních – vlečky
(4--11)	212212	Svršek drah kolejových - metro, tramvajové dráhy
(4--12)	212213	Svršek drah kolejových jinde neuvedený
(4--13)	221	Vedení dálková trubní, telekomunikační a elektrická kromě: -nezastřešených přečerpávacích stanic na dálkových vedeních v CZ-CC 221121 v položce (5--11) -nádrží, jímek, objektů čistíren odpadních vod - pozemních v CZ- CC 221231 v položce (5--12) -souvisejících čerpacích stanic, úpraven vod, staveb vodního hospodářství (kromě budov) v CZ-CC 221241 v položce (5- -13)

- (4--14) 222 -podzemních staveb vodního hospodářství jinde neuvedených v CZ-CC 221249 v položce (5--14)
 Vedení místní trubní, elektrická a telekomunikační kromě:
 -nádrží vod pozemních v CZ-CC 222221 v položce (5--15)
 -vrtů čerpacích (studny vrtané) v CZ-CC 222231 v položce (5--16)
 -studní jinde neuvedených a jímání vody v CZ-CC 222232 v položce (5--17)
 -fontán, hydrantů, kašen v CZ-CC 222233 v položce (5--18)
 -nádrží, jímek v CZ-CC 222321 v položce (5--19)
 -staveb místních čistíren a úpraven odpadních vod (kromě budov) v CZ-CC 222331 v položce (5--20)
 -podzemních staveb pro energetiku v CZ-CC 222472 v položce (5--21)
- (4--15) 230 Jen: věže, stožáry, věžové zásobníky v CZ-CC 230121, 230431 kromě: věžových zásobníků chemických podniků v CZ-CC 230331 v položce (3--44)
- (4--16) 2302 Stavby elektráren (díla energetická výrobní) kromě:
 -podzemních staveb elektrárenských v CZ-CC 230239 v položce (5--27)
- (4--17) 230341 Průmyslové komíny chemických podniků
- (4--18) 230441 Průmyslové komíny pro ostatní průmysl
- (4--19) 241121 Jen: koupaliště (bazény) nekryté ze dřeva a plastů
- (4--20) 242052 Jen: valy samostatné ze dřeva a plastů
- (4--21) 242062 Konstrukce vinic
- (4--22) -- Jen: byty a nebytové prostory vymezené jako jednotky zvláštním právním předpisem v budovách ze dřeva a plastů

ODPISOVÁ SKUPINA 5, + + + + +), + + + + + +)

Položka+) CZ-CC+ + +) Název+ + + +)

- (5--1) 1 Budovy kromě:
 - uvedených v odpisové skupině 4
 - uvedených v odpisové skupině 6
 - skleníků (foliovníků) pro pěstování rostlin v CZ-CC 127113 v položce (3--41)
- (5--2) 211 Dálnice, silnice, místní a účelové komunikace kromě:signalizačního a zabezpečovacího zařízení v CZ-CC 211193 a 211293 v položce (2--80)
- (5--3) 212111 Spodek drah železničních
- (5--4) 212211 Spodek drah kolejových městských a ostatních
- (5--5) 2130 Plochy letišť kromě: signalizačního a zabezpečovacího zařízení staveb v CZ-CC 213093 v položce (2--80)
- (5--6) 2141 Mosty a visuté dálnice kromě: signalizačního a zabezpečovacího zařízení staveb

		v položce (2--80)
(5--7)	2142	Tunely, podjezdy a podchody kromě: signalizačního a zabezpečovacího zařízení staveb v CZ- CC 214293 v položce (2--80)
(5--8)	2151	Přístavy a plavební kanály
(5--9)	2152	Vodní stupně zejména: přehrady, hráze, spodní stavba vodních elektráren
(5--10)	2153	Akvadukty, vodní díla pro zavlažování a odvodnění
(5--11)	221121	Nezastřešené přečerpávací stanice na dálkových vedeních
(5--12)	221231	Nádrže, jímky, objekty čistíren odpadních vod - pozemních
(5--13)	221241	Související čerpací stanice, úpravný vod, stavby vodního hospodářství (kromě budov)
(5--14)	221249	Podzemní stavby vodního hospodářství jinde neuvedené
(5--15)	222221	Nádrže vod pozemní
(5--16)	222231	Vrty čerpací (studny vrtané)
(5--17)	222232	Studny jinde neuvedené a jímání vody
(5--18)	222233	Fontány, hydranty, kašny
(5--19)	222321	Nádrže, jímky
(5--20)	222331	Stavby místních čistíren a úpraven odpadních vod (kromě budov)
(5--21)	222472	Podzemní stavby pro energetiku
(5--22)	230131	Objekty úpravy surovin
(5--23)	230132	Objekty výroby stavebních hmot
(5--24)	230141	Dráhy lanové pozemní bezkolejové pro těžbu surovin a dopravu nákladů
(5--25)	230151	Stavby pozemní výrobní různé
(5--26)	230152	Základy technologických výrobních zařízení
(5--27)	230239	Podzemní stavby elektrárenské
(5--28)	230311	Stavby pro výrobu a úpravu chemických surovin (kromě budov)
(5--29)	230321	Stavby pozemní doplňkové pro chemickou výrobu (kromě budov)
(5--30)	230351	Stavby výrobní chemických podniků jinde neuvedené (kromě budov)
(5--31)	230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov)
(5--32)	230412	Stavby pozemní doplňkové pro hutní a těžký průmysl
(5--33)	230421	Stavby výrobní pro ostatní průmysl jinde neuvedené (kromě budov)
(5--34)	230422	Stavby pro úpravu surovin - kromě stavebních hmot v CZ-CC 230131 v položce (5--22)
(5--35)	230451	Základy technologických výrobních zařízení
(5--36)	241	Stavby pro sport a rekreaci kromě: - koupališť (bazénů) nekrytých ze dřeva a plastu v CZ-CC 241121 v položce (4--18) - signalizačního a zabezpečovacího zařízení staveb v položce (2-- 80)
(5--37)	2420	Ostatní inženýrská díla jinde neuvedená kromě: - valů samostatných ze dřeva a plastů v CZ-CC 242052 v položce (4--19) - konstrukcí chmelnic v CZ-CC 242061 v položce (3--43)

- (5--38) - konstrukcí vinic v CZ-CC 242062 v položce (4--20)
Byty a nebytové prostory vymezené jako jednotky zvláštním právním předpisem
kromě: bytů a nebytových prostor vymezených jako jednotky zvláštním právním předpisem v budovách ze dřeva plastů v položce (4--21)

ODPISOVÁ SKUPINA 6 + + + + +), + + + + +)

Položka+)	CZ-CC+ + +)	Název+ + +)
(6--1)	1211	Hotely
(6--2)	122	Budovy administrativní
(6--3)	123011	Budovy obchodních domů
(6--4)	123019	Podzemní obchodní střediska
(6--5)	1261	Budovy pro společenské a kulturní účely
(6--6)	1262	Muzea a knihovny
(6--7)	1263	Školy, univerzity a budovy pro výzkum
(6--8)	1272	Budovy pro bohoslužby a náboženské aktivity
(6--9)	1273	Historické nebo chráněné památky

Vysvětlivky:

- +) Položka = kód odpisové skupiny (1 až 6) a pořadové číslo.
+ +) SKP = kód "Standardní klasifikace produkce" zavedené Českým statistickým úřadem (sdělení Českého statistického úřadu ze dne 5. 12. 2002 o zavedení 2. vydání Standardní klasifikace produkce) pro konkrétní obsahové vymezení náplně položky odpisové skupiny. Je-li dále uvedený "Název" s ohledem na stručnost textace definován jinak, je rozhodující stanovená položka SKP (oddíl, pododdíl, skupina, podskupina a třída SKP), pokud v textu není výslovně stanoveno dílčí vymezení v rámci položky SKP.
+ + +) CZ-CC = Klasifikace stavebních děl CZ-CC zavedená Českým statistickým úřadem s účinností od 1. ledna 2004.
+ + + +) Název = Stručné označení majetku upřesněné pro účely hmotného majetku (např. vypuštění slov "díly", "instalace", "opravy a údržba") s převážným použitím textace klasifikace SKP a CZ-CC.
+ + + + +) Nedílnou součástí domů, budov a staveb (stavebních děl) jsou zařízení a předměty, které z hlediska stavebního díla umožňují jeho funkci a účel, ke kterému je určeno. Takováto zařízení a předměty musí být se stavebním dílem pevně spojena a nelze je demontovat, aniž by došlo ke znehodnocení funkce a účelu stavebního díla, a jsou zpravidla součástí celkové dodávky stavebního díla.
+ + + + + +) Oplocení a vnější osvětlovací sítě budov a staveb jsou odpisovány samostatně v odpisové skupině 4.“.

282. V příloze č. 2 nadpis zní: „Postup při přechodu z vedení podvojného účetnictví na daňovou evidenci z hlediska daně z příjmů fyzických osob“.

283. V příloze č. 2 se v úvodní části textu slova „Při přechodu účtování ze soustavy podvojného účetnictví na účtování v soustavě jednoduchého účetnictví“ nahrazují slovy „Při přechodu z vedení podvojného účetnictví na daňovou evidenci“.

284. V příloze č. 2 v bodě 1 a 2 se slova „účtoval v soustavě podvojného“ nahrazují slovy „vedl podvojně“ a slova „účtuje v soustavě jednoduchého účetnictví“ nahrazují slovy „vede daňovou evidenci“ a vypouští slova „(hospodářském)“ a „(hospodářského)“.
285. V příloze č. 2 bodě 2 se za slova „zásob“ doplňují slova „a cenin“.
286. V příloze č. 3 nadpis zní: „ Postup při přechodu z daňové evidence na vedení podvojného účetnictví z hlediska daně z příjmů fyzických osob.“
287. V příloze č. 3 se v úvodní části textu slova „účtování ze soustavy jednoduchého účetnictví“ nahrazují slovy „z daňové evidence“.
288. V příloze č. 3 se slova „účtování v soustavě“ nahrazují slovem „vedení“.
289. V Příloze č. 3 bodě 1 se slova „a nehmotný“ zrušují.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti za léta 1993 až 2003 a zdaňovací období, které započalo v roce 2003, platí dosavadní právní předpisy, nestanoví-li tento zákon jinak. Ustanovení čl. I se použijí poprvé pro zdaňovací období, které započalo v roce 2004, s výjimkou ustanovení bodů 10, 14, 70, 137, 184, 208, 225, 246, 264, 267, 275, 279, která se použijí poprvé pro zdaňovací období, které započne v roce, v němž vstoupí smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, a s výjimkou bodů 102, 103, 229, 230, 235 a 236, které se použijí v souladu s § 21 odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb. a ve znění tohoto zákona.
2. Ustanovení § 3 odst. 4 písm. d) a § 18 odst. 2 písm. d) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije poprvé za zdaňovací období, které započalo v roce 2003.
3. Poplatník uvedený v § 2 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., a zákona č. 492/2000 Sb., který do konce roku 2003 účtoval v soustavě jednoduchého účetnictví a od roku 2004 vede podvojně účetnictví, bude postupovat podle přílohy č. 3 k zákonu č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona.
4. Poplatník uvedený v § 2 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., který do konce

roku 2003 účtoval v soustavě jednoduchého účetnictví a od roku 2004 nepovede podvojný účetnictví, bude postupovat podle § 7b zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona.

5. Poplatník účtující v soustavě podvojného účetnictví může počínaje zdaňovacím obdobím 1995 uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů ročně nejvýše 10 %, ve zdaňovacích obdobích 1998 až 2000 včetně ročně nejvýše 20 % a počínaje rokem 2001 za zdaňovací období nejvýše 20 % z neuhrazené části hodnoty pohledávky nebo ceny pořízení u pohledávky nabyté postoupením, u nichž termín splatnosti nastal do konce roku 1994, s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y) bodech 1 a 2 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném pro zdaňovací období 1994 a počínaje zdaňovacím obdobím 1998 též s výjimkou pohledávek uvedených v předposlední větě § 24 odst. 2 písm. y) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném pro zdaňovací období 1998. Celkově lze uplatnit jako výdaj (náklad) nejvýše neuhrazenou část hodnoty pohledávky nebo cenu pořízení pohledávky nabyté postoupením. Obdobně lze postupovat i u celého souboru těchto pohledávek. Toto ustanovení nelze uplatnit u pohledávek vzniklých
- za společníky, akcionáři, členy družstev za upsaný vlastní kapitál,
 - mezi ekonomicky nebo personálně spojenými osobami. Ekonomicky nebo personálně spojenými osobami se rozumí, jestliže se jedna osoba podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění druhé osoby nebo jestliže se shodné právnické nebo fyzické osoby přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění obou osob. Účastí na kontrole či jmění se rozumí vlastnictví více než 25 % podílu na základním kapitálu nebo podílu s hlasovacím právem; podíl na základním kapitálu nebo podíl s hlasovacím právem ve zdaňovacím období se stanoví jako podíl součtu stavů k poslednímu dni každého měsíce a počtu měsíců ve zdaňovacím období,
 - mezi osobami blízkými,
 - poplatník, který je dceřinou společností podle § 19 odst. 3 písm. c), nerozdělní společníkovi, který je mateřskou společností podle § 19 odst. 3 písm. b), zisk, ke kterému byla uplatněna sleva na dani podle odstavců 1 až 6 nebo § 35b, formou plnění uvedených v § 19 odst. 1 písm. zf) až zi), a to ani v obdobích následujících po období, za které byla uplatněna sleva na dani podle odstavců 1 až 6 nebo § 35b. „z titulu úvěrů a půjček nebo ručení za ně a z titulu záloh, nebo
 - podle zvláštního právního předpisu.

Poplatník, u něhož došlo k přechodu z vedení daňové evidence na účtování v soustavě podvojného účetnictví, může ve zdaňovacím období, ve kterém účtuje v soustavě podvojného účetnictví, uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto ustanovení násobek 10 % neuhrazené části hodnoty pohledávky nebo ceny pořízení pohledávky nabyté postoupením a počtu let, které uplynuly od roku 1995 včetně do konce roku 1997, a počínaje zdaňovacím obdobím 1998 nejvýše násobek 20 % neuhrazené části hodnoty pohledávky nebo ceny pořízení pohledávky nabyté postoupením a počtu let, které uplynuly od roku 1998 včetně do konce roku předcházejícího roku, v němž došlo k přechodu na účtování v soustavě podvojného účetnictví. Obdobně postupuje poplatník při ukončení podnikatelské a jiné samostatné výdělečné činnosti a při ukončení pronájmu. Toto ustanovení se nevztahuje na neuhrazenou část hodnoty pohledávky, která byla odepsána na vrub hospodářského výsledku.

6. Ustanovení § 7c zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije poprvé za zdaňovací období 2004, s tím, že se bude postupovat podle všeobecného vyměřovacího základu a přepočítacího koeficientu stanoveného nařízením vlády pro účely důchodového pojištění do 30. září 2003.

7. Poplatník uvedený v § 17 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/1994 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., který není založen za účelem podnikání a který k 31. prosinci 2003 účtoval v soustavě jednoduchého účetnictví a od roku 2004 vede podvojný účetnictví, zvýší výsledek hospodaření o hodnotu zásob a cenin, hodnotu poskytnutých záloh s výjimkou záloh na hmotný a nehmotný majetek, hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem a současně sníží výsledek hospodaření o hodnotu přijatých záloh, hodnotu závazků, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, zjištěných k 31. prosinci 2003, a to jednorázově za zdaňovací období roku 2004 nebo postupně v průběhu nejvýše 3 zdaňovacích období.
8. Osvobození příjmů podle § 19 odst. 1 písm. zf), zg), a zj) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije na příjmy, o jejichž výplatě rozhodla valná hromada nebo jiný orgán, který o výplatě těchto příjmů rozhoduje, poté, kdy vstoupí smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost. Osvobození příjmů podle § 19 odst. 1 písm. zh) a zi) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije pro zisk, jehož převod měl být v souladu se smlouvou o převodu zisku proveden nebo pro vyrovnání, na které vznikl mimo stojícímu společníkovi nárok poté, kdy vstoupí smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.
9. Mimořádné náklady a výnosy vzniklé k prvnímu dni zdaňovacího období, které započalo v roce 2004, z důvodu změny metody účtování o změně reálné hodnoty (oceňovacím rozdílu) cenného papíru a změny ocenění podílu ekvivalencí (protihodnotou) se nezahrnují do základu daně.
10. Mimořádné náklady a výnosy vzniklé k prvnímu dni zdaňovacího období, které započalo v roce 2004, z důvodu změny metody účtování o změně reálné hodnoty (oceňovacím rozdílu) u pohledávek, které poplatník nabyl a určil k obchodování, se nezahrnují do základu daně.
11. Pro aktivní i pasivní opravnou položku vytvořenou do 31. prosince 2002 k souboru majetku nabytému koupí se použije až do jejího úplného odepsání zákon č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 260/2002 Sb.
12. Pro aktivní a pasivní opravnou položku evidovanou do konce roku 2003 v majetku poplatníka uvedeného v § 2 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., který byl do konce zdaňovacího období 2003 účetní jednotkou účtující v soustavě jednoduchého účetnictví, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění platném do 31. prosince 2003, a to až do doby jejího zahrnutí do základu daně.
13. Ustanovení § 23 odst. 15 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije i na kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním podniku nebo části podniku, tvořící samostatnou organizační složku, nabytého koupí do 31. prosince 2003 a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky (goodwill), avšak tento kladný nebo záporný rozdíl se snižuje o účetní odpisy uplatněné do 31. prosince 2003 a doba 180 měsíců se snižuje o počet měsíců, po které byl tento rozdíl odpisován ve zdaňovacím období 2003 nebo ve zdaňovacím období započatém v roce 2003 podle zvláštních právních předpisů upravujících účetnictví.
14. Převzetí daňové ztráty podle § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, lze provést poprvé u daňové ztráty vyměřené za zdaňovací období, ve kterém vstoupí smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

15. Poplatky, které nebyly podle § 24 odst. 2 písm. ch) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 149/1995 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů v předchozích zdaňovacích obdobích z důvodu jejich nezaplacení, jsou výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů v tom zdaňovacím období, ve kterém jsou zaplacený.
16. Náklady na deriváty a výnosy z derivátů podle § 24 odst. 2 písm. zg) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, zahrnují také mimořádné náklady a výnosy vzniklé z důvodu změny metody účtování o derivátech, k níž došlo v účetním období, které započalo v roce 2004.
17. Úroky z úvěrů a půjček poskytnutých zahraničními věřiteli, které nebyly podle § 24 odst. 2 písm. zi) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb., výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů ve zdaňovacích obdobích 2001 až 2003 z důvodu jejich nezaplacení, jsou výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů v tom zdaňovacím období, ve kterém budou zaplacený.
18. Pro účely odpisování a uplatnění nájemného u osobního automobilu kategorie M₁, s výjimkou automobilu, který není využíván provozovatelem silniční motorové dopravy nebo provozovatelem taxislužby na základě vydané koncese a automobilu druh sanitní a druh pohřební, který byl do dne předcházejícímu dni vyhlášení tohoto zákona evidován u poplatníka nebo najat podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění platném do 31. prosince 2003.
19. Ustanovení § 24 odst. 11 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se poprvé použije u přeměn, jejichž rozhodný den nastane počínaje 1. lednem 2004.
20. Pro poplatníky vzniklé do 31. prosince 2003 se použije ustanovení § 25 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 323/1993 Sb.
21. Ustanovení § 32a zákona č. 586/1992 Sb. ve znění tohoto zákona se použije poprvé u nehmotného majetku zaevidovaného do majetku poplatníka ve zdaňovacím období, které započalo v roce 2004.
22. Nájemce movitých a nemovitých věcí zároveň, který uplatňuje odpisy v základu daně podle Čl. II bodu 3 zákona č. 492/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, postupuje ve zdaňovacím období, které započalo v roce 2004 a 2005 podle § 32b zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona.
23. Pro uplatnění odpočtu daňové ztráty, která vznikla a byla vyměřena za zdaňovací období započaté v roce 2003 a předchozí zdaňovací období, se použije ustanovení § 34 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění platném do 31. prosince 2003.
24. Ustanovení § 35a odst. 2 písm. f) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona se použije pro poplatníky, kteří předložili záměr získat investiční pobídky podle § 3 zákona č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách, ve znění zákona č. 453/2001 Sb., po 31. prosinci 2003.
25. Ustanovení čl. I bodů 22, 52, 120, 228, 242, 245, 248, 258, 259 se použijí poprvé u úrokových příjmů, u nichž by povinnost srazit daň podle zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 453/2001 Sb., nastala počínaje 1. lednem 2004.
26. Daň z úrokových příjmů uvedených v § 36 odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb., u níž povinnost plátce srazit nastala v průběhu roku 2003, se započte na celkovou daňovou povinnost za podmínek stanovených zákonem č. 586/1992 Sb. ve znění zákona č. 492/2000 Sb., ve zdaňovacím období nebo v období,

- za které je povinnost podat daňové přiznání podle § 38m zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, které započalo v roce 2003. Obdobně se postupuje v případě, kdy nelze sraženou daň nebo její část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než daň sražená.
27. Ustanovení § 38na zákona č. 586/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije poprvé u poplatníka, u něhož došlo k podstatné změně ve zdaňovacím období, které započalo v roce 2004.
28. Při stanovení základu daně za zdaňovací období započaté v roce 2003 může poplatník, který je podnikatelem účtujícím podle Vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví nebo podle Vyhlášky č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovny, vyloučit kladný rozdíl mezi výnosy a náklady vzniklými přepočtem dluhových cenných papírů se splatností delší než 12 měsíců držených do splatnosti, závazků a pohledávek vyjádřených v cizí měně na českou měnu ke konci rozvahového dne nebo k jinému okamžiku, k němuž se účetní závěrka sestavuje podle § 24 odst. 2 písm. b) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. (dále jen "nerealizované kursové zisky").
29. Poplatník, který vyloučil podle předchozího bodu ze základu daně nerealizované kursové zisky, je povinen zvýšit základ daně ve třech zdaňovacích obdobích, nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, bezprostředně následujících po období, ve kterém byly nerealizované kursové zisky podle předchozího bodu vyloučeny, a to v prvním období nejméně o jednu třetinu, ve druhém období nejméně o polovinu zbývající částky a ve třetím období o zbývající částku. Poplatník, kterému vznikla povinnost podat daňové přiznání při prohlášení konkurzu, zrušení, sloučení, ukončení nebo přerušení činnosti, zvýší základ daně o zbývající část částky vyloučené podle předchozího bodu.

Čl. III

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, jak vyplývá ze zákonů a z nálezů Ústavního soudu jej měnících.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o rezervách

Čl. IV

Změna zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb. a zákona č. 176/2003 Sb., se mění takto :

1. V § 2 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 17 až 19 zní:

„(2) Opravnými položkami podle § 1 se rozumí opravné položky vymezené v tomto zákoně, vytvořené k rozvahové hodnotě nepromlčených pohledávek splatných po 31. prosinci 1994 a zaúčtované podle zvláštního právního předpisu.¹⁷⁾ Pro účely tohoto zákona se rozvahovou hodnotou pohledávky rozumí jmenovitá hodnota nebo pořizovací cena pohledávky zaúčtovaná na rozvahových účtech poplatníka. Není-li tímto zákonem výslovně stanoveno jinak, opravné položky se netvoří k pohledávkám vzniklým z titulu cenných papírů a ostatních investičních instrumentů,¹⁸⁾ úvěrů, půjček, ručení, záloh, plnění ve prospěch vlastního kapitálu, úhrady ztráty společnosti, smluvních úroků a pokut, poplatků z prodlení, penále a jiných sankcí ze závazkových vztahů a dále k pohledávkám, o kterých nebylo účtováno ve výnosech podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ a které nebyly zahrnuty do základu daně z příjmů zjištěného podle zvláštního právního předpisu,¹⁹⁾ a k pohledávkám nabytým bezúplatně. Opravné položky nelze tvořit k souboru pohledávek.

¹⁷⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. .../2003 Sb.

¹⁸⁾ Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění zákona č. 89/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 152/1996 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 70/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 259/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb.

¹⁹⁾ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 3 /2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575 /2002 Sb. a zákona č. .../2003 Sb.“.

2. V § 2 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Nepostupuje-li věřitel podle § 5 a 8, nesmí tvořit opravné položky k pohledávkám, jestliže má k dlužníkovi současně splatné závazky a neprovede vzájemný zápočet pohledávek a závazků.

(4) V případě zpochybnění pohledávky právním úkonem dlužníka se ustanovení odstavce 3 u věřitele nepoužije na tu část hodnoty pohledávek, která převyšuje hodnotu závazků dlužníkem zpochybněných, pokud věřitel postupuje podle § 8a odst. 2 a zápočet provede ke dni pravomocného ukončení řízení.“.

3. V § 3 odstavec 2 zní :

„(2) Poplatník je povinen v souvislosti s podáním daňového přiznání prověřit odůvodněnost tvorby rezerv a opravných položek a jejich skutečný stav porovnat s výší, kterou může poplatník uplatnit podle tohoto zákona v základu daně z příjmů zjištěném podle zvláštního právního předpisu.^{19)“.}

4. V § 3 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 20 zní:

„(3) Tvorba rezerv a opravných položek uplatněná v základu daně z příjmů zjištěném podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾ musí vždy zaúčtována podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ nebo uvedena v daňové evidenci.²⁰⁾“

²⁰⁾ § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. .../2003 Sb.“.

5. V § 4 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Rezervy a opravné položky se zruší vždy ke dni ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo nájmu, ke dni přerušení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo nájmu, pokud tato činnost nebo nájem nejsou zahájeny do termínu pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém došlo k přerušení. Rezervy a opravné položky se zruší rovněž ke dni účinnosti nájmní smlouvy v případě nájmu podniku,²¹⁾ ke dni předcházejícímu den zrušení stálé provozovny na území České republiky,²²⁾ ke dni předcházejícímu den vstupu do likvidace nebo ke dni předcházejícímu den účinnosti prohlášení konkursu. Rezervy se nezruší v případě, kdy peněžní prostředky ve výši rezerv tvořených podle § 9 a § 10 budou uloženy na zvláštním vázaném účtu v bance podle § 10a a v případě, kdy poplatník při ukončení nájmu uzavřel smlouvu o nájmu podniku²¹⁾ účinnou dnem následujícím po dni ukončení nájmu.“.

Poznámky pod čarou č. 21 a 22 znějí:

²¹⁾ Obchodní zákoník

²²⁾ § 22 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 3 /2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575 /2002 Sb. a zákona č. .../2003 Sb.“.

6. V § 7 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které včetně poznámky pod čarou č. 23 zní:

„d) k němuž má vlastnické právo poplatník v konkursním a vyrovnacím řízení.²³⁾“

²³⁾ Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 12/1998 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 214/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 368/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 403/2002 Sb. a zákona č. 125/2002 Sb.“.

7. V § 7 odst. 8 písm. d) se za slova „v 5.“ vkládají slova „a 6.“.

8. V § 7 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Poplatník, který je plátcem daně z přidané hodnoty, vychází při stanovení výše rezervy z rozpočtu nákladů na opravu v ocenění bez daně z přidané hodnoty.“.

9. V § 8 odst. 1 větě první se slova „účtující v soustavě podvojného účetnictví až do výše jmenovité hodnoty pohledávek nebo pořizovací ceny pohledávek nabytých postoupením“ nahrazují slovy „ , kteří vedou podvojně účetnictví, až do výše rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek“.

10. V § 8 odst. 1 větě druhé se za slovo „vyrovnání^{13d)}“ vkládají slova „a na pohledávky vyloučené v § 2 odst. 2“.

11. V § 8 odst. 3 se slova „účtující v soustavě podvojného účetnictví“ nahrazují slovy „ , který vede podvojně účetnictví,“.

12. V § 8a odstavec 1 zní :

„(1) Opravné položky k nepromlčeným pohledávkám splatným po 31. prosinci 1994, jejichž tvorba je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů,¹⁾ mohou v období, za které se podává daňové přiznání, vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří vedou podvojně účetnictví, pokud k těmto pohledávkám nevytvářejí opravné položky a rezervy podle § 5, a od konce sjednané lhůty splatnosti pohledávky uplynulo více než

- a) 6 měsíců, až do výše 20 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky,
- b) 12 měsíců, až do výše 33 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky.“.

13. V § 8a odst. 2 se slova „hodnoty pohledávky“ nahrazují slovy „neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky“.

14. Za § 10 se doplňuje nový § 10a, který zní:

„§ 10a

Peněžní prostředky ve výši rezerv tvořených podle § 9 a 10 se ukládají na zvláštní vázaný účet v bance a nesmějí být předmětem konkursu vedeného na majetek poplatníka podle zvláštního právního předpisu.²³⁾ Za období, za které se podává daňové přiznání, je zaúčtovaná tvorba rezerv výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů pouze do výše částky uložené na zvláštním vázaném účtu nejpozději do dne podání daňového přiznání. Peněžní

prostředky z tohoto účtu mohou být čerpány pouze na výdaje, na jejichž úhradu byly vytvořeny.“.

Čl. V

Přechodná ustanovení

1. V případě, kdy věřitel nepostupující podle § 5 a 8 zákona č. 593/1992 Sb., ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb. a zákona č. 260/2002 Sb., bude ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykazovat podle stavu k 31. prosinci 2003 ve vztahu k dlužníkovi současně splatné závazky a nebyl-li proveden vzájemný zápočet těchto pohledávek a závazků, zruší věřitel již vytvořené opravné položky s výjimkou těch, které byly vytvořeny k části pohledávky převyšující hodnotu závazku.
2. Ustanovení § 10a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije poprvé za období, za které se podává daňové přiznání, počínající v roce 2004, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. VI.

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 125/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 písm. b) bodě 7 se slova „ k), m), o), s) a u) nahrazují slovy „ j), l), m), p) a s)“.
2. V § 5 odst. 3 písm. b) se slova „ k), m) a s)“ nahrazují slovy „ j), l) a p)“.
3. V § 5 odst. 3 písm. c) se slova „ o) a u)“ nahrazují slovy „ m) a s)“.
4. V § 5 odst. 4 písm. c) se slova „ k), m) a s)“ nahrazují slovy „ j), l) a p)“.
5. V § 5 odst. 4 písm. d) se slova „ o) a u)“ nahrazují slovy „ m) a s)“.
6. V § 68 odst. 2 písm. a) bodě 3 se slova „ k), m), o), s) a u)“ nahrazují slovy „ j), l), m), p) a s)“.
7. V § 68 odst. 3 písm. a) bodě 1 se slova „ k), m), o), s) a u)“ nahrazují slovy „ j), l), m), p), a s)“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o životním minimu

Čl. VII

V § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu, ve znění zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 271/2001 Sb., se slova „k) m), o), s) a u)“ nahrazují slovy „ j), l), m), p) a s)“.

ČÁST PÁTÁ

změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech

Čl. VIII

V § 22 zákona č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 151/1996 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 124/1998 Sb., zákona č. 362/2000 Sb. a zákona č. 308/2002 Sb., se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Investiční společnost může vyplatit podílníkům podíl na zisku z hospodaření s majetkem v podílovém fondu až po schválení řádné účetní závěrky podílového fondu valnou

hromadou investiční společnosti. Zálohy na podíly na zisku z hospodaření s majetkem v podílovém fondu nesmí investiční společnost vyplácet.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. IX

V § 8 písm. c) zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 321/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 258/1994 Sb., zákona č. 133/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 208/1997 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 22/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 141/2001 Sb., zákona č. 262/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 276/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 575/2002 Sb., se částka „200 Kč“ nahrazuje částkou „500 Kč“ a slova „nejde-li o zboží, které je“ nahrazují slovy „a který není“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o správě daní a poplatků

Čl. X

(8) V zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 226/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se za § 34a vkládá nový § 34b, který zní:

„§ 34b

Závazné posouzení

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat místně příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení daňových důsledků, které pro něj vyplynou z daňově rozhodných skutečností již nastalých nebo očekávaných, v případech stanovených zvláštním daňovým zákonem .

(2) Správce daně je povinen na základě žádosti, jejíž povinné náležitosti jsou vymezeny ve zvláštním daňovém zákoně, vydat rozhodnutí o závazném posouzení. Rozhodnutí o závazném posouzení musí být označeno výslovně jako závazné posouzení a musí obsahovat kromě základních náležitostí rozhodnutí

- a) údaje, na jejichž základě bylo rozhodováno,
- b) odůvodnění rozhodnutí,
- c) časový i věcný rozsah závaznosti vydaného rozhodnutí.

(3) Rozhodnutí o závazném posouzení je při stanovení daňové povinnosti účinné vůči správci daně, který je vydal, jestliže v době rozhodování o daňové povinnosti je skutečný stav věci totožný s údaji, na jejichž základě bylo závazné posouzení vydáno.

(4) Rozhodnutí o závazném posouzení pozbývá účinnosti uplynutím tří let ode dne nabytí právní moci, pokud správce daně nestanoví lhůtu kratší nebo pokud došlo ke změně zákonných podmínek, na jejichž základě bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno.

(5) Správce daně rozhodnutí o závazném posouzení zruší, pokud

- a) bylo vydáno na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů daňového subjektu,
- b) o jeho zrušení požádá daňový subjekt, prokáže-li současně změnu podmínek, za kterých bylo vydáno, nebo
- c) požádá daňový subjekt z důvodu prokázané změny údajů, na jejichž základě bylo vydáno, o vydání nového rozhodnutí o závazném posouzení zahrnující stejný časový a věcný rozsah.“

ČÁST OSMÁ

Účinnost

Čl. XI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004, s výjimkou ustanovení čl. I. bodů

1. 10, 14, 70, 93, 94, 137, 184, 208, 225, 246, 257, 264, 267, 275, 279 která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost,
2. 102, 229 a 235, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005,
3. 103, 230 a 236, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2006.

Důvodová zpráva

I. Obecná část

Navržená úprava

- *implementuje dvě Směrnice Rady, které se týkají oblasti přímého zdanění. Jedná se o Směrnici Rady č. 90/434/ EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech majetku a výměnách podílů a o Směrnici Rady č. 90/435/ EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností,*
- *implementuje Doporučení Komise 94/79/EHS z 21. prosince 1993 o zdaňování některých příjmů plynoucích daňovým ne-rezidentům - fyzickým osobám,*
- *reaguje na změny v oblasti účetnictví od 1. 1. 2004 a zajišťuje nezbytnou nejen terminologickou provázanost s nově přijatými právními předpisy,*
- *konkretizuje některé výstupy z Programového prohlášení vlády v oblasti zdaňování příjmů fyzických a právnických osob , závěry z koaličních jednání k reformě veřejných financí a z materiálu Daňová politika, a to*
 - *postupným snížením sazby daně z příjmů právnických osob z 31% až na 24% v roce 2006, to je o 7 procentních bodů,*
 - *prodloužením doby odpisování administrativních budov z 30 na 50 let,*
 - *zavedením úlev pro odborové organizace a organizace zaměstnavatelů daňovou uznatelností příspěvků jejich členů,*
 - *zavedením minimálního základu daně na úrovni poloviny průměrné mzdy pro podnikatele – fyzické osoby*
 - *zvýšením nezdanitelné části základu daně na děti, a to v rámci podpory rodin s dětmi*
- *odstraňuje některé nepřesnosti platné právní úpravy, které umožňují legální se vyhnoutí daňové povinnosti,*
- *zjednodušuje některé postupy, zejména při zdaňování úrokových výnosů u právnických osob,*
- *zohledňuje novou standardní klasifikaci produkce provedenou Českým statistickým úřadem,*
- *zpřesňuje úpravu ve zdaňování příjmů s mezinárodním prvkem, zejména v oblasti zajištění daně,*
- *zpřesňuje tvorbu daňových rezerv na opravy hmotného majetku u poplatníků – plátců DPH,*
- *definuje postup poplatníka při uplatnění vytvořené rezervy ve vazbě na její zaúčtování,*
- *zpřesňuje některá ustanovení s cílem zvýšení právní jistoty poplatníků a správců daně.*

A) Zhodnocení platného právního stavu

Dosavadní právní úprava již obsahuje koncepci zdanění obsaženou ve Směrnících o společném systému zdanění fúzí, dělení, převodů aktiv a výměn akcií a o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států Evropské unie. Tato koncepce však není uplatňována důsledně na všechna převáděná aktiva, resp. u zdanění dividend mateřských a dceřiných společností je uplatňována v opačném směru.

a) Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností

Podle dosavadní právní úpravy jsou dividendy a podíly na zisku plynoucí od tuzemských obchodních společností zdaňovány srážkovou daní ve výši 15%, respektive sazbou modifikovanou mezinárodními smlouvami o zamezení dvojího zdanění.

Dceřiná společnost při výplatě dividend a podílů na zisku mateřské společnosti srazí daň ve výši 15% a mateřská společnost, má-li minimální účast 20% na základním kapitálu dceřiné společnosti, srazí daň při výplatě dividend a podílů na zisku ve výši 15 % svým společníkům jen z částky, která přesahuje přijaté dividendy a podíly na zisku od dceřiné společnosti.

Stávající režim vylučuje při splnění stanovených podmínek dvojitý i vícenásobné uplatnění srážkové daně (v případech, kdy dceřiná společnost zakládá další společnosti nebo se podílí na již existujících společnostech), ale v opačném směru, než stanoví Směrnice. Hlavním důvodem zavedení úpravy platné od roku 1993 bylo jednak fiskální hledisko (uplatnění srážkové daně při prvotní výplatě) a dále skutečnost, že uplatnění režimu, který odpovídá Směrnici ještě před vstupem do EU by založilo zvláštní situaci, kdy z tuzemska vyplácené dividendy by nebyly zdaněny a naopak dividendy plynoucí ze smluvních států EU by byly zdaněny sazbou dle mezinárodních smluv, to je zpravidla 5 % nebo 15% sazbou daně podle výše majetkové účasti, neboť členské státy EU by neměly žádný důvod ke vstřícnému postupu k dividendám a podílům na zisku plynoucím do České republiky jako nečlenského státu.

b) Společný systém zdanění společností při fúzích

Platná úprava zohledňuje záměr, aby převody aktiv, výměny podílů a fúze společností neměly v okamžiku jejich realizace nepříznivé daňové důsledky s výjimkou přenosu daňové ztráty. Při převodech nebo vkladech majetku již podle platné úpravy přijímající společnost pokračuje v odpisování, obdobně je umožněno pokračování v tvorbě rezerv a opravných položek k pohledávkám. Hlavním důvodem dosavadního vyloučení přenosu daňové ztráty je omezení spekulací a snah vyhnoutí se daňové povinnosti, neboť kumulovaná daňová ztráta právnických osob v současné době převyšuje částku 700 mld Kč. V této částce jsou zahrnuty ztráty všech poplatníků daně z příjmů právnických osob, z nichž někteří další aktivity omezili nebo dokonce zastavili. Z hlediska možného dopadu přenosu daňových ztrát proto nehrozí stomiliardové vlivy. Pokud by předmětem přenosu daňové ztráty byla pouze částka odpovídající dvěma procentům z uvedených více jak sedmisetmiliard Kč, činí dopad meziročně při sazbě daně z příjmů 31 % téměř 4,5 mld Kč, při sazbě daně z příjmů 28 % cca 4 mld Kč. Proto neomezené uplatnění přenosu daňové ztráty by po delší dobu vyvolalo výrazný pokles inkasa daně z příjmů právnických osob. V zájmu eliminace negativního vlivu na inkaso daně z příjmů je proto nezbytné zavést úpravu vylučující zneužívání přenosu daňové ztráty, a to tím, že tato možnost bude podmíněna přesvědčivými ekonomickými důvody. Současně se navrhuje, aby přenos daňové ztráty se týkal až ztrát vyměřených za zdaňovací období, ve kterém ČR vstoupí do EU.

Dosavadní právní úprava neumožňuje přiznat nezdanitelné části základu daně vztahující se na děti, manželku a z důvodu zdravotního stavu, daňovým ne-rezidentům, a to ani v případě, že většina jejich příjmů má zdroj na území České republiky. To je v rozporu s Doporučením Komise č. 94/79/EC z 21. prosince 1993 o zdaňování některých příjmů plynoucích daňovým ne-rezidentům. Členské státy Evropské unie uplatňují ustanovení tohoto doporučení na fyzické osoby se státním občanstvím, které mají trvalý pobyt v jednom z členských států Evropské unie a které podléhají dani z příjmů v jiném členském státu, aniž by tam měly trvalý pobyt, a většina jejich příjmů má zdroj v tomto jiném členském státu. Návrh tento nedostatek odstraňuje.

Změna systému zdanění úrokových výnosů u právnických osob platná od roku 1998 (tyto příjmy vstupují do obecného základu daně, avšak v zájmu zachování plynulého inkasa daně z příjmů je i nadále uplatňována srážková daň, která se však započítává na celkovou daňovou povinnost.) se ukázala jako správná, je však spojena také s určitou

administrativní náročností, (dokládání potvrzení o sražené dani), kterou je žádoucí odstranit.

Dosavadní právní úprava zdaňování příjmů vychází z poměrně těsné vazby na předpisy o účetnictví. Z tohoto důvodu je také výchozí a klíčovou kategorií při zjišťování základu daně z příjmů u poplatníků účtujících v soustavě podvojného účetnictví výsledek hospodaření. K 1. 1. 2004 se připravuje také novela zákona o účetnictví a ke stejnému datu skončí platnost všech Opatření, která dosud upravují postupy účtování pro stanovené skupiny účetních jednotek. Tato Opatření jsou sice nahrazována prováděcími vyhláškami k zákonu o účetnictví, ale jejich obsah není zdaleka tak podrobný, a to z důvodu, aby nebyl potlačen věrný a poctivý obraz účetnictví. Nelze proto vyloučit, že některé operace bude možné správně účtovat výsledkově i rozvahově, tj. bez ovlivnění výsledku hospodaření. Proto je nutné zákon o daních z příjmů doplnit tak, aby se vyloučil negativní dopad změn v oblasti účetnictví na výnos daně z příjmů.

Současná platná právní úprava daná zákonem o účetnictví (event. Opatřeními) upravovala soustavu jednoduchého účetnictví, která byla svým způsobem i daňovým účetnictvím. Většina poplatníků daně z příjmů fyzických osob, pokud byli podle zákona o účetnictví účetní jednotkou, účtovala v této soustavě. Vzhledem k tomu, že je navrženo tuto soustavu zrušit, vyvstala potřeba ji nahradit tak, aby ti poplatníci, kteří již nebudou účetní jednotkou ve smyslu návrhu novely zákona o účetnictví, avšak výdaje uplatňují v prokázané výši, měli k dispozici postup k prokazování příjmů a výdajů v zákoně o daních z příjmů.

Na základě poznatků z praktického uplatňování zákonné úpravy se navrhuje úpravy některých ustanovení tak, aby byla posílena právní jistota poplatníků i správců daně.

B) Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Obě Směrnice se vztahují pouze na transakce v rámci Společenství. Hlavním ekonomickým obsahem obou Směrnic je zavedení režimu zdanění, který bude daňově neutrální.

V případě Směrnice o fúzích, rozděleních, převodech majetku a výměnách podílů na obchodních společnostech z různých členských států (90/434/EHS) to znamená, že daňové důsledky operací, na něž se Směrnice vztahuje, budou stejné jako v situaci, kdy by operace nebyly provedeny nebo byly provedeny společnostmi z libovolných členských států. V případě Směrnice o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností (90/435/EHS) to znamená, že daňové důsledky operací, na něž se Směrnice vztahuje, budou shodné, pokud budou operace provedeny prostřednictvím libovolného počtu mateřských a dceřiných společností z libovolného počtu členských států.

Fúze, rozdělení, převody majetku a výměny podílů na obchodních společnostech z různých členských států Evropské unie jsou v některých případech nezbytné k tomu, aby se vytvořily podmínky obdobné podmínkám vnitřního trhu. K vytvoření a zajištění účinného fungování společného trhu je třeba odstranit omezení bránící takovým operacím, která vyplývají z daňových předpisů členských států. Uvedené operace by měly být z daňového hlediska posouzeny zcela neutrálně, neboť umožňují zúčastněným společnostem lépe se přizpůsobit požadavkům společného trhu, zvýšit svou produktivitu a zlepšit konkurenceschopnost na mezinárodní úrovni. Cílem úpravy je odstranit jakákoliv znevýhodnění vyplývající z vnitrostátních daňových předpisů, přičemž však musí zůstat zajištěny fiskální zájmy státu, v němž se nachází převádějící nebo nabytá společnost. Tohoto cíle je dosaženo zavedením podmínky existence stále provozovny přijímající společnosti ve státu převádějící společnosti.

Směrnice o fúzích se týká pouze finančních důsledků fúzí. Ve skutečnosti mohou nastat pouze některé operace popsané ve Směrnici, protože obchodní úprava fúzí v rámci Společenství není dosud plně harmonizována. Fúze nebo rozdělení společností, které mají sídlo v různých státech Evropské unie, nejsou v současné době díky chybějícím předpisům dosud uskutečnitelné. Při implementaci Směrnice č. 90/434/ EHS tento aspekt nebyl zohledněn a předpis byl implementován jako celek. Tímto způsobem postupovaly téměř všechny členské státy Evropské unie s výjimkou Spojeného království.

Směrnice se týká pouze transakcí, v nichž nedochází k platbám v hotovosti (k pohybu finančních prostředků), ale pouze k vydávání akcií. Přitom členské státy mají možnost povolit platbu v hotovosti jako doplněk k vydání akcií, tato platba však nesmí přesáhnout 10% nominální hodnoty vydávaných akcií. Stejnou podmínku zavedl obchodní zákoník pro přeměny obchodních společností s účinností od 1. 1. 2001.

Nezbytnou podmínkou, která musí být také splněna, je to, že aktiva musí zůstat účinně propojena se stálou provozovnou v zemi převádějící společnosti. To umožňuje členskému státu, v němž převádějící společnost sídlí, chránit své finanční zájmy.

Směrnice také obsahuje opatření proti zneužití, podle kterého mohou členské státy odmítnout výhody poskytované Směrnicí příslušným transakcím, které se zdají být uskutečňovány za účelem vyhnutí se daňové povinnosti. Proto by měly být akceptovány pouze transakce, které budou prováděny z přesvědčivých ekonomických důvodů.

Směrnice č. 90/435/ EHS, o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států Evropské unie stanoví, že zisky, které dceřiná společnost rozdělila své mateřské společnosti, nebudou podléhat srážkové dani alespoň tam, kde mateřská společnost drží minimálně 25% kapitálu dceřiné společnosti nepřetržitě po dobu 2 let. Srážková daň se uplatní až při výplatě akcionářům mateřské společnosti, pokud jimi budou právnické osoby s účastí pod 25% podílu nebo fyzické osoby. Směrnice tak odstraňuje mimo jiné daňové překážky pro reinvestování vytvořených zisků.

K realizaci této Směrnice se do zákona navrhuje doplnit ustanovení, podle nichž k datu přistoupení České republiky do Evropské unie budou od daně osvobozeny za podmínek stanovených Směrnicí

- ***dividendy, podíly na zisku a převody zisku na základě řídicí nebo ovládací smlouvy vyplácené tuzemskou dceřinou společností mateřské společnosti se sídlem v jiném členském státě Evropské unie,***
- ***dividendy přijaté tuzemskou mateřskou společností od dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě Evropské unie.***

Stejný režim zdanění se dále navrhuje uplatňovat i na obdobné převody (dividendy, podíly na zisku) z dceřiné na mateřskou společnost v rámci České republiky.

Vzhledem ke specifickému způsobu zdanění osobních společností (veřejná obchodní společnost, komanditní společnost) se výše uvedené režimy budou vztahovat pouze na společnosti kapitálové (společnost s ručením omezeným a akciová společnost) a ve stejném rozsahu byly přístupovými smlouvami doplněny obě Směrnice.

V oblasti zdanění příjmů nerezidentů je dále relevantní doporučení Komise 79/1994/ES, které většina členských států implementovala v návaznosti na související judikaturu Evropského soudního dvora. Toto doporučení stanoví jednotné podmínky pro zdanění příjmů fyzických osob s trvalým pobytem v některém z členských států pocházejících ze zdrojů na území jiného členského státu. Návrh novely zavádí shodný režim zdanění tohoto typu příjmů pro daňové nerezidenty za podmínky, že min. 90% příjmů nerezidenta pochází z území zdaňujícího státu. Při stanovení této hranice se vychází z judikatury Evropského soudního dvora (srv. C-279/1993 či C-391/1997). Navrhovaná právní úprava je s právem ES plně slučitelná.

Zrušení srážkové daně u úrokových výnosů právnických osob představuje změnu v postupu při zdanění těchto příjmů. Dosud se sražená daň započítává na celkovou daňovou povinnost poplatníka a zdanění je tak provedeno ve dvou krocích. Podle navrhované úpravy bude zdanění provedeno až při podání daňového přiznání. U všech fyzických osob bude nadále uplatňována srážková daň ve výši 15 %, kdy provedením srážky bude daňová povinnost poplatníka vyrovnána. Zrušení anonymity vkladů vylučuje spekulativní operace mezi fyzickými osobami a právnickými osobami.

K naplnění úkolů vyplývajících z Programového prohlášení vlády se navrhuje postupné snížení sazby daně z příjmů právnických osob o 7 procentních bodů, tj. z 31 až na 24 % v roce 2006. Konkrétně pro zdaňovací období započaté v roce 2004 je navrhována sazba 28%, v roce 2005 sazba 26% a v roce 2006 snížení o další dva procentní body na 24 %. Současně se navrhuje prodloužení doby odpisování administrativních budov z 30 na 50 let. K realizaci tohoto kroku dosud absentovala odpovídající Standardní klasifikace produkce. S účinností od 1. 1. 2004 bude platit aktualizovaná Standardní klasifikace produkce, která umožňuje odpovídající zařazení pro uvedený druh budov. U víceúčelových budov bude rozhodující převažující poměr podlahové plochy z hlediska využití budovy. Určitou kompenzací výrazných rozpočtových dopadů ze snížení sazby daně u právnických osob představuje zrušení slevy na dani, jejímž základem je polovina daně srážené z dividendových a jim podobných příjmů a dále návrh na limitování vstupní ceny pro odpisování a nájemného u finančního leasingu osobních automobilů. Dále se v rámci podpory rodin s dětmi navrhuje zvýšit nezdánitelnou část základu daně na dítě o 2 040 Kč ročně.

Úpravy zákona o daních z příjmů vyjadřující reakci na připravovanou novelu zákona o účetnictví a změny vyplývající z prováděcích předpisů o účetnictví lze shrnout do tří okruhů:

a) Podle zákona o Sbírce zákonů skončí k 31. 12. 2003 platnost všech Opatření, která byla vydána k příslušným zákonným úpravám, což se nejvíce dotýká zákona o účetnictví. Tento termín beze zbytku platí pro případy, kdy Opatření nebyla nahrazena prováděcími vyhláškami

k 1. 1. 2003. Od 1. 1. 2004 tak bude objektivně absentovat celá řada podrobných úprav, které dosud upravovaly správný postup zaúčtování jednotlivých operací a případů. Vytvoří se tak větší prostor pro zachycení všech operací a případů při akcentu jejich věrného a poctivého zobrazení. Nebude např. výjimkou situace, kdy právně zaniklé závazky bude moci účetní jednotka odepsat v kapitálu a nikoli do výnosů, jak stanoví současná úprava. Vedle toho praxe přináší poznatky, že někteří účetní odborníci nabádají k postupům v účetnictví, které znamenají odložení daňové povinnosti nebo legální vyhnutí se daňové povinnosti. Na všechny připravované změny v účetních předpisech je nutné reagovat v zákoně o daních z příjmů, aby se vyloučily negativní dopady na inkaso daně z příjmů. Proto se navrhuje zejména:

- ***zavést povinnost zvýšit základ daně v případech, kdy o právně zaniklých závazcích nebylo účtováno ve výnosech,***
- ***zpřesnit zdaňování operací s cennými papíry tak, aby pro daňové účely byly z účetnictví přebírány pouze transakce s veřejně obchodovatelnými majetkovými cennými papíry a dlužnými cennými papíry bez omezení a u ostatních prodejů cenných papírů a majetkových účastí umožnit vzájemné kompenzace zisků a ztrát, ale pouze v rámci zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání. Případné ztráty z těchto operací bude možné odečítat v následující třech letech, ale pouze od zisku vykázaného z těchto operací.***
- ***pro daňové účely znovu zavést hranici pro odpisování nehmotného majetku (60 000,- Kč) a zavést jednoduché lineární odpisování podle jeho charakteru. Z věcného hlediska by byla zachována vazba na účetní předpisy. Jediným důvodem této úpravy je od roku 2003 kompetence účetní jednotky ke stanovení hranice nehmotného majetku v účetnictví, která umožňuje zahrnovat jednorázově do nákladů částky vyšší než uvedených 60 000 Kč.***

b) Vzhledem k nutnosti zajistit návaznost na novelu zákona o účetnictví je nutné provést celkovou úpravu náhrady za soustavu jednoduchého účetnictví, jehož zrušení je v novele zákona o účetnictví navrhováno. To vyvolalo nutnost navrhnout takovou úpravu, aby poplatníci, kteří nebudou účetními jednotkami ve smyslu novelizovaného zákona o účetnictví, tzn. nebudou účtovat v soustavě podvojného účetnictví, se mohli řídit konkrétní úpravou uvedenou přímo v zákoně o daních z příjmů, a to pouze pro fyzické osoby. Proto je navrhováno doplnění ustanovení o vedení daňové evidence příjmů a výdajů, podle kterého by tito poplatníci nadále postupovali. Návrh je zpracován tak, aby poplatníci, kteří jsou účetními jednotkami, mohli plynule přejít z účtování v soustavě jednoduchého účetnictví na daňovou evidenci a aby nedošlo ani k obcházení daňové povinnosti a ani k nadměrnému administrativnímu zatížení poplatníků.

c) S účinností od 1. 1. 2002 byly upraveny Postupy účtování pro podnikatele a pojišťovny tak, že jsou nově výsledkově účtovány nerealizované kursové rozdíly. Protože v kumulaci s touto metodickou změnou dochází také k projevu silného kursu Kč, vykáží poprvé v roce 2002 poplatníci v postavení dlužníků při přepočtu cizoměnových závazků významné nerealizované kursové zisky, které však nejsou doprovázeny příslušnými finančními zdroji. Protože do konce roku 2001 byly tyto nerealizované kursové rozdíly účtovány rozvahově a zákon o daních z příjmů tudíž neobsahoval žádná speciální ustanovení vztahující se k této problematice, bylo nutné situaci řešit přechodným ustanovením k zákonu o účetnictví, které spočívalo v zavedení možnosti postupovat i v roce 2002 podle metodiky platné do konce roku 2001, tj. účtovat nerealizované kursové rozdíly bez vlivu na hospodářský výsledek. Možnost

volby výběru postupu při stanovení daňové povinnosti za rok 2002 výrazně omezuje okruh poplatníků, které metodická změna skutečně postihne. Pokud např. poplatník vykáže nerealizované kursové zisky, ale současně z ostatních aktivit bude ztrátový nebo sice celkově vykáže zisk (základ daně), ale z minulosti má neumořené daňové ztráty, s velkou pravděpodobností bude postupovat podle úprav obecně platných od 1. 1. 2002, neboť důsledky této změny se na jeho daňové povinnosti neprojeví. Bezesporu zájmem každého poplatníka je vedení pouze jedné evidence jak pro potřeby účetnictví, tak pro potřeby zjištění základu daně. Proto se pro rok 2003 navrhuje pouze možnost, aby poplatníci, kteří se dosud nevyrovnali s dopady nové metodiky v účetnictví, mohli rozložit kladné saldo nerealizovaných kursových rozdílů v základu daně maximálně ve třech následujících zdaňovacích obdobích. Tento postup mimo jiné zajišťuje plošně pouze jednu evidenci, která bude rozhodující jak pro zjištění výsledku hospodaření v účetnictví, tak pro zjištění základu daně z příjmů.

C) Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Implementace obou Směrnic do zákona o daních z příjmů je podmínkou pro přijetí České republiky do Evropské unie.

Implementace uvedeného Doporučení Komise je nutná z důvodu kompatibility a reciprocit s předpisy EU.

Navrhované úpravy zákona o daních z příjmů ve vazbě na změny v účetnictví od 1. 1. 2004 by měly zachovat poměrně stabilní inkaso daně z příjmů a eliminovat neodůvodněné zvýhodnění poplatníků, kteří budou využívat novou právní úpravu účetnictví umožňující účtovat některé operace zcela rozdílně oproti platné právní úpravě a tím se legálně vyhýbat daňové povinnosti.

Návaznost na novelu zákona o účetnictví je nezbytným předpokladem pro aplikaci zákona o daních z příjmů v těch případech, kdy poplatníci nebudou účetní jednotkou ve smyslu nové úpravy zákona o účetnictví, a prokazují výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Současně je nutné zahájit konkretizaci výstupů z Programového prohlášení vlády v oblasti zdanění příjmů a reagovat na novou Standardní klasifikaci produkce, která bude závazná k 1. 1. 2004.

Zavedení nového institutu minimální daně pro podnikající fyzické osoby formou minimálního základu daně ve výši poloviny průměrné mzdy je opatřením proti daňovým únikům. Řada poplatníků (cca 145 tis.) totiž vykazuje ztrátu z podnikání, a to i trvale. Další poplatníci pak vykazují jen nízký základ daně, který nepřevyšuje obdobný základ daně zaměstnance s polovinou průměrné mzdy. Přesto tyto fyzické osoby dále podnikají, což signalizuje, že s největší pravděpodobností v rozporu se zákonem o daních z příjmů snižují základ daně (krácení tržeb, neoprávněné nadsazování výdajů). V důsledku tohoto opatření podnikatel i v případě, že bude ve ztrátě či jeho celkový základ daně bude nižší než 12-ti násobek poloviny všeobecného vyměřovacího základu (tj. prakticky poloviny průměrné mzdy), zvýší svůj základ daně právě na tuto úroveň. Na dani tak zaplatí cca 8 400 Kč. Pokud bude uplatňovat nezdanitelné části základu daně na děti, příp. druhého z manželů, bude jeho daň přiměřeně nižší.

Zvýšení tzv. administrativních limitů (§ 10 odst. 3, § 38b a § 38g zákona) sleduje účel snížení administrativy jak u správců daně tak i poplatníků a je rovněž určitou valorizací těchto limitů v návaznosti na výši inflace v minulých letech.

Zákon o daních z příjmů je nutné terminologicky sjednotit s navazujícími právními úpravami, které již byly přijaty nebo budou přijaty od roku 2003. Současně je žádoucí zahájit proces úprav vedoucích ke zjednodušení právní úpravy.

Legislativně technické úpravy dotčených ustanovení povedou k větší transparentnosti zákona o daních z příjmů.

D) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh na doplnění a změny zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a ostatními obecně závaznými právními předpisy.

E) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY S MEZINÁRODNÍMI SMLOUVAMI, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA A JEJÍ SLUČITELNOST S PRÁVNÍMI AKTY EVROPSKÉ UNIE

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Je implementací Směrnic EHS a doporučení Komise do tuzemské legislativy a je plně slučitelná s právními akty Evropské unie.

F) PŘEDPOKLÁDANÝ HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ DOSAH NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY, ZEJMÉNA NÁROKY NA STÁTNÍ ROZPOČET

1) DOPADY U DANĚ Z PŘÍJMŮ PRÁVNICKÝCH OSOB

Celkové inkaso daně z příjmů právnických osob vybírané srážkou má sestupnou tendenci, která je ovlivněna zejména výrazným poklesem úrokových sazeb z bankovních produktů. V roce 1998 činilo inkaso této srážkové daně 11,8 mld Kč a jeho výše od roku 1993 kulminovala, za rok 2000 činilo pouze 7,2 mld Kč, t.j. pokles o 39 %, což odpovídá snížení sazby srážkové daně z 25 % na 15 % od roku 2000. Ze sumarizovaných údajů daňových priznání a statistiky ČNB lze s poměrně velkou přesností stanovit, že výše srážkové daně z dividendových a obdobných příjmů, stejně jako ostatních příjmů podléhajících srážkové dani u právnických osob (leasingové splátky do zahraničí, licenční poplatky apod.) se fixuje v posledních třech letech na částku daně cca 6 mld Kč ročně. Přitom vlastních dividendových a obdobných příjmů je vykazováno 4-5 mld Kč. Podle kvalifikovaného odhadu uplatnění Směrnice o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností ovlivní zhruba čtvrtinu daňového výnosu srážkové daně z dividendových a jim podobných příjmů, čímž se sníží jeho výše o cca 1 – 1,25 mld Kč ročně s potencionální možností odložení inkasa do doby, kdy budou dividendy vyplaceny konečným akcionářům. Časový posun ani výši dividend vyplacených konečným akcionářům nelze spolehlivě kvantifikovat, neboť je závislá na budoucím rozhodnutí valných hromad dotčených poplatníků.

Vliv Směrnice o fúzích by se měl projevit především z titulu možnosti přenosu daňové ztráty. Z důvodu absence základních údajů o poplatnících, kteří dotčené operace

v budoucnosti hodlají provádět, je obtížné stanovit i hrubou kvantifikaci. V každém případě však Směrnice o fúzích rovněž potencionálně zakládá negativní dopad na příjmovou stránku veřejných rozpočtů. Ten je však výrazně eliminován návrhem, aby přenos daňové ztráty se týkal pouze ztrát vykázaných po vstupu České republiky do Evropské unie. Při jeho akceptování by se vliv Směrnice měl projevit nejdříve až v roce 2006 (uplatněním daňové ztráty vykázané v roce 2004, která by byla odečtena od základu daně při podávání daňového příznání za rok 2005, tj. k 31. 3., resp. 30. 6. 2006).

Zrušení srážkové daně u úrokových výnosů právnických osob znamená pouze časový posun v inkasu daně v roce zavedení do bezprostředně následujícího roku. Vycházejíce z objemu srážkové daně, kterou právnické osoby započítávaly na celkovou daňovou povinnost za rok 2001 – cca 3,5 mld. Kč a skutečnosti, že po podání daňového příznání budou zálohy na daň vypočítávány již z celkové daňové povinnosti, výpadek inkasa v roce zavedení změny (2004) by se měl pohybovat kolem 1,7 mld Kč. V roce 2005 by naopak inkaso daně z příjmů právnických osob mělo být zhruba o stejnou částku vyšší a plnění inkasa by se tak mělo plně vyrovnat v roce 2006.

Snížení sazby daně z 31 % na 28 % tj. o 3 procentní body představuje srovnatelně dopad na snížení inkasa daně z příjmů v částce 11,4 mld Kč, neboť snížení o 1 procentní bod snižuje inkaso daně z příjmů právnických osob cca o 3,8 mld. Kč. V této dimenzi by mělo být srovnatelně ovlivněno inkaso daně z příjmů právnických osob při dalším snížení daně každoročně o 2 procentní body v letech 2005 a 2006.

Při výpočtu dopadu z prodloužení doby odpisování u administrativních budov ze 30 na 50 let se vychází z hodnoty odpisů v 5. odpisové skupině (30 let) za poslední dva roky (zhruba vždy 44 mld Kč). Za předpokladu, že z celkové hodnoty budov a staveb odpisovaných v 5. odpisové skupině představují administrativní budovy 20 %, mělo by dojít ke snížení daňových odpisů v částce zhruba 3,5 mld Kč ročně. Při sazbě daně ve výši 28 % by mělo být zvýšeno inkaso daně o částku cca 1,0 mld Kč. V dalších letech při snížení sazby daně se dopad opět nepatrně sníží.

Zrušení slevy na dani, jejímž základem je polovina daně srážené z dividendových příjmů, by mělo zvýšit inkaso daně z příjmů o částku cca 2,1 mld Kč, která vychází ze sumarizace daňových příznání.

Limitování vstupní ceny pro odpisování a nájemného u finančního leasingu osobních automobilů částkou 900 tis. Kč by mohlo zvýšit inkaso daně zhruba o 0,5 mld Kč. Tento propočet vychází z předpokladu, že nadále bude v ČR prodáno ročně cca 3 900 ks vozidel vyšší třídy a luxusních v průměrné ceně 1,5 mil. Kč.

Omezení odpočtu vyměřené daňové ztráty pouze proti ziskům z činností, ze kterých byla ztráta vytvořena, by rovněž mělo pozitivně ovlivnit inkaso daně z příjmů. Odhad výše dopadu je velmi obtížný, neboť není známa ani orientační výše daňové ztráty, která vstupuje do tzv. "burzy daňové ztráty", kde jsou nabízeny k prodeji ztrátové společnosti za účelem sloučení se ziskovými společnostmi, kdy v další činnosti pokračuje ztrátová společnost. Jediný známý údaj z této oblasti je dosud vykázaná a neumořená daňová ztráta, která z údajů daňových příznání za rok 2001 již činí více jak 700 mld Kč. Za předpokladu,

že pouze 0,5% této částky, tj. 3,5 mld Kč by bylo navrhovanou úpravou eliminováno z možnosti odečtu od základu daně, bylo by možné očekávat zvýšení inkasa v částce zhruba 1 mld Kč.

2) DOPADY U DANĚ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB

Zavedení institutu minimálního základu daně pozitivně ovlivní příjmy veřejných rozpočtů, a to o cca 2 mld Kč ročně, z toho státní rozpočet 1,1 mld Kč a zbytek připadne krajům a obcím. Vliv ovšem lze očekávat až v roce 2005, protože se to týká jen poplatníků – podnikatelů – podávajících přiznání, kteří jsou ve ztrátě (145 tis. poplatníků) vykazují nižší základ daně než stanovený minimální základ daně (z 800 tis. poplatníků se to bude týkat cca 440 tis. poplatníků).

Zvýšení nezdanitelné části základu daně na dítě o 2 040 Kč ročně sníží příjmy veřejných rozpočtů o cca 0,8 mld Kč, z toho státního rozpočtu o 0,5 mld Kč a o 0,3 mld Kč pak rozpočty krajů a obcí. Vzhledem k tomu, že se bude uplatňovat už v zálohách na daň ze závislé činnosti, projeví se vliv částečně již v roce 2004 (cca 0,6 mld Kč), v roce 2005 pak 1 mld Kč a následující roky 0,8 mld Kč ročně.

Mírně pozitivní ovšem kvalifikovaně neodhadnutelný vliv na příjmy veřejných rozpočtů mohou mít ty změny, jejichž cílem je eliminace daňových úniků. Mezi těmito změnami bude mít poměrně významný dopad na tyto příjmy zrušení dvojnásobné sazby základní náhrady u automobilů, který se může (v závislosti na tom, v jaké míře poplatníci toto nákladní auto zahrnou do obchodního majetku či nikoliv) projevit ve výši 0,4 až 0,8 mld Kč ročně.

Zvýšení tzv. administrativních limitů pro osvobození daně z příjmů ovlivní státní rozpočet zhruba částkou 30 mil Kč, která by měla snížit inkaso daně z příjmů fyzických osob.

Daňové úlevy související s placením příspěvků odborovým organizacím a zaměstnavatelským svazům se projeví snížením inkasa daně z příjmů cca o 0,3 mld Kč.

REKAPITULACE VŠECH KVANTIFIKOVATELNÝCH VLVŮ NA INKASO DANĚ Z PŘÍJMŮ

Srovnatelně za zdaňovací období, bez přihlédnutí k režimu placení záloh a při snížení sazby daně z příjmů právnických osob na 28%, činí celkově dopad navrhovaných úprav zhruba 6,5 mld Kč, které snižují inkaso daně z příjmů.

S přihlédnutím k režimu placení záloh a k dalšímu snížení sazby daně z příjmů právnických osob v letech 2005 a 2006 navržené změny ovlivňují inkaso daně z příjmů v letech 2004 až 2006 takto:

	V mld Kč			
	Srovnatelně	Rok 2004	Rok 2005	Rok 2006
Směrnice o zdanění dividend	-1,0 - 1,25	-1,0 - 1,25	-1,0 - 1,25	-1,0 - 1,25
Postupné snižování sazby daně z příjmů právnických osob až na 24 % v roce 2004 na 28%, v roce 2005 na 26% a v roce 2006 na 24%	-11,4	-2,9	-19,1	-29,0
Zrušení srážkové daně u úrokových výnosů právnických osob	0	-1,7	+1,7	0

Prodloužení doby odpisování administrativních budov	+1,0	0	+1,5	+1,5
Omezení možnosti umořovat daňovou ztrátu pouze proti ziskům z činností, ze kterých byla ztráta vytvořena	+1,0	0	+1,5	+1,5
Limitování vstupní ceny pro daňové odpisy a nájemného u finančního leasingu u osobních automobilů	+0,5	0	+0,5	+0,5
Zrušení slevy na dani pro poplatníky vyplácející dividendy a podíly na zisku	+2,1	0	+2,1	+2,1
Zrušení dvojnásobku základní sazby cestovních náhrad při použití nákladního automobilu nezahrnutého v obchodním majetku u fyzických osob	+0,4 – 0,8	0	+0,6 - 1,2	+0,6 - 1,2
Daňové úlevy na příspěvky odborářům a zaměstnavatelských svazů	-0,3	0	-0,3	-0,3
Valorizace administrativních limitů u fyzických osob	-0,03	0	-0,03	-0,03
Minimální základ daně z příjmů fyzických osob – minimální daň	+2,0	0	+2,0	+2,0
Zvýšení nezdanitelné části základu daně na dítě	-0,8	-0,6	-1,0	-0,8
Celkem (zaokrouhleno na 1 desetinné místo)	-6,1 – 6,8	-6,2 – 6,5	-10,9 – 11,8	-22,3 – 23,2

Z hlediska vlivu navržených změn a na příjmy státního rozpočtu a veřejných rozpočtů (obce a kraje) lze konstatovat, že zhruba ze $\frac{3}{4}$ se propočtené částky týkají dopadu na příjmy státního rozpočtu a z $\frac{1}{4}$ ovlivní příjmy obcí a krajů.

Podle podílů stanovených zákonem o rozpočtovém určení daní činí dopad na státní rozpočet v r. 2004 - 4,6 – 4,8 mld Kč a na veřejné rozpočty (obce, kraje) - 1,6 – 1,7 mld Kč, v r. 2005 – 8,7 – 9,3 mld Kč a na veřejné rozpočty (obce, kraje) – 2,2 – 2,5 mld Kč a v r. 2006 činí dopad na státní rozpočet – 17,4 – 18,0 mld Kč a na veřejné rozpočty (obce, kraje) - 4,9 – 5,2 mld Kč.

II. Zvláštní část

K bodům—1, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 43, 47 107, 110, 111, 114, 122, 126, 127, 130, 131,132 133, 135, 142, 147, 149, 162, 179, 186, 187, 281, 282, 283, 284, 286, 287, 288 - § 3 odst. 4 písm. b) bod 2, § 4 odst. 4, § 5 odst. 3, 6, 8, § 7 odst. 15, § 7b, § 23 odst. 2, § 23 odst. 3 písm. a) bod 5, § 23 odst. 3 písm. a) bod 5 a 6, § 23 odst. 3 písm. b) body 1 a 2, odstavec 4 písm. e), 8,13, 14, 16, , § 24 odst. 2 písm. h) bod 2, o), s, , zc), § 25 odst. 1 písm. zb), § 26 odst. 3,5, příloha č.2 ,3, a přechodná ustanovení - bod 2, 3 a 6.

Z důvodu navrhovaného zrušení jednoduchého účetnictví novelou zákona o účetnictví, je navrhováno ze zákona o daních z příjmů, včetně jeho příloh, vypustit veškerá ustanovení, která na jednoduché účetnictví odkazují. Oproti tomu je navrhováno do zákona o daních z příjmů doplnit ustanovení o vedení daňové evidence majetku a závazků pro stanovení základu daně a daně z příjmů (dále jen „daňová evidence“), podle kterého by poplatníci, bývalé účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví, nadále postupovali. Návrh je zpracován tak, aby poplatníci účetní jednotky mohli plynule přejít z účtování v soustavě jednoduchého účetnictví na daňovou evidenci, a aby nedošlo k obcházení daňové povinnosti, ani k nadměrnému administrativnímu zatížení poplatníků. Návrh je dále doplněn i v návaznosti na změny, ke kterým dochází v podvojném účetnictví.

Navrhuje se doplnit i ocenění majetku v daňové evidenci, a to v návaznosti na účetní předpisy, jak je postupováno i doposud. Obdobným způsobem se navrhuje doplnit ocenění majetku i v § 24 odst. 7 zákona, tj. nahradit dosavadní účetní hodnotu majetku cenou za jakou poplatník fyzická osoba majetek nabyl.

Pokud se jedná o archivaci dokladů, navrhuje se postupovat v souladu se lhůtou pro vyměření daně stanovenou § 38r zákona o daních z příjmů, případně zákonem o správě daní a poplatků.

Pro poplatníky fyzické osoby, kteří nejsou účetní jednotkou se navrhuje doplnit do § 26 zákona obdobné ustanovení, které platí podle účetních předpisů pro poplatníky účetní jednotky a týká se zahájení odpisování hmotného majetku, resp. uvedení hmotného majetku do užívání splněním veškerých povinností stanovených právními předpisy.

V návaznosti na výše uvedené změny účetních předpisů, se navrhuje do § 3 a § 5 zákona o daních z příjmů doplnit, že zdanitelným příjmem poplatníka fyzické osoby je i přijatý eskontní úvěr ze směnky, kterou je hrazena pohledávka, hodnota právně zaniklého závazku, s uvedenými výjimkami tak, aby nedocházelo k obcházení daňové povinnosti.

Nově je navrhováno uznání zaplacených záloh poplatníkem, který není účetní jednotkou, spřízněnému poplatníkovi (§ 23 odst. 7) účetní jednotce, a to až po úhradě celkového závazku. Současný stav vede často k obcházení daňové povinnosti tak, že podnikatel účtující v soustavě jednoduchého účetnictví poskytne koncem roku zálohu, kterou uplatní do daňových výdajů, podnikateli vedoucímu podvojně účetnictví, který ji v souladu s účetními předpisy neuplatní do zdanitelných příjmů.

Vzhledem k novele zákona o účetnictví, někteří poplatníci budou muset zahájit vedení podvojněho účetnictví, a proto se navrhuje umožnit rozdělení hodnoty pohledávek po dobu 5 let, obdobně jako je tomu již u zásob.

Pro právní jistotu poplatníků se v § 9 zákona navrhuje doplnit, co je příjmem při nájmu podniku. Účetní předpisy již tuto problematiku řešit nebudou.

Daňová evidence, jejíž zpracování důsledně vychází ze zásady jednoduchosti, výslovně nestanoví povinnost inventarizace majetku. Navrhuje se pouze vést evidenci stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a závazků na konci zdaňovacího období. Zjistí-li poplatník, který vede daňovou evidenci, že na konci zdaňovacího období, či v jeho průběhu u něho došlo např. k úbytku zásob, aniž by tyto prodal či použil pro svoji činnost, postupuje podle současně platných ustanovení § 24 a § 25 zákona. V daném případě se jedná o škodu na straně poplatníka a příslušné výdaje spojené s pořízením předmětných zásob jsou daňovým výdajem do výše náhrady, jak stanoví § 25 zákona. Došlo-li ke škodě neznámým pachatelem, a to podle potvrzení policie, jsou příslušné výdaje výdaji daňovými podle § 24 zákona. Obdobně se postupuje i např. v případě ztráty hmotného majetku. Zůstatková cena hmotného majetku vyřazeného v důsledku škody je podle § 25 zákona daňovým výdajem do výše náhrady, jedná-li se o škodu způsobenou neznámým pachatelem podle potvrzení policie, je zůstatková cena daňovým výdajem.

K bodu 1 - § 3 odst. 4 písm. b), bod 1

V souvislosti s úpravou zákona o účetnictví, který přesně definuje zákonné pojmy, je nutno i v případě daně z příjmů jasně definovat, co se rozumí hodnotou půjčky nebo úvěru. Pojem „hodnota“ se totiž v praxi může chápat jako vžitý výraz „nominální hodnota“, což by vzhledem k tomu, že se pohledávky postupují za nižší cenu než je jejich nominální hodnota, mohlo znamenat neodůvodnitelně vyšší základ daně. Jedná se tudíž o legislativně technické opatření k zajištění právní jistoty poplatníků.

K bodu 2, 80 - § 3 odst. 4 nové písm. d), § 18 odst. 2 písm. d)

Podle ustanovení článků 37, 39 a 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněné pod č. 209/1992 Sb., ve znění 11. protokolu k této Úmluvě, uveřejněného pod č. 243/1998 Sb., může být Evropským soudem pro lidská práva a jednak přiznáno spravedlivé zadostiučinění v penězích, jednak vzato na vědomí, že strany v řízení před ním (žalovaný stát a stěžovatel) uzavřely v některé fázi řízení smír, takže je na místě vyškrtnout stížnost ze seznamu stížností.

Evropský soud pro lidská práva ve svých rozsudcích požaduje, aby částka přiznaná na spravedlivém zadostiučinění byla případně navýšena o zdanění této částky podle vnitrostátního práva, tedy aby přiznaná částka byla fakticky chápána jako čistá částka po zdanění. Obdobně by se mělo postupovat v případech, kdy za účelem toho, aby stát předešel odsouzení Evropským soudem, uzavře se stěžovatelem smír a v rámci smírného urovnání záležitosti se zaváže stěžovateli vyplatit určitou částku jako kompenzaci za uznanou újmu vyplývající z porušení Úmluvy.

Protože předběžný výpočet výše zdanění přiznané částky je technicky značně obtížný a stát má de facto vyplatit částku, která se nezdaňuje, navrhuje se, aby příjem vyplývající z rozsudku Evropského soudu nebo ze smírného urovnání záležitosti nebyl předmětem daní z příjmů a nezahrnoval se do základu daní z příjmů fyzických a právnických osob.

K bodu 3 a 4- § 4 odst. 1 písm. a)

Jedná se o úpravu pro posílení právní jistoty poplatníků.

Příjmy z prodeje majetku ve společném jmění manželů se vždy zdaňují jen u jednoho z nich a manželé si mohou zvolit, který z nich to bude. Stejný postup by měl být uplatňován i u osvobození, tzn. že podmínky pro osvobození může v těchto případech uplatnit pouze jeden

z manželů. Výjimkou je samozřejmě případ, kdy byl nebo je majetek v obchodním majetku jednoho z manželů.

K bodu 5 - § 4 odst. 1 písm. b)

Podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech budou se provádět pozemkové úpravy (tj. prostorově i funkčně se budou ve veřejném zájmu uspořádat pozemky) a v této souvislosti se budou také upravovat vlastnické vztahy, mimo jiné bude docházet i k výměně pozemků mezi vlastníkem a pozemkovým úřadem nebo převedení pozemku vlastníka na stát a převedení náhradního pozemku vlastníkovi. Dnem nabytí pozemku je i v takovýchto případech zápis do katastru nemovitostí a tento den je rozhodující pro posouzení splnění podmínek pro osvobození příjmů z prodeje. V uvedených případech dochází ke změně vlastníka ve veřejném zájmu a v případě, že by vlastník chtěl takový pozemek v krátké době prodat, nesplňoval by podmínky pro osvobození příjmů z prodeje takovýchto pozemků, přitom v řadě případů se může jednat i o nechtěnou směnu, proto se navrhuje do doby pěti let rozhodných pro osvobození započítat i dobu, po kterou vlastnil původní pozemek.

K bodu 6, 7 - § 4 odst. 1 písm. e) a § 19 odst. 1 písm. d)

Vzhledem k tomu, že v praxi dochází k pokusům uplatnit osvobození i v těch případech, kdy jsou zařízení pro výrobu elektřiny z biomasy, z nichž již byly příjmy od daňové povinnosti osvobozeny, opakovaně rekonstruována a opakovaně je uplatňováno osvobození příslušných příjmů, bylo nutné upravit znění těchto ustanovení.

Uvedené ustanovení se navrhuje doplnit tak, aby nedocházelo k obcházení daňové povinnosti provozovateli příslušných zařízení a následným daňovým únikům, neboť praxe ukazuje, že je velmi obtížné poplatníkovi prokázat, které zařízení právě rekonstruoval.

K bodu 8 - § 4 odst. 1 písm. f)

Návrh sleduje posílení právní jistoty poplatníků a provádí se legislativní úprava týkající se odkazu na § 20 odst. 8, který se týká daně z příjmů právnických osob.

K bodu 9 - § 4 odst. 1 písm. l)

Uvedená změna povede k posílení právní jistoty poplatníků, protože stávající znění § 4 odst. 1 písm. l) nebylo v souladu s nově zavedeným zdaňováním pojistného plnění plynoucího ze soukromého životního pojištění.

K bodu 10 - § 4 odst. 1 písm. r)

Jedná se o opatření, které má zajistit, aby byly stejné principy zdaňování uplatňovány v případě přeměn bez ohledu na právní formu obchodní společnosti nebo družstva. Navrhovaná úprava zajišťuje, že platný časový test pro osvobození příjmů z prodeje cenných papírů a podílů na společnostech (6 měsíců resp. 5 let) nebude ovlivněn operacemi uvedenými v § 23b a 23c.

K bodům 11 a 17 - § 4 odst. 1 písm. t) a zh)

Navrhuje se sjednotit úpravu způsobu zdanění (event. osvobození) příjmů plynoucích jako dotace z Národního fondu pro účely dotací v rámci programu Evropských společenství

pro rozvoj zemědělství a venkova (SAPARD) a dále příjmů plynoucích z dotací a příspěvků z Evropských společenství, se zdaněním obdobných příjmů z tuzemských zdrojů.

V této souvislosti se navrhuje zrušení textu písmene zh).

K bodům 12, 32, 34 - § 4 odst. 1 písm. w) věta první, § 6 odst. 9 písm. h), m)

Ve smyslu části sedmé čl. VIII bodu 25 zákona č. 370/2000 Sb., kterým byl novelován obchodní zákoník, přestávají být dosavadní zaměstnanecké akcie zvláštním druhem akcií nejpozději uplynutím dvou let ode dne nabytí účinnosti zákona, t. j., od 1. 1. 2003. Jejich dosavadní úprava v zákoně je již obsoletní.

K bodu 13 - § 4 odst. 1 písm. w)

Navrhuje se jasně stanovit, že příjmy plynoucí z budoucího prodeje cenných papírů, obdobně jako je tomu v § 4 odst. 1 písm. a) a b), nejsou od daně osvobozeny.

K bodu 14 - § 4 odst. 1 písm. w)

Navrhovaná úprava zajišťuje, že platný časový test pro osvobození příjmů z prodeje cenných papírů a podílů na společnostech (6 měsíců resp. 5 let) nebude ovlivněn operacemi uvedenými v § 23b a 23c

K bodům 15 a 88 - § 4 odst. 1 písm. x), § 19 odst. 1 písm. h)

Podle současně platné úpravy jsou osvobozeny příjmy pouze při odpisu závazku při vyrovnání. Nucené vyrovnání lze sice označit jako jednu z forem vyrovnání, ale v zájmu právní jistoty poplatníků se navrhuje osvobození příjmů při nuceném vyrovnání výslovně uvést do zákona. Absence této doslovné úpravy v předchozích letech byla záměrná, neboť do konce roku 2001 se podle účetních předpisů závazky z nuceného vyrovnání účtovaly rozvahově tudíž neovlivňovaly hospodářský výsledek a tím ani základ daně z příjmů.

(16)

(17) K bodům 16 a 177 - § 4 odst. 1 písm. za), § 25 odst. 1 písm. t)

(18) Hodnota propagačních předmětů, které se nepovažují za dar, nebyla od roku 1995 změněna. V rámci vnějšího připomínkového řízení bylo ze strany některých resortů požadováno s ohledem na inflaci zvýšení limitu. Navrhuje se proto zvýšení limitu těchto předmětů z dosavadních 200 Kč na 500 Kč. Dále se navrhuje zpřesnění vymezení těchto předmětů uznatelných v základu daně tak, aby nevznikaly pochybnosti jak na straně poplatníků, tak i správců daně. Obdobným způsobem je nutné upravit i příslušná ustanovení v zákoně o DPH, která bezprostředně navazují na tuto úpravu.

K bodům 17, 48, 89, 241, 243, 244, 245 a 246 - zrušované § 4 odst. 1 písm. zi), § 8 odst. 1 písm. a), § 19 odst. 1 písm. ch), § 36 odst. 1 písm. b) bod 5, § 36 odst. 2 písm. a) bod 7, 10, 11 a § 36 odst. 5

Navrhované změny zajistí jednoznačné stanovení způsobu zdanění vyrovnání mimo stojícího společníka plynoucího na základě smlouvy o převodu zisku nebo ovládací smlouvy, a to tak, aby nedocházelo k dvojímu zdanění srážkovou daní podílu na zisku mimo stojícího společníka plynoucího od řízené nebo ovládané společnosti. Namísto současného režimu, který je kombinací osvobození od daně a stanovení základu daně pro srážkovou daň, se navrhuje jednodušší režim tzv. průtočných dividend, který by měl zajistit spravedlivé zdanění

bez ohledu na způsob účtování o převáděném zisku a o vyrovnání mimo stojícího společníka. Navrhované legislativní zkratky byly dosud uvedeny ve zrušovaném ustanovení § 4 odst. 1 písm. zi) zákona.

K bodu 18 – § 4 odst. 1 písm. zk)

Stále častěji se vyskytují případy, že vlastníci bytů a nebytových prostorů v domě s byty a nebytovými prostory v domě podle zákona č. 72/1994 Sb. (o vlastnictví bytů) se dohodnou o výši úhrady nákladů na údržbě, opravách či zlepšení společných částí domu jinak, než podle velikosti svých spoluvlastnických podílů na společných částech domu. Při stavebních pracích souvisejících s výstavbou nového bytu (nástavba, vestavba) jsou současně opraveny i společné části domu, zejména oprava střechy, omítek, výměna či zřízení výtahů, výměna svislých rozvodů., atd. Tímto žádoucím způsobem dochází nejen k získání dalšího bytu nebo bytů, ale také k rovněž žádoucímu zhodnocení bytového fondu. V těchto případech vlastník nově zřizovaného bytu plní i za vlastníky ostatních jednotek v domě. Těmto vlastníkům tak vzniká nepeněžní příjem, který se z výše uvedených důvodů navrhuje osvobodit od daně.

Dalším okruhem problémů, které návrh řeší, jsou případy bytů v jednom domě, v němž jen vlastníci některých bytů mají možnost užívat některé společné prostory (např. lodžii nebo balkon). Dojde-li k dohodě, že vlastník bytu užívající balkon uhradí větší část opravy, získají ostatní vlastníci výhodu ve věcném plnění. Návrh daňově osvobodit vlastníky, kteří tyto prostory neužívají a také se na jejich opravách nepodílejí, resp. se podílejí v menším rozsahu, respektuje rozdíly v uživatelském standardu jednotlivých bytů, resp. jejich vlastníků.

Nejedná se sice o velké částky, ale o jejich masový výskyt (v ČR je cca 1 mil jednotek).

Novou úpravou bude odstraněn nesoulad v systému zdanění, resp. osvobození příjmů z doplatku na dorovnání při přeměně, výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti a osvobození příjmů z prodeje cenných papírů.

K bodu 18 , 59 - § 4 odst. 1 písm. zl) a § 10 odst. 1 písm. k)

Navržené ustanovení zavádí daňový režim pro doplatek na dorovnání u fyzických osob vzniklý v souvislosti s přeměnou společnosti. Tyto příjmy budou podléhat u fyzických osob zdanění jako ostatní příjmy s výjimkou případu, kdy u souvisejícího podílu nebo cenného papíru bude splněn časový test pro osvobození.

K bodům 22, 52, 120, 228, 242, 245, 248, 256, 258, 259 - § 5 odst. 5, § 8 odst. 4, § 23 odst. 4 písm. a), § 35a odst. 1 písm. a) + § 35b odst. 2 písm. a), § 36 odst. 2 písm. a) bod 1, § 36 odst. 4 až 6 § 36 odst. 6, § 38 odst. 2, § 38d odst. 3, 7, 9 a 10

Navrhuje se změnit postup při zdanění úrokových příjmů u právnických osob, a to zrušením srážkové daně, která se započítává na celkovou daňovou povinnost poplatníka. Od 1. 1. 1998 je stanoveno, že úrokové výnosy jsou zdaňovány v konečném důsledku obecnou sazbou daně z příjmů stanovenou v § 21 zákona (v současné době 31 %). Hlavním důvodem této změny bylo odstranění věcně neodůvodněného režimu, kdy druh příjmu byl důvodem k rozdílnému konečnému zdanění (příjmy z výrobní, stavební nebo obchodní činnosti zdaňovány v obecném základu daně, úrokové příjmy srážkovou daní,

kdy provedením srážky byla daň vyrovnána). Jediným důvodem pro uplatňování srážkové daně jako daně konečné byla jednoduchost výběru daně, což by mělo být do budoucna akcentováno u poplatníků, kteří nepodávají daňové přiznání. V zájmu zachování plynulého inkasa daně z příjmů je nadále uplatňována srážková daň (15 %), která však není konečná, ale započítává se na celkovou daňovou povinnost poplatníka. V případě, kdy poplatník vykáže celkově základ daně ve výši minimálně přijatých úroků, při podání daňového přiznání doplatí zbývající částku daně (16 %). Pokud celkový základ daně je vykázan nižší než výše přijatých úroků nebo základ daně není vykázan vůbec, případně je vykázána daňová ztráta, sražená daň se poplatníkovi v příslušné výši na základě žádosti vrátí, případně se započte na úhradu jiných daňových povinností. Úrokové příjmy jsou tak zdaňovány jako jakékoliv jiné příjmy poplatníka zahrnované do obecného základu daně. Specifický postup zdanění u úrokových příjmů však vyžaduje dokladování o sražené dani na základě potvrzení vydaných bankou, včetně bankovních výpisů. Současně způsobuje určité komplikace u cizo-měnových produktů, kdy částka sražené daně je propočítána s ohledem na platnou metodiku z pravidla v jiném kursu než je vypočítávána celková daň z úroků.

Provedení navrhované úpravy podporuje v současné době také výrazný pokles úrokových sazeb, který zmírňuje časový posun v inkasu daně z příjmů z úroků.

U fyzických osob bude i nadále uplatňována srážková daň, která však bude ve všech případech konečná. Oproti současné úpravě již fyzická osoba-podnikatel v situaci, kdy vykáže daňovou ztrátu a přestože doloží, že investované prostředky měl zahrnutý v obchodním majetku, nebude již moci sraženou daň nárokovat jako přeplatek na dani. Tato určitá tvrdost je však kompenzována tím, že v případech, kdy naopak vykáže celkově vysoký základ daně a přestože prostředky investované do příslušného bankovního produktu budou součástí obchodního majetku, nebude již prováděno jejich dodanění (v krajních případech až do sazby daně 32%). U navrhované úpravy výrazně převažuje její jednoduchost, a proto by měla výrazně snížit administrativní náročnost, a to jak u poplatníků, tak u správců daně.

K bodu 26 - § 5 odst. 9

V souvislosti s úpravou zákona o účetnictví, který přesně stanoví cenu majetku, je nutno i v případě daně z příjmů fyzických osob obdobně stanovit co se rozumí hodnotou pohledávky na straně poplatníka, který není účetní jednotkou. Jedná se o legislativně technické opatření k zajištění právní jistoty poplatníků, kteří nejsou účetní jednotkou.

K bodům 27 a 113 - § 5 odst. 10 a 11 písm. a) a § 23 odst. 3 písm. a)

Dosud předpisy o účetnictví stanovily pro poplatníky účtující v soustavě podvojného účetnictví povinnost zaúčtovat ve prospěch výnosů částky právně zaniklých závazků (s výjimkou jejich splnění, započtení apod.). Stejná povinnost se navrhuje upravit i v daňovém zákoně pro případ, že účtování o zaniklém závazku nebude ovlivňovat výsledek hospodaření v účetnictví ani rozdíl mezi příjmy a výdaji v daňové evidenci. Navrhovaná úprava se nebude vztahovat na závazky ze smluvních sankcí, pro které má zákon speciální úpravu (daňovým nákladem jsou v případě jejich úhrady) u poplatníků, kteří nevedou podvojně účetnictví, aby nedošlo ke dvojímu zdanění těchto příjmů.

K bodu 28 - § 6 odst. 4 věta první

Jedná se o požadavek vyplývající ze zobecnění praxe finančních ředitelství. Při platnosti dosavadní částky je navyšován počet subjektů, majících povinnost podat daňové přiznání, nadměrně jsou zatěžováni správci daně s tím, že daňový výnos je minimální, případně nepodání daňového přiznání je obtížně zjistitelné a následně vedené vyměřovací řízení neefektivní (výzva apod.). Navržená částka nepřesahuje minimální mzdu.

K bodu 29 - § 6 odst. 6

Jedná se o úpravu pro právní jistotu poplatníků i správců daně.

K bodům 30 a 33 - § 6 odst. 9 písm. d), § 6 odst. 9 písm. ch),

Účelem navrženého ustanovení je sjednocení úpravy s § 6 odst. 9 písm. d) zákona.

K bodu 31 - § 6 odst. 9 písm. e)

Účelem navrženého ustanovení je sjednocení úpravy s § 6 odst. 13 zákona.

K bodu 35 - § 6 odst. 9 písm. w)

Jedná se o návrh, jehož cílem je právní jistota jak u poplatníků tak i u správců daně.

K bodu 36 - § 6 odst. 13

Jedná se o legislativně technické opatření.

K bodům 37, 38, 67, 68 - § 7 odst. 2 písm. c) a d) a § 14

Cílem navržené úpravy je sjednocení používané terminologie s terminologií zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění později vydaných předpisů.

Navrženou úpravou se dále sleduje odstranění problému, kterým je současné znění § 14 zákona, které neumožňuje rozdělení příslušných příjmů na více zdaňovacích období a tak umožnit rozdělení příjmů z činnosti správce konkursní podstaty, včetně příjmů z činnosti předběžného správce, zvláštního správce, zástupce správce a vyrovnávacího správce, které nejsou živností ani podnikáním podle zvláštního právního předpisu, až na 5 zdaňovacích období.

K bodu 39 a 83- § 7 odst. 4 a § 18 odst. 9

Legislativně-technické zpřesnění speciálního režimu zdanění příjmů veřejné obchodní společnosti. Nejedná se o věcnou změnu, ale o zpřesňující formulaci, která zajistí správnou aplikaci zákona. Upřesňuje se, že základ daně společníka veřejné obchodní společnosti se stanoví bez ohledu na skutečnost, že některé příjmy veřejné obchodní společnosti nejsou předmětem daně z příjmů.

K BODŮM 40, 84, 98, 216, 217, 226 A 276 - § 7 ODST. 5, § 18 ODST. 12, § 20 ODST. 6, § 34 ODST. 1, § 34 ODST. 2, § 34 ODST. 10 A § 38N ODST. 4

Tato změna navazuje na úpravu rozdělování ztráty komanditní společnosti uvedené v obchodním zákoníku.

K bodu 41 - § 7 odst. 13

Jedná se o technickou úpravu zákona vyvolanou úpravou § 23 zákona.

K bodu 42 - § 7 odst. 14

Do zákona se doplňují podmínky pro poplatníka účtujícího v hospodářském roce, při jejichž splnění má poplatník povinnost změnit způsob účtování na účtování v kalendářním roce. Jedná se o stejné podmínky, při jejichž splnění nemůže změnit způsob účtování v kalendářním roce na účtování v hospodářském roce, které již platí i pro možnost přechodu z kalendářního roku na hospodářský rok.

K bodům 44 až 46 - § 7a odst. 1, odst. 2 a odst. 3

Ze stávajícího znění odstavce 1 věty první § 7a zákona se navrhuje odstranit nepřesnost tak, aby bylo zcela nepochybné, že se jedná o „úroky na účtech, které jsou podle podmínek banky určeny k podnikání“ a nikoliv o „úroky, které jsou podle podmínek banky určeny k podnikání“.

Navrhuje se zpřesnit z důvodu právní jistoty jak poplatníků, tak i správců daně znění odstavce 2 uvedeného ustanovení tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o předpokládané příjmy a předpokládané výdaje, ale že se jejich rozdíl (po event. dalších úpravách) snižuje i o předpokládané nezdanitelné částky základu daně. Po navržené úpravě již nebude nutné, aby jak poplatník, tak i správce daně k úpravě základu daně pro výpočet daně paušální sazbou byl nucen použít mimořádného opravného prostředku (obnova řízení podle § 54 zákona o správě daní a poplatků).

Rovněž z důvodu právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje úprava znění první věty odstavce 3 citovaného ustanovení tak, aby bylo zdůrazněno, že prodá-li poplatník v průběhu zdaňovacího období věci nebo práva z obchodního majetku (§ 4 odst. 4 zákona) a neuvedl-li tento příjem do předpokládaných příjmů, a za podmínky, že tento příjem je vyšší než 6 000 Kč, je povinen po skončení zdaňovacího období podat řádné daňové přiznání.

K bodu 47 - § 7c

Na základě programového prohlášení vlády omezovat daňové úniky těžko zjištělné správcem daně a při koaličních jednáních v Kolodějích byla schválena minimální daň, která by vycházela z úrovně 50 % průměrné mzdy.

Uplatnění minimálního základu daně se týká poplatníků, kteří mají příjmy ze zemědělství nebo ze živností anebo z jiného podnikání podle zvláštních předpisů. Návrh rovněž vylučuje některé druhy poplatníků, jako např. poplatníky zahajující nebo ukončující činnost, poživatele starobního nebo invalidního důchodu.

V zájmu sjednocení s úpravou minimálního základu pro pojistné se bude vycházet ze všeobecného vyměřovacího základu pro důchodové pojištění upraveného o příslušný přepočítací koeficient ve výši 50 %, což je prakticky polovina průměrné mzdy. Všeobecný vyměřovací základ vyhláší podle zákona o důchodovém pojištění každoročně vláda do 30. září, a to včetně příslušného přepočítacího koeficientu. Tím bude dosaženo toho, že poplatník již před začátkem zdaňovacího období bude znát výši minimálního základu daně pro toto období

Minimální základ daně bude podnikatel mající výše uvedené příjmy povinen uplatnit tehdy, jestliže jeho celkový základ daně bude nedostatečný. To právem zvýhodňuje ty

poplatníky, kteří se podnikání věnují spíše příležitostně, ale jinak dosahují příjmy ze závislé činnosti nebo pronájmu.

K bodům 49, 50 - § 8 odst. 1 písm. e), § 8 odst. 1 písm. f)

Jedná se o legislativně technickou úpravu vyvolanou zrušením odstavce 2 v § 8 zákona.

K bodu 51 - § 8 odst. 2

Zrušení § 8 odst. 2 zákona je pouze technickou úpravou, neboť po změně ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona provedenou zákonem č. 492/2000 Sb., se toto ustanovení stalo nadbytečným, neboť vysvětluje pojem, který se již ve změněném znění nevyskytuje.

K bodu 53 - § 8 odst. 5

Poplatníci - účetní jednotky, kteří účtují o depozitní směnce, jsou povinni počínaje r. 2001 úrok z této depozitní směnky započítávat do základu daně. V souvislosti s tím, se navrhuje provést legislativně technickou úpravu a nahradit v praxi užívaný pojem „ depozitní směnka“ pojmem „směnka vystavená bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele“, tak jak je správně užitý i v jiných ustanoveních zákona.

K bodu 54 - § 8 odst. 8

Uvedené ustanovení se navrhuje doplnit tak, aby bylo jisté jak postupovat v případě, že předmětný zdroj příjmů **není** zahrnut v obchodním majetku ani jednoho z manželů.

K bodu 55 - § 9 odst. 6 věta první

Jedná se o technickou úpravu zákona vyplývající z úpravy § 24 a § 26 zákona.

K bodu 56 - § 9 odst. 6 věta druhá

Jde o úpravu v důsledku navrhovaného zrušení jednoduchého účetnictví.

K bodům 57, 141, 212 a 214 - § 9 odst. 7, §24 odst. 2 písm. h) bod 1, § 32b a § 33a

V ustanovení § 488b a násl. upravuje Obchodní zákoník smlouvu o nájmu podniku nebo jeho části. S účinností od 1. 1. 2004 nebudou již účetní předpisy upravovat způsob účtování v uvedené oblasti. Pro zachování možnosti pokračovat v praxi osvědčených postupech se proto navrhuje postup upravit přímo v zákoně o daních z příjmů. V případě, kdy bude na základě souhlasu pronajímatele odpisovat pronajatý majetek nájemce, bude snižován základ daně o částku hrazeného nájemného, a to jak v situaci kdy nájemné bude vyšší než odpisy, tak v situaci, kdy nájemné bude nižší než odpisy; přitom bude-li nájemné nižší než odpisy, bude nájemce povinen o tento rozdíl zvýšit hospodářský výsledek. Obdobně to platí v případě, kdy bude nájemné (nebo jeho část) určeno k úhradě závazku vůči pronajímateli podniku. V zájmu komplexního řešení je upravena problematika převodu závazků i pohledávek na nájemce ke dni uzavření smlouvy o nájmu podniku.

S ohledem na strukturu ustanovení podle kterých se zjišťuje základ daně u právnických osob se navrhuje začlenit ustanovení upravující postup pro pronajímatele i nájemce při nájmu podniku před § 33, tj. do nového § 32b.

Pro právní jistotu poplatníků s příjmy podle § 9 se navrhuje doplnit, co je příjmem na straně poplatníků, kteří nejsou účetní jednotkou.

K bodu 58 - § 10 odst. 1 písm. f)

Navržené ustanovení má sloužit ke zvýšení právní jistoty poplatníků i správců daně.

K bodům 59 a 63 - § 10 odst. 1 písm. j) a § 10 odst. 6

Obchodní zákoník nově stanoví zrušení obchodní společnosti bez likvidace převodem jmění na jednoho společníka. Tento společník je povinen poskytnout ostatním společníkům přiměřené vypořádání v penězích. Z hlediska daně z příjmů se na straně poplatníků fyzických osob jedná o zdanitelný příjem podle § 10 zákona, neboť zákon o daních z příjmů nestanoví, že by se jednalo o příjem od daňové povinnosti osvobozený, případně o příjem, který není předmětem daně. Tento zdaněný příjem poté společník fyzická osoba, vloží do svého obchodního majetku v souladu s § 4 odst. 4 zákona.

K bodům 86 a 173 - § 10 odst. 1 písm. k), § 18 odst. 15 a § 24 odst. 7

Navržené ustanovení zavádí daňový režim pro doplatek na dorovnání vzniklý v souvislosti s přeměnou společnosti. Dochází tak ke stanovení zvláštního postupu při zdaňování tohoto příjmu, na který již nadále nebude mít vliv jaký účetní postup ve vztahu k tomuto příjmu účetní jednotka zvolí. Doplatek na dorovnání bude podléhat dani z příjmů v rozsahu v jaké ceně, ze které bude vypočítán, přesáhne původní nabývací cenu podílu. Posouzení tohoto příjmu bude tedy analogické jako by došlo ke zcizení části podílu, k němuž se doplatek na dorovnání vztahuje. Shodný postup bude platit i pro dorovnání v penězích, které má stejný charakter.

K bodu 60 - § 10 odst. 2

Účelem navržené úpravy je posílení právní jistoty poplatníků v případech, kdy se jedná o příjmy z prodeje věcí ve společném jmění manželů a případy, kdy manžel měl věc zahrnutou v obchodním majetku, zemřel a nemůže být takový příjem u něho již zdaněn.

K bodům 61, 253, 261 až 263 - § 10 odst. 3 písm. a), § 38b, § 38g odst. 1 a 2 věta druhá

Z důvodu snížení administrativní náročnosti u správce daně i poplatníka a nutností promítnout i určitou valorizaci z důvodu inflace za minulé roky do tzv. administrativních limitů, se navrhuje zvýšit tyto limity

- až na 15 000 Kč ročně
- u osvobozených příjmů z příležitostných činností nebo z příležitostného prodeje movitých věcí, příjmů ze zemědělské výroby, která není provozována samostatně hospodařícím rolníkem,
- pokud celkové zdanitelné příjmy poplatníka nečiní více než uvedený limit,
- u limitu, při jehož překročení vzniká povinnost podat daňové přiznání.

Dále se navrhuje zvýšit

- limit minimální výše daně, a to na 200 Kč a
- limit, do kterého není poplatník povinen podat přiznání k dani z příjmů ze závislé činnosti, jestliže má jiné příjmy nižší než stanovený limit, a to v částce 6 000 Kč.

K bodu 62 - § 10 odst. 5

(19) V případě prodeje majetku, kdy poplatník nesplní zákonné podmínky stanovené v § 4, dochází někdy k tomu, že prodávající zahrne do základu daně přijatou zálohu na budoucí prodej a tuto zálohu následující zdaňovací období vrátí, protože se prodej neuskutečnil. Navrhuje se, aby poplatník mohl tuto vrácenou zálohu následně uplatnit jako daňový výdaj.

K bodu 64 - § 10 odst. 8

Je-li vypořádáván podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl v nepeněžní formě, vstupuje podle předpisů o účetnictví do jeho ocenění hodnota majetku zachycená v účetnictví obchodní společnosti nebo družstva. Navrhuje se, aby zdanitelným příjmem společníka nebo člena družstva při zániku jeho účasti v obchodní společnosti nebo členství v družstvu, je-li likvidační zůstatek nebo vypořádací podíl vypořádáván v nepeněžní formě, byl i rozdíl mezi tržní cenou majetku a výší jeho hodnoty podle předpisů o účetnictví. Pokud hodnota vydávaného majetku převyší vypočtený nárok a společník nebo člen družstva tento rozdíl nebo jeho část hradí, bude o hrazenou část snížen příjem společníka nebo člena družstva zahrnovaný do obecného základu daně.

K bodům 65, 66 - § 11

Navrhuje se zpřesnění stávajícího textu tak, aby bylo zcela nepochybné, že se jedná o rozdělení příjmů a výdajů podle smlouvy uzavřené mezi spoluvlastníky a nikoliv o možnost rozdělit mezi spoluvlastníky buď příjmy nebo výdaje; dále je navrženou úpravou vypuštěno slovo "nebo", které způsobuje nejasnost ustanovení.

K bodu 69 - § 15 odst. 1 písm. b)

Jedná se o jedno z opatření na podporu rodin s dětmi.

Vzhledem k nutnému zaokrouhlení a s přihlédnutím k tomu, že předmětná částka musí být dělitelná 12, navrhuje se částku 2000 upravit na 2040 Kč ročně, tj. celkem na 25 560 Kč ročně.

K bodům 70, 264 a 267 - § 15 odst.3, § 38g odst. 2, § 38h odst. 14, a k přechodnému ustanovení bod 1

(20) Jedná se o úpravu daně z příjmů fyzických osob, kterou se realizuje požadavek vyjádřený v Doporučení Komise 94/79/EC z 21. prosince 1993 o zdaňování některých příjmů plynoucích daňovým nerezidentům a v rozhodnutí Evropského soudního dvora v případě „Schumacher“. Při posuzování o jak vysoké procentuální vyjádření úhrnu příjmů u nerezidenta, kterému by se přiznaly nezdanitelné části základu daně podle § 15 odst. 1 písm. b) až f), by bylo vhodné navrhnout, aby se vycházelo z údajů o výši procenta těchto příjmů v některých členských zemích (90 % Rakousko, Německo, Švédsko, Nizozemí, Lucembursko, Řecko; 75 % Dánsko a Irsko (avšak pouze pro země EU).

K bodu 71 - § 15 odst. 3 věta druhá

Jedná se o technickou úpravu zákona v souvislosti se zrušením samostatného daňového příznání typu „C“, které je v současné době již součástí daňového příznání typu B.

K bodům 72 a 100- § 15 odst. 8 a § 20 odst. 8

Rozšiřuje se právní titul umožňující poskytnout „sponzorský“ dar i na ochranu zdraví zvířat.

K bodu 73 - § 15 odst. 10

Jedná se o zpřesnění stávajícího ustanovení tak, aby bylo zajištěno, že i poplatník, který danou bytovou potřebu používá celou nebo její část k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti anebo k pronájmu, mohl uplatnit pouze poměrnou výši úroků z úvěru, aniž by jeho manželka nebo kterýkoliv jiný účastník smlouvy o příslušném úvěru, kteří předmětnou bytovou potřebu nepronajímají, nepodnikají v ní a ani v ní neprovozují jinou samostatnou výdělečnou činnost, mohli plnou výši úroku z úvěru uplatnit jako nezdanitelnou část základu daně.

K bodu 74 - § 15 odst. 11

Cílem navržené úpravy je posílení právní jistoty poplatníků v otázce dodržení podmínek vlastnictví a užívání objektu bytové potřeby. Při odpočtu nezdanitelné části základu daně z důvodu získání bytové potřeby je třeba zabránit uplatnění tohoto odpočtu v těch případech, kdy je např. pořízen bytový dům, který není používán k trvalému bydlení poplatníka nebo jeho rodinných příslušníků. Úpravou došlo k jednoznačnému stanovení podmínky vlastnictví objektu bytové potřeby dle ustanovení § 15 odst. 10, písm. b), c) zákona. Obdobně byla stanovena podmínka užívání objektu bytové potřeby uvedené pod písm. a), c), e), d), f), g) zákona sloužící k trvalému bydlení poplatníka a jeho rodinných příslušníků.

K bodům 75 - 77, 165, 268, 269 a 271 - § 15 odst. 12 věta první, § 15 odst. 12 věta druhá a 13, § 24 odst. 2 písm. zo), § 38l odst. 1 písm. ch) a i) a § 38l odst. 2

Navrhovanou úpravou zákona o daních z příjmů bude nadále možno uplatnit daňové výhody z uzavřeného životního pojištění pouze v případě, kdy bude uzavřena smlouva o životním pojištění s tuzemskou pojišťovnou nebo tuzemskou pobočkou zahraniční pojišťovny.

Dále se navrhuje ponechat daňové zvýhodnění poplatníka z titulu soukromého životního pojištění a penzijního připojištění se státním příspěvkem pouze na jeho soukromé

životní pojištění nebo penzijní připojištění se státním příspěvkem, tj. nikoliv i na další pojištěné osoby, v jejichž prospěch poplatník jako pojistník nebo jeho zaměstnavatel na pojištění nebo připojištění přispívá, což odpovídá celkovému záměru daňového zvýhodnění poplatníka z titulu jeho soukromého životního pojištění.

K bodu 78 - § 15 odst. 13 věta poslední

Jedná se o opatření, kterým se zmírňuje sankce za nedodržení podmínek pro uplatnění nezdanitelné části základu daně z titulu zaplaceného pojistného na soukromé životní pojištění. Zmírnění spočívá v tom, že poplatník již nebude nucen vždy podat daňové přiznání a v něm uvést jako příjem podle § 10 částky, o které mu byl v příslušných letech z důvodu zaplaceného pojistného základ daně snížen, nýbrž se navrhovanou úpravou dostává do režimu § 38g zákona o daních z příjmů, tzn. je povinen podat daňové přiznání, pokud jeho příjmy, které jsou předmětem daně, přesáhly za podmínek zde uvedených 15 000 Kč nebo 6 000,- Kč.

K bodům 79, 266, 270 - § 15 odst. 14, § 38h odst. 4, § 38l odst. 1 písm. j)

Uvedená úprava povede k posílení odborových organizací a ke zkvalitnění sociálního dialogu v rámci tripartity tím, že si člen odborové organizace bude moci uplatnit snížení základu daně o zaplacené členské příspěvky, a to do výše stanovených limitů. Při stanovení maximální částky, kterou lze uplatnit, ve výši 3000 Kč se vycházelo z předpokládané průměrné mzdy pro rok 2003 ve výši 15 000 Kč za měsíc, tj. 180 000 Kč za rok $\times 1,5 \% = 2700$ Kč. Částka byla zaokrouhlena na 3 000 Kč. Uvedený odpočet za členské příspěvky odborové organizaci budou moci zaměstnanci uplatnit až při ročním zúčtování, tedy nikoliv měsíčně. Současně je přijetí navrhované úpravy zdůvodněno rezolucí 5. Evropské regionální konference MOP, jejímž cílem je umožnit zápočet příspěvků svým příslušným organizacím jako nákladovou položku.

K bodu 81 - § 18 odst. 4 písm.b)

Jedná se pouze o zpřesňující legislativně technickou úpravu pro příjmy určené obcím a krajům, které byly vždy považovány za nedílnou rozpočtovanou součást veřejných rozpočtů a patří obcím a krajům podle zvláštních zákonů, jedná se např. o příjmy z výnosů daní nebo podílu na nich, výnosů z místních poplatků, výnosů z poplatků za ukládání komunálního odpadu, za vypouštění odpadních vod, odvodu za odnětí půdy ze zem.půdního fondu atd.

K bodu 82 - § 18 odst. 8

Jedná se o legislativní změnu v návaznosti na zákon o krajích.

K bodům 85 a 90 – § 18 odst. 13 a § 19 odst. 1 písm. t)

Jedná se o legislativně technické upřesnění týkající se zřízení Všeobecné zdravotní pojišťovny a zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven.

K bodu 86 - § 18 odst. 14

Navrhuje se upravit daňový režim neziskovým poplatníkům zřízeným zvláštním zákonem k poskytování veřejné služby v televizním a rozhlasovém vysílání, aby nekomplikoval rozlišení a oddělené vedení činností spojených s provozováním veřejné služby a ostatních podnikatelských činností těchto poplatníků. Komerční a

”nekomerční” vysílání u těchto poplatníků se liší pouze obsahem a zaměřením vysílaných programů, neodlišují se však již příjmy a výdaje obdobně jako je tomu u podnikatelských subjektů v této oblasti, nelze jednoznačně rozlišit souvislost výdajů s vysíláním komerčním nebo veřejnou službou.

K bodům 86 a 173- § 18 odst. 15 a § 24 odst. 7

Navržené ustanovení zavádí daňový režim pro doplatek na dorovnání vzniklý v souvislosti s přeměnou společnosti, fúzí společností nebo rozdělením společností. Dochází tak ke stanovení zvláštního postupu při zdaňování tohoto příjmu, na který již nadále nebude mít vliv, jaký účetní postup ve vztahu k tomuto příjmu účetní jednotka zvolí. Doplatek na dorovnání bude podléhat dani z příjmů v rozsahu v jakém cena, ze které bude vypočítán, přesáhne původní nabývací cenu podílu. Posouzení tohoto příjmu bude tedy analogické jako by došlo ke zcizení části podílu, k němuž se doplatek na dorovnání vztahuje. Shodný postup bude platit i pro dorovnání v penězích, které má stejný charakter.

K bodu 87 - § 19 odst. 1 písm. c)

NAVRŽENÁ ZMĚNA REAGUJE NA NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU ZE DNE 20. LISTOPADU 2002, UVEŘEJNĚNÝ POD Č. 528/2002 SB., VE VĚCI ZRUŠENÍ REGULACE NÁJEMNÉHO Z BYTŮ, JEHOŽ PRÁVNÍ ÚČINKY NASTALY DNEM 18. PROSINCE 2002. ÚSTAVNÍ SOUD ZRUŠIL NEJEN REGULACI NÁJEMNÉHO MAXIMÁLNÍ CENOU, ALE I REGULACI VĚCNĚ USMĚRŇOVANÉHO NÁJEMNÉHO Z BYTŮ BYTOVÝCH DRUŽSTEV OZNAČOVANÝCH PODLE DŘÍVĚJŠÍCH PŘEDPISŮ JAKO LIDOVÁ BYTOVÁ DRUŽSTVA A ROVNĚŽ REGULACI VĚCNĚ USMĚRŇOVANÉHO NÁJEMNÉHO Z BYTŮ ČLENŮ, SPOLEČNÍKŮ ČI ZAKLADATELŮ PRÁVNICKÝCH OSOB (POPLATNÍKŮ) VZNIKLÝCH ZA ÚČELEM, ABY SE STALY VLASTNÍKY DOMU. BEZ ZAPRACOVÁNÍ NAVRŽENÉ ÚPRAVY BY NÁJEMNÉ Z DOTČENÝCH BYTŮ PODLÉHALO DANI Z PŘÍJMŮ. NEGATIVNÍ DŮSLEDKY BY SE PROJEVILY ZEJMÉNA U PRÁVNICKÝCH OSOB ÚČTUJÍCÍ DOSUD V SOUSTAVĚ JEDNODUCHÉHO ÚČETNICTVÍ (SDRUŽENÍ OBČANŮ ZALOŽENÉ ZA ÚČELEM KOUPEĚ DOMU NAPŘÍKLAD OD OBCE). ODHADUJE SE, ŽE CELKOVÝ POČET BYTŮ UŽÍVANÝCH ČLENY ČI SPOLEČNÍKY PRÁVNICKÝCH OSOB, U NICHŽ BYLO NÁJEMNÉ REGULOVÁNO VĚCNÝM USMĚRŇOVÁNÍM A NEVYČERPANÉ ZŮSTATKY BYLY NA ZÁKLADĚ USTANOVENÍ § 19 ODST. 1 PÍSM. C) BOD 2. OSVOBOZENY OD DANĚ Z PŘÍJMŮ, JE ZHRUBA 500 TISÍC. NAVRŽENOU ÚPRAVOU DOSAVADNÍHO TEXTU § 19 ODST. 1 PÍSM. C) TEXTU NEDOCHÁZÍ K VĚCNÉ ZMĚNĚ OPROTI SITUACI PŘED 18. PROSINCEM 2002. NAVRŽENÝ TEXT SOUČASNĚ NEVYLUČUJE, ŽE V PRŮBĚHU ROKU 2003 BUDOU PŘIJATA PRAVIDLA REGULACE NÁJEMNÉHO V BYTECH ČLENŮ A SPOLEČNÍKŮ PRÁVNICKÝCH OSOB ZALOŽENÝCH ZA ÚČELEM KOUPEĚ DOMU, NAHRAZUJÍCÍ PRÁVNÍ ÚPRAVU ZRUŠENOU NÁLEZEM ÚSTAVNÍHO SOUDU, A ROVNĚŽ VYLUČUJÍCÍ, ABY DO NÁJEMNÉHO BYL ZAHRNOVÁN ZISK, PŘÍPADNĚ NÁKLADY NESOUVISEJÍCÍ S DOMEM.

K bodu 89 – § 19 odst. 1 písm. ch)

Dosavadní znění písm. ch), které souviselo s převodem zisku zřízené a ovládané osoby na osobu řídící a ovládající je nahrazeno novou úpravou v § 23 odst. 3 písm. a) a b). Nově se do tohoto ustanovení zařazuje dosavadní znění písm. zd), jehož nové znění je obsaženo v přímé novele zákona o daních z příjmů, která je součástí zákona o podmínkách provozování zoologických zahrad.

K bodům 91 a čl VIII - § 19 odst. 1 písm. u), Změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech

Navrhuje se zavést legislativní zkratku „dividendové příjmy“ a sjednotit používání tohoto pojmu v celém zákoně o daních z příjmů.

Zároveň se navrhuje sjednocení pravidel pro vyplácení dividendových příjmů u investičních společností, rest. podílových fondů a doplňuje se část pátá, která obsahuje přímou novelu zákona o investičních společnostech a investičních fondech. Stanoví se, že podíl na zisku z hospodaření s majetkem v podílové fondu lze vyplácet až po skončení řádného účetního období, stejně jako u ostatních obchodních společností, které rozdělují dividendové příjmy. Rozdělení zisku za období kratší, než je účetní období bude i u podílových fondů nepřipustné, stejně jako zálohy na dividendové příjmy.

K bodu 92 - § 19 odst. 1 zd), ze)

Navrhuje se odstranit formální nesrovnalost v označení písmen.

K bodům 93, 94 a 257 - § 19 odst. 1 písm. zf až zj) , § 19 odst. 3 a 4, § 38d odst. 5

Před vstupem České republiky k Evropské unii je nutno implementovat do zákona o daních z příjmů Směrnici č. 90/435/EHS, o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států tak, aby ve svém důsledku zisky, které dceřiná společnost rozdělí své mateřské společnosti nepodléhaly dvojímu zdanění pokud, mateřská společnost drží minimálně 25% podíl na kapitálu dceřiné společnosti nepřetržitě po dobu 24 měsíců.

Nezdanění dividend (podílů na zisku) se navrhuje řešit formou osvobození, a to doplněním taxativního výčtu příjmů do § 19 tak, že tyto příjmy plynoucí od tuzemské dceřiné společnosti budou osvobozeny, pokud mateřská společnost je daňovým rezidentem České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie.

V souladu se Směrnicí se navrhuje osvobodit dividendy i podíly na zisku přijaté tuzemskou mateřskou společností od dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě Evropské unie.

Obdobný režim se navrhuje uplatnit u převodů zisků od řízených a ovládaných osob osobám řídicím a ovládajícím na základě smlouvy o převodu zisku v případech, kdy řídicí nebo ovládající společnost drží minimálně 25% podílu na ovládané nebo řízené osobě nepřetržitě po dobu 24 měsíců. Shodně je řešen i převod zisku v případech, kdy mateřskou společností je mimo stojící společník a dceřinou společností osoba řízená či ovládaná.

Nad rámec Směrnice je dotčená daňová úleva rozšířena i na rozdělení zisku ve výše uvedených formách mezi společnostmi v rámci České republiky.

Návrh doplňuje nový odstavec 3 v § 19, ve kterém jsou nově definovány pojmy "společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, "mateřská společnost", "dceřiná společnost" a "třetí stát". Pro mateřskou a dceřinou společnost platí, že kromě stanovené výše účastní na kapitálu je dále třeba, aby se jednalo o společnost, která podléhá některé z daní z příjmů v členském státu Evropské unie a aby šlo o společnost s právní formou uvedenou ve Směrnici. V České republice se daný režim uplatní na společnosti kapitálové, tedy na akciovou společnost a společnost s ručením omezeným.

V návrhu nového odstavce 4 v § 19 se stanoví, že osvobození lze použít ještě před uplynutím 24 měsíců, avšak vždy při držbě podílu ve výši 25 %. Případy, kdy nebudou u mateřské společnosti dodrženy výše a doba držby podílu uvedená v odstavci 3, je navrženo posuzovat jako nesplnění podmínek pro uplatnění osvobození od daně v příslušných zdaňovacích obdobích, které bude nutno řešit podáním dodatečného přiznání na vyšší daňovou povinnost. Postup uvedený v tomto ustanovení nevyplývá přímo ze Směrnice č. 90/435/EHS, tímto způsobem však ustanovení čl. 3 odst. 2 Směrnice č. 90/435/EHS bylo vyloženo Evropským soudním dvorem např. v rozsudku ze dne 17. 10. 1996 č. Rs C 283/94, případ Denkavit.

Návazně na navrhované posuzování nesplnění podmínek u mateřské společnosti pro uplatnění osvobození od daně, pokud jde o výši a dobu trvání majetkové účasti v dceřiné společnosti (§ 19 odst.4) se doplňuje § 38d odst. 5 v tom smyslu, že u plátce se nebude nesražená daň v této době vymáhat na něm jako jeho dluh.

K bodům 95 a 96 - § 20 odst. 2, poznámka pod čarou 19b)

V návrhu nového znění tohoto ustanovení je promítnuta změna v označení pojmu "hospodářský výsledek" návazně na jejich nové označení v předpisech o účetnictví. Dále se navrhuje vypustit speciální úpravu pro poplatníky zrušované s likvidací při stanovení základu daně při vstupu do likvidace a jejím ukončení.

K bodu 97 - § 20 odst. 3 věta třetí

Navrhuje se umožnit uplatňování odpočtu daňové ztráty podílového fondu i v případech, kdy dojde k přeměně investiční společnosti na jinou investiční společnost.

K bodu 99 - § 20 odst. 7

Návrhem se jednoznačně vymezuje výše získaných prostředků snížením základu daně a podmínky pro daňové zvýhodnění u poplatníků zřízených k poskytování veřejné služby v televizním nebo rozhlasovém vysílání s ohledem na změnu daňového režimu a získanou úlevu z poskytování veřejné služby. U poplatníků - společenství vlastníků jednotek, která jsou po novele zákona o vlastnictví bytů považována za neziskové poplatníky, se zohledňuje zákonem daná náplň jejich činnosti.

K bodům 101, 102, 103, 228, 229, 230, 235 a 236 - § 21 odst. 1, § 35a odst. 1 a § 35b odst. 2

K naplnění úkolu z Programového prohlášení vlády a závěrů koaličních jednání k reformě veřejných financí se navrhuje postupné snížení sazby daně z příjmů právnických osob až o 7 procentních bodů. Pro zdaňovací období započaté v roce 2004 se navrhuje sazba daně z příjmů 28%, pro zdaňovací období započaté v roce 2005 sazba daně 26% a zdaňovací období započaté v roce 2006 sazba daně 24%. Výrazné snížení sazby daně by mělo jednak eliminovat negativní důsledky nižších sazeb daně z příjmů v okolních státech (Slovensko, Maďarsko) a jednak by mělo napomoci k větší investiční aktivitě tuzemských podnikatelských subjektů, která by se v následujících obdobích měla projevit také ve srovnatelně vyšším inkasu daně z příjmů. Bezesporu se jedná o významné pro růstové opatření.

K bodu 104 - § 21 odst. 5

Navrhuje se zpřesnění dikce v návaznosti na skutečnost, že zdaňovací období nemusí být shodné s kalendářním rokem. Význam tohoto ustanovení se zvyšuje s navrženým postupným snižováním sazby daně z příjmů právnických osob, proto je žádoucí předejít jakýmkoliv případným výkladovým problémům.

K bodu 105 -

§ 22 odst. 1 písm. g) bod 10:

Navržené ustanovení doplňuje titul pro zdanění příjmů plynoucích daňovým ne-rezidentům ČR, kteří jsou společníky obchodní společnosti se sídlem na území ČR, v souvislosti se snížením základního kapitálu těchto společností.

§ 22 odst. 1 písm. g) bod 11:

Navrhuje se doplnění titulu pro zdanění příjmů z postoupených pohledávek, které mají zdroj na území České republiky a které doposud v taxativním výčtu § 22 odst. 1 chyběly. S rozvojem nových technik financování jako factoring a forfaiting význam tohoto problému roste. Základ daně ve vztahu k těmto příjmům se stanoví podle § 23 až 33 zákona o daních z příjmů.

K bodu 106 - § 22 odst. 3

Ustanovení je třeba upravit a sladit s novelizovaným § 38e, ve kterém došlo k přesunu odstavců.

K bodům 107, 108, 125, 160, 161 a 224 - § 23 odst. 2 a 3, § 23 odst. 8, § 24 odst. 2 písm. y), § 24 odst. 2 písm. za), § 34 odst. 6 věta druhá

V návaznosti na změnu označení hospodářského výsledku v předpisech o účetnictví (nově se označuje jako výsledek hospodaření) je nezbytné provést úpravy i ve všech ustanovení zákona o daních z příjmů, kde se toto označení používá.

V § 23 odst. 2 se dále v návaznosti na navrhované změny v zákon o účetnictví vymezuje, z čeho se vychází při stanovení základu daně u účetních jednotek a u poplatníků, kteří nevedou podvojně účetnictví.

K bodu 109 - § 23 odst. 3 písm. a) bod 4

Nově již předpisy o účetnictví nebude stanoven postup pro účtování oprav nesprávností účtování nákladů nebo výnosů v předchozích zdaňovacích obdobích. Daňově musí být tedy ošetřen případ, kdy poplatník v předchozím zdaňovacím období vykázal vyšší hospodářský výsledek v důsledku zaúčtování vyšších výnosů a tuto nesprávnost řešil podáním dodatečného daňového přiznání na nižší daňovou povinnost. Pro tento případ je potřebné stanovit povinnost poplatníka zvýšit hospodářský výsledek za období, kdy je oprava nesprávnosti v účetnictví provedena v případě, že kvůli věrnému obrazu je provedena rozvahově.

K bodům 112 - § 23 odst. 3 písm. a) bod 6

Navrhované doplnění upřesňuje režim smluvních sankcí při postoupení pohledávky nebo zániku pohledávky jiným způsobem než jejím zaplacením, na straně věřitele, které jsou pro účely zákona o daních z příjmů posuzovány shodně jako úhrada pohledávky.

K bodu 113- § 23 odst. 3 písm. a) bod 7

Z hlediska účetních předpisů pro podvojně účetnictví se o výši této vytvořené rezervy snižují náklady. Stejný postup se navrhuje i pro případ rezerv vytvořených poplatníky, kteří nevedou podvojně účetnictví, jejichž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž smyslem je předejít pochybnosti poplatníka o úpravě základu daně v návaznosti na novelu zákona o účetnictví.

K bodům 113, 123, 172 - § 23 odst. 3 písm. a) bod 8, § 23 odst. 4 písm. j), § 24 odst. 7 písm. b) bod 2

V účetnictví lze problém nepeněžitěho vkladu s doplatkem řešit snížením účetní zůstatkové ceny vkládaného majetku. Cílem návrhu je zavést jednotný postup pro účely stanovení základu daně z příjmů právnických osob. Nabývací cena podílu při nepeněžitěm vkladu se pro účely zákona o daních z příjmů stanoví ve výši daňové zůstatkové ceny, která není totožná s účetní a tržní hodnotou majetku. Navrhuje se v těchto případech zdanit rozdíl mezi oceněním nepeněžitěho vkladu a výší vkladu, pokud o něj nebyla snížena nabývací cena podílu.

K bodu 113 - § 23 odst. 3 písm. a) bod 9

K zajištění a kontrole skutečného využití prostředků, které neziskoví poplatníci získali uplatněním daňového zvýhodnění, se přesněji definují sankce v případě, že nesplní zákonem definované podmínky pro nakládání s těmito prostředky.

K bodu 113 - § 23 odst. 3 písm. a) body 10 a 11

Účetní předpisy umožňují při sloučení a splynutí společností účtovat rozdíl mezi vzájemnými závazky a pohledávkami rozvahově bez vlivu na výsledek hospodaření. Při této operaci dochází k právnímu zániku závazků, a proto se navrhuje, aby částka představující rozdíl mezi závazky a pohledávkami zvyšovala výsledek hospodaření a byla zdaněna stejně jako při běžném režimu právního zániku závazků.

Je-li vypořádáván podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl v nepeněžní formě, vstupuje podle předpisů o účetnictví do jeho ocenění hodnota majetku zachycená v účetnictví obchodní společnosti nebo družstva. Navrhuje se, aby zdanitelným příjmem společníka nebo člena družstva při zániku jeho účasti v obchodní společnosti nebo členství v družstvu, je-li likvidační zůstatek nebo vypořádací podíl vypořádáván v nepeněžní formě, byl i rozdíl mezi tržní cenou majetku a výší jeho hodnoty podle předpisů o účetnictví. Pokud hodnota vydávaného majetku převyší vypočtený nárok a společník nebo člen družstva tento rozdíl nebo jeho část hradí, bude o hrazenou část snížen příjem společníka nebo člena družstva zahrnovaný do obecného základu daně. Dani vybírané srážkou ve výši 15 % by podléhala výše podílu na likvidačním zůstatku nebo vypořádacího podílu zjištěná v účetnictví.

K bodům 115, 121, 124, 126, 127, 128, 140, , 176, 183, 189, 207 - § 23 odst. 3 písm. b) bod 3, § 23 odst. 4 písm. e), § 23 odst. 7 věta druhá, § 23 odst. 8 písm a), § 23 odst. 8 písm b) bod 1, § 24 odst. 2 písm. f), § 24 odst. 2 písm. v) bod 2 věta první, § 25 odst. 1 písm. s), § 25 odst. 1 písm. zj), § 26 odst. 7 písm. a) bod 3, § 30 odst. 12 písm. b)

Jedná se o legislativně – technická upřesnění navazující zejména na změnu účetních předpisů.

K bodu 116 - § 23 odst. 3 písm. c) bod 2

Zákon v některých případech umožňuje poplatníkovi zvolit si výši výdajů, které uplatní v základu daně s tím, že pokud si zvolí částku nižší než maximální, může rozdíl uplatňovat v daňových výdajích v dalších letech. Navrhované upřesnění § 23 sleduje omezení podávání dodatečných daňových příznání v případech, kdy by poplatník dodatečně opravoval výši výdajů, které byly v době jeho podání příznání v souladu se zákonem.

K bodu 117 - § 23 odst. 3 písm. c) bod 3:

V návaznosti na změnu v předpisech o účetnictví, kdy částky rozpuštěných rezerv a opravných položek budou účtovány ve prospěch nákladů nebo výnosů, se navrhuje stejná úprava i v daňovém zákoně.

K bodům 118, 119, 134, 157, 182, 183 - § 23 odst. 3 písm. c) bod 4 a 5, § 23 odst. 15, § 24 odst. 2 písm. v) bod 2., § 25 odst. 1 písm. zh), zi) a zj)

V předpisech o účetnictví se dosavadní opravná položka k nabytému majetku nově označuje dvěma pojmy, a to v závislosti na způsobu jejího stanovení podle účetních předpisů. V základu daně se uznává jen opravná položka vytvořená k majetku nabytému koupí, kdežto oceňovací rozdíly vzniklé z jiných důvodů, než z důvodu koupě majetku, se do základu daně nezahrnují. Z těchto důvodů se příslušné změny v názvech promítají ve všech souvisejících ustanoveních (§ 23 odst. 15, § 24 odst. 2 písm. v) bod 2 a § 25 odst. 1 písm. zh, zi, zj).

K bodu 122 § 23 odst. 4 písm. e)

Legislativně technické opatření pro právní jistotu poplatníků, kteří již nepovedou jednoduché účetnictví, ale daňovou evidenci.

K bodu 123 - § 23 odst. 4 písm. g)

Návrh u neziskových poplatníků zajistí, aby výnosy vzniklé např. v důsledku prominutí penále nezvýšily základ daně, pokud souvisely tyto sankce v předchozích zdaňovacích obdobích s nezdaňovanými příjmy.

K bodu 123 - § 23 odst. 4 písm. h)

Jde o posílení právní jistoty poplatníků. Jedná se vrácení vkladu, který není daňovým výdajem, tzn. není příjmem ke zdanění.

K bodu 123, 148 a 158 - § 23 odst. 4 písm. i); § 24 odst. 2 písm. r) a w):

Operace na kapitálovém trhu jsou velmi často využívány pro daňovou optimalizaci, ale prokazování účelových jednání je velmi obtížné. Proto od roku 1998 byla zavedena zákonná regulace, která znamenala uzavření těchto operací do samostatného režimu, který vylučoval umořování celkových ztrát z prodejů cenných papírů za zdaňovací období v obecném základu daně. Tyto ztráty bylo možno odečítat v následující třech zdaňovacích obdobích, avšak pouze proti zisku z prodejů cenných papírů.

Od roku 2002 v návaznosti na změny v oceňování založené novelou zákona o účetnictví a prováděcími předpisy byla, do té doby v podstatě velmi přísná regulace operací s cennými papíry, uvolněna. Daňová uznatelnost hodnoty cenných papírů obchodovatelných a realizovatelných při jejich prodeji již není limitována příjmy z jejich prodeje a pro zjištění základu daně je rozhodující správný postup účtování. Jinými slovy u těchto cenných papírů jsou plně daňově uznatelné i případné ztráty z jejich prodeje. Obdobně se postupuje u dluhopisů. Naopak ke zpřísnění došlo u cenných papírů, jejichž celková hodnota představuje podstatný nebo rozhodující vliv (tzv. majetkovou účast), u kterých bez ohledu na to, zda jsou veřejně obchodovatelné, není případná ztráta z prodeje daňově uznatelná. Pro tuto skupinu cenných papírů je tak uplatňován režim, který platí od roku 1998 pro prodej podílu na společnosti s ručením omezeným, komanditní společnosti a družstvu. K zavedení uvedené změny vedla skutečnost, že u cenných papírů obchodovatelných existuje objektivní kritérium ceny, kterou odráží aktuální kurs na burze, případně jiném veřejném trhu. To bohužel nelze tvrdit o poměrně velké množině cenných papírů, které spadají do skupiny realizovatelných cenných papírů, a které nejsou z mnoha důvodů veřejně obchodovatelné.

Proto se navrhuje režim platný od roku 2002 zpřesnit a bez jakéhokoliv daňového omezení posuzovat nadále pouze operace s veřejně obchodovatelnými cennými papíry, avšak s výjimkou cenných papírů představujících majetkovou účast. Obdobně by mělo být pokračováno při posuzování operací s dlužnými cennými papíry. Prodeje ostatních cenných papírů, tj. cenných papírů realizovatelných a cenných papírů představujících majetkovou účastí bez ohledu na to, zda jsou veřejně obchodovatelné či nikoliv a dále prodeje účastí na společnosti s ručením omezeným, komanditní společnosti a družstvu posuzovat v samostatném režimu, který však umožní vzájemné kompenzace zisků a ztrát z jejich prodejů za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání. Nezbytným předpokladem pro uplatnění tohoto zpřísnění je vyloučení oceňovacích rozdílů ze základu daně u portfolia majetkových cenných papírů, které nejsou veřejně obchodovatelné. Pouze tak bude možné zajistit, aby základ daně z příjmů byl ovlivňován skutečně vynaloženými náklady, tj. pořizovací cenou cenného papíru a příjmem z jeho prodeje při omezení uznatelnosti ztráty z této operace.

Navržené zpřísnění znamenající daňovou uznatelnost z prodejů cenných papírů podle postupů v účetnictví pouze u obchodovatelných cenných papírů, s výjimkou cenných papírů představujících majetkové účasti, bude kompenzováno možností vzájemných zápočtů zisku a ztrát z prodejů ostatních cenných papírů a majetkových účastí, které dosud platná právní úprava neumožňuje a dále možností umořovat tyto ztráty v následující třech zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za které se podává daňové přiznání, a to na vrub zisku vykázaného z celkových prodejů ostatních cenných papírů a majetkových účastí.

K bodu 123 - § 23 odst. 4 písm. k)

Účetní předpisy nově umožňují přeceňování pohledávek, které poplatník vyčlení k obchodování. Oceňovací rozdíl související se změnou reálné hodnoty se daňově neuznává.

K bodu 129 - § 23 odst. 8 písm. b) 3

Podle účetních předpisů jsou přijaté zálohy závazkem a zaplacené zálohy pohledávkou. Z hlediska daně z příjmů však není důvodem, aby se přijaté zálohy na straně poplatníka neúčtujícího v soustavě podvojného účetnictví nezdaňovaly a oproti tomu zaplacené zálohy neuznaly jako daňový výdaj.

K bodům 136, 174 a 175 - § 23 odst. 16, § 24 odst. 8, § 24 odst. 11, 12 a 13

Prodej podniku jako souhrnné majetkové složky se navrhuje posuzovat pro daňové účely v plném rozsahu podle výsledku zaúčtování této operace, tj. bez uplatnění těch ustanovení, která limitují daňovou uznatelnost některých majetkových složek výší příjmů z jejich prodeje. Pro poplatníky neúčtující v soustavě podvojného účetnictví se doplňuje výčet daňově uznatelných výdajů původně uvedených v § 24. Úprava § 23 odst. 16 má napomoci zabránit daňovým únikům.

Ustanovení zajišťuje daňově neutrální režim pro majetek neodpisovaný podle zákona o daních z příjmů ani podle účetních předpisů, tak jak to požaduje Směrnice č. 90/434/EHS.

K bodu 137 - § 23a – 23d,

Společný systém zdanění při fúzích, rozděleních, převodech majetku a výměně podílů týkajících se společností z různých členských států.

V nových ustanoveních § 23a - § 23c jsou vždy v prvním odstavci, případně v prvních dvou odstavcích definovány transakce, kterých se navržená úprava týká. Jedná se o definice konsistentní s definicemi uvedenými v čl. 2 Směrnice č. 90/434/ EHS, které byly terminologicky sjednoceny a navázány na právní řád České republiky. Z hlediska věcného obsahu se definice obsažené ve Směrnici od vymezení Obchodního zákoníku v zásadě neliší, Směrnice č. 90/434/ EHS však dále pojmy fúze a rozdělení vztahuje také na

transakce, jichž se účastní společnosti se sídlem v různých členských státech Evropské unie, což podle ustanovení Obchodního zákoníku není možné, protože přeměny společnosti podle § 69 a násl. Obchodního zákoníku se vztahují pouze na společnosti se sídlem v České republice. Z tohoto důvodu je nutné zavést definice fúze a rozdělení pro účely zákona o daních z příjmů, které budou zvláštním ustanovením ve vztahu k § 69 a násl. Obchodního zákoníku. To samé platí i pro definice převodu podniku nebo jeho části a výměnu podílů. Ani v jednom z případů se nejedná o nepřímou novelu Obchodního zákoníku, ale pouze o vymezení pojmů pro účely zákona o daních z příjmů.

Převod podniku nebo jeho samostatné části na společnost (23a)

V prvním odstavci je vymezen převod podniku nebo jeho části, která představuje určitý samostatný celek na společnost a je zde zavedena legislativní zkratka "podnik nebo jeho samostatná část". Pro společnost, která podnik převádí, a společnost, na kterou je podnik převáděn, jsou zavedeny legislativní zkratky.

Odstavce druhý až pátý zajišťují takový daňový režim pro přijímající společnost, jaký by platil pro převádějící společnost, kdyby k převodu podniku nebo jeho samostatné části nedošlo.

Je řešena otázka nabývací ceny podílu na přijímající společnosti, která ve Směrnici sice výslovně upravena není, pro její správnou aplikaci je to však zcela nezbytné.

Je stanoveno, stejně jako v čl. 4 odst. 1 Směrnice č. 90/434/ EHS, že příjmy vzniklé v důsledku fúze se nezahrnují do základu daně. Jedná se o příjmy vzniklé z důvodu rozdílu mezi skutečnou (tržní) cenou a účetní hodnotou převedeného majetku a závazků v době uskutečnění převodu.

Nad rámec Směrnice je stanoveno, že přijímající společnost pokračuje v odpisování, je umožněn přenos daňové ztráty a zákonných rezerv a opravných položek, které se vztahují k převáděnému podniku nebo jeho samostatné části. Protože lze očekávat obtížnost v dokazování v daňovém řízení, je správci daně navrženo řešení pro stanovení části daňové ztráty související s převáděným podnikem, přičemž je ponechána možnost daňovému subjektu i správci daně prokázat skutečný stav.

Tato ustanovení, stejně jako Směrnice, nezajišťují naprosté osvobození kapitálových zisků případně vzniklých při převodu podniku, ale pouze to, že pokud by příjem vznikl v době převodu podniku, nebude zdaněn v tomto okamžiku, ale až následně, při prodeji majetku přijímající společností. K zachování nároku na zdanění tohoto příjmu ve státě, kde je daňovým rezidentem převádějící společnost, slouží podmínky stanovené v odstavci sedmém. Jsou-li převádějící a přijímající společnosti daňovými rezidenty dvou různých států, pro aplikaci uvedených ustanovení je nutné, aby ve státě převádějící společnosti, pokud se zde převáděný majetek nacházel před převodem, vznikla přijímající společnosti stálá provozovna.

Jelikož ustanovení zavádí speciální režim pro vklad podniku, který je v určitých ohledech výhodnější než standardní postup je stanoven taxativní výčet situací, ve kterých lze aplikovat odstavce 2 až 5, přičemž používá pojmu společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, který je definován v § 19 odst. 3.

Výměna podílů (§ 23b)

Odstavec první stejně jako u předchozího ustanovení definuje transakci jako takovou a zavádí nezbytné legislativní zkratky (nabývající společnost, nabytá společnost). Z hlediska obchodního se transakce bude řídit ustanoveními o směnné smlouvě.

Dále je vymezen pojem doplatek na dorovnání.

V následujících odstavcích je zajištěn daňově neutrální režim pro výměnu podílů jak pro nabývající společnost, tak i pro společníky nabyté společnosti, kteří se stávají společníky nabývající společnosti. Případné příjmy společníků vzniklé z důvodu výměny původního podílu na nabyté společnosti za podíl na nabývající společnosti se nebudou v okamžiku výměny podílů zahrnovat do základu daně. Zdaněn bude pouze případný doplatek na dorovnání, a to v rozsahu, v jakém bude přesahovat poměrnou část nabývací ceny původních podílů na nabyté společnosti. Toto řešení vyplývá z čl. 8 odst. 1 a odst. 3 Směrnice č. 90/434/EHS.

Nakonec, stejně jako v případě převodu podniku nebo jeho samostatné části jsou vymezeny situace, při kterých lze použít ustanovení předchozích odstavců. Obdobně jako v případě převodu podniku na společnost je zachován nárok zdanit příjem z prodeje podílu na nabývající společnosti pomocí podmínky existence stále provozovny.

Fúze a rozdělení společností (23c)

Fúze a rozdělení jsou Směrnicí č. 90/434/EHS chápány jako fúze v širším slova smyslu, než jak je vymezuje obchodní zákoník, a proto, jak již bylo uvedeno, je nutné zavést speciální definici těchto pojmů pro účely zákona o daních z příjmů (odstavce první až třetí). Zatímco obchodní zákoník vymezuje pojmy fúze a rozdělení pouze pro případy, kdy se transakce zúčastňují obchodní společnosti se sídlem na území České republiky, definice obsažená ve Směrnici č. 90/434/EHS dopadá i na fúze a rozdělení, jichž se účastní společnosti, které jsou daňovými rezidenty (tedy mají zpravidla i sídlo na území) různých členských států Evropské unie, ovšem pouze v případě, že to umožňuje obchodní právo dotčených států. Z důvodu absence legislativy ES, která by tyto operace umožnila v rozsahu všech 15 členských států Evropské unie, nejsou zatím „přes-hraniční“ fúze a rozdělení v praxi realizovatelné. Toto ustanovení však bylo přesto implementováno pro případ, že by v blízké době došlo k harmonizaci zmíněné oblasti obchodního práva.

Následující odstavce stanoví daňově neutrální režim pro nástupnickou společnost i společníky zanikající společnosti. Jedná se o obdobná ustanovení, která jsou obsažena v § 23a a 23b, neboť fúze a rozdělení jsou v podstatě

kombinací výše uvedených transakcí, s tím rozdílem, že při fúzi a rozdělení dochází ke zrušení a následně k zániku společnosti, jejíž majetek přechází na nástupnickou společnost.

V § 23d je vyloučena aplikace nově navrhovaných ustanovení v případech, kdy daňové subjekty by výše popsané operace uskutečňovaly pouze za účelem daňové optimalizace. Tuto možnost nabízí členským státům Směrnice č. 90/434/EHS v čl. 11. Hlavním cílem Směrnice č. 90/434/EHS je zabezpečení fungování společného trhu, a proto nelze připustit, aby režim zavedený tímto předpisem byl umožněn i v případech, kdy operace nemá ekonomický, ale především spekulativní důvod. Za takový případ je obecně považováno převedení majetku na společnost, která již nevykonává podnikatelskou činnost, a vykazuje nevyužitou daňovou ztrátu. Vzhledem k tomu, že spekulativní jednání a záměrné vyhýbání se daňové povinnosti má výrazně negativní dopady jak na příjmovou stránku státního rozpočtu České republiky, tak i na rozvoj a fungování společného trhu Evropské unie, je nutno mu zabraňovat nejen operativní činností správců daně v daňovém řízení, ale především účinnou legislativou. Navržené ustanovení § 23d poskytuje správcům daně nástroj v boji proti daňovému úniku. Za účelem zachování všech práv a zajištění právní jistoty všech daňových subjektů je výslovně ponechána možnost prokázat, že i v tomto případě nebyla důvodem transakce spekulace a vyhnutí se daňové povinnosti, ale řádné ekonomické důvody.

K bodu 138 - § 24 nadpis

Legislativně – technická úprava zajišťující systematické začlenění nových ustanovení do zákona o daních z příjmů.

K bodu 139 - § 24 odst. 2 písm. d)

Ke zkvalitnění sociálního dialogu v rámci tripartity se navrhuje respektovat rezoluci 5. zasedání Evropské regionální konference MOP a umožnit zahrnovat příspěvky organizacím zaměstnavatelů u podnikatelských subjektů - členů těchto organizací do daňových výdajů.

K bodu 143 - § 24 odst. 2 písm. ch)

Navrhuje se zrušit podmínku zaplacení pro daňovou uznatelnost u poplatků vztahujících se k činnostem, z nichž příjmy podléhají dani a i pro daňové účely vycházet ze správního postupu jejich účtování. U některých poplatníků je možné jejich správnou výši zjistit až po skončení zdaňovacího období (např. poplatky za vypouštění odpadních vod, poplatky provozovatelů kasin a kursových sázek). Přitom příslušné zákonné úpravy stanoví termín pro jejich zaplacení, který zpravidla předchází termínu pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období. Navržená úprava zjednodušuje postup poplatníků, neboť nevyžaduje provádět příslušné úpravy výsledku hospodaření na daňovém přiznání pro účely zjištění základu daně. Případné nezaplacení poplatků ve stanovených podmínkách je přísně

sankcionováno a může vést i k zrušení povolení k provozování určité činnosti, což výrazně omezuje případné spekulativní chování poplatníků.

K bodům 144, 174, 180 - § 24 odst. 2 písm. i), § 24 odst. 9, § 25 odst. 1 písm. zc)

V § 24 odst. 9 se navrhuje nové znění, které umožní nástupnickým společnostem (družstvům) pokračovat v tvorbě opravných položek k pohledávkám obdobně, jako tomu bylo při sloučení, splynutí nebo rozdělení podle znění obchodního zákoníku do konce roku 2000. Toto řešení zároveň koresponduje se Směrnicí č. 90/434/EHS.

K bodu 145 - § 24 odst. 2 písm. k) bod 2

Navržená úprava navazuje ustanovení zákona o daních z příjmů na terminologii § 2 obchodního zákoníku a § 10 živnostenského zákona.

K bodu 146 - § 24 odst. 2 písm. k) bod 3

Navrhuje se, aby při použití nákladního vozidla nezahrnutého v obchodním majetku nebyla sazba základní náhrady zvyšována na dvojnásobek jako dosud.

Řada poplatníků - fyzických osob provozujících nákladní autodopravu používá pro tuto činnost nákladní vozidla, např. 10 vozů a z toho jen 2 vozy má zahrnuty v obchodním majetku a ostatních 8 v obchodním majetku zahrnuty nemá. Ve výdajích u nich uplatňuje dvojnásobek sazby základní náhrady (v současné době 6,80 Kč za 1 km) a náhrady za spotřebované pohonné hmoty, což je jednak pro poplatníka podstatně výhodnější, než aby spotřebu pohonných hmot prokazoval. V častých případech poplatník nakoupí starší opotřebovaná vozidla, uplatňuje u nich výdaje výše uvedeným výhodným způsobem po delší dobu. Poté vozidlo vloží do obchodního majetku a uplatňuje výdaje za pohonné hmoty v prokázané výši, na vozidle provede všechny potřebné opravy a výdaje dá do nákladů a ještě uplatňuje odpisy. Nejedná se o ojedinělé případy a zákon o daních z příjmů takový postup dosud bohužel nevyklučuje.

Rovněž obchodní zákoník v § 6 zdůrazňuje, že obchodním majetkem se pro účely obchodního zákoníku rozumí souhrn majetkových hodnot (věcí, pohledávek a jiných práv a penězi ocenitelných jiných hodnot), které patří podnikateli a slouží nebo jsou určeny k jeho podnikání. I v návaznosti na to, pak bude poplatník navrženou změnou nepřímou donucen nákladní auta vložit do obchodního majetku už při jejich nákupu.

K bodu 150 - § 24 odst. 2 písm. s)

U vymezených uznatelných výdajů při postoupení pohledávek se doplňuje uznatelný výdaj v případě, kdy je postupována pohledávka nabytá bezúplatně. Navrhuje se, aby byla uznatelným výdajem částka, která byla za nabytou pohledávku skutečně vynaložena, tj. hrazená darovací daň. Dále se jedná o legislativně technické upřesnění vazby na zákon o účetnictví.

K bodům 151, 152, 154 - § 24 odst. 2 písm. t) věta první a druhá, § 24 odst. 2 písm. v) bod 1,

Jedná se o legislativní upřesnění, kdy se vedle způsobu nabytí majetku vkladem doplňuje a upřesňuje nabytí majetku přeměnou v souladu s platnou úpravou v obchodním zákoníku.

K bodům 153 a 182 - § 24 odst. 2 písm. v), § 25 odst. 1 písm. zg),

Dosavadní režim uznatelnosti postupovaných pohledávek ze sankcí ze závazkových vztahů je řešen nově v § 23 odst. 3 písm. a) a b). Nově se v tomto ustanovení navrhuje řešit neuznatelnost účetních odpisů v případech, kdy účetní jednotka stanoví pro účetně odpisovaný dlouhodobý majetek limit vyšší, než stanoví zákon pro daňově odpisovaný majetek, a v důsledku toho účetně zahrne hodnotu majetku do výše svého účetního limitu jednorázově do nákladů. Potvrzuje se, že lze uplatnit jako daňový výdaj pouze účetní odpisy vymezené v § 24 odst. 2 písm. v).

K bodům 155, 156, 212 - § 24 odst. 2 písm. v) bod 2, § 32a:

V účetních předpisech platných od roku 2003 nejsou již stanoveny minimální hranice pro nehmotný majetek, který by měl být zahrnován do nákladů ve formě odpisů. Stanovení této hranice je jen v kompetenci účetní jednotky při respektování věrného a poctivého obrazu a hlediska významnosti. Nelze vyloučit, že u stejně velkých účetních jednotek se shodným předmětem činnosti, budou zcela rozdílné hranice pro odpisování nehmotného majetku. Tato volnost v rozhodování účetních jednotek narušuje jednotné podmínky pro stanovení základu daně a současně vylučuje možnost kvantifikace dopadů vyplývajících z tohoto nového účetního postupu. Proto se navrhuje stanovit v zákoně podmínky, za nichž bude možné nehmotný majetek odpisovat, stanovit minimální hranici, od které nebude možné uplatnit nehmotný majetek v základu daně jednorázově, a určit dobu v odpisování v měsících.

Zároveň se legislativně upřesňuje, nabytí majetku přeměnou v souladu s platnou úpravou v obchodním zákoníku.

K bodu 159- § 24 odst. 2 písm. y)

Návrh zpřesňuje úvodní text ustanovení tak, aby do základu daně v souvislosti s odpisem pohledávek vstupovaly pouze výdaje vztahující se k příjmům zdaňovaným v základu daně.

K bodu 162 - § 24 odst. 2 písm. zc):

Navržená změna lépe vyjadřuje k jakým výnosům a období se dotčené výdaje (náklady) vztahují, a proto předchází interpretačním problémům.

K bodu 163

§ 24 odst. 2 písm. zg):

Navrhuje se limitovat celkové náklady související z derivátovými obchody a operacemi, a to výší celkových výnosů z těchto obchodů a operací. Tento omezitelný postup je navrhován zejména z důvodu, že od 1. 1. 2003 jsou i tzv. spekulativní deriváty oceňovány podle účetních předpisů výsledkově, tj. s dopadem na základ daně z příjmů (doposud u podnikatelských subjektů s výjimkou bank bylo účtováno rozvahově). Neméně důležitým důvodem je skutečnost, že tyto nástroje umožňují optimalizovat daňovou povinnost případně převádět zisky mezi zúčastněnými subjekty. Z důvodu poměrně složité klasifikace derivátů na zajišťovací a spekulativní se navrhuje pro daňové účely všechny deriváty posuzovat v úhrnu. Případnou ztrátu z derivátových obchodů bude možné umořit v následující třech zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za které se podává daňové přiznání, a to na vrub případného zisku vykázaného z derivátových operací. I v tomto případě bude zajištěno, aby negativní výsledky z derivátových operací neovlivňovaly výsledky z běžné podnikatelské činnosti.

§ 24 odst. 2 písm. zh):

V souvislosti s novelou zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů, v roce 1998 byl ze systémových důvodů v tomto zákoně zrušen § 18, který upravoval zdaňování cestovních náhrad u zaměstnavatele. Po této změně byla úprava daňového režimu promítnuta s účinností od 1. 1. 1998 přímo do zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a to zákonem č. 168/1998 Sb. Tato úprava rozšířila okruh daňově uznatelných náhrad, neboť od zmíněného data se zahrnovaly do daňově uznatelných nákladů všechny obligatorně i fakultativně přiznávané náhrady podle citovaného zákona o cestovních náhradách, maximálně do výše sazeb a limitů stanovených tímto zákonem a ty, co nebyly stanovené sazbou nebo limitem, v prokázané výši. Do daňově neuznatelných nákladů nelze zahrnovat pouze vyšší a jiné náhrady, které jsou přiznávané zaměstnancům podle § 9 citovaného zákona o cestovních náhradách, např. vyšší stravné.

Se stále větší intenzitou praxe signalizuje případy fakultativního přiznávání náhrad, zejména náhrady za cesty do zaměstnání a zpět, které lze sjednat při uzavření pracovního poměru až na dobu 3 let. Četnější jsou případy u řídicích pracovníků než u běžných zaměstnanců. Přitom stanovený časový test lze obcházet tím, že po jeho uplynutí je formálně rozvázán prac. poměr a uzavřen nový. U ostatních pracovníků samozřejmě náklady na cesty do zaměstnání a zpět nejsou daňově uznatelné. Navrhuje se proto omezení, které umožní uplatnit z fakultativních náhrad pouze taxativně vyjmenované. Havarijní pojištění soukromých silničních motorových vozidel při pracovních cestách a pojištění léčebných výloh zaměstnanců při zahraničních pracovních cestách bylo zahrnováno do daňově uznatelných nákladů výkladem na základě dohody mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem financí z roku 1993. V zájmu posílení jistoty poplatníků se navrhuje doplnění přímo do zákona.

§ 24 odst. 2 písm. zi):

Navrhovaná úprava řeší uznatelnost úroků na straně dlužníka účtujícího v soustavě podvojného účetnictví v závislosti na osobě zahraničního věřitele tak, že pokud se bude jednat o právnickou osobu – budou úroky uznatelné již v okamžiku jejich zaúčtování předpisem do nákladů, kdežto bude-li se jednat o fyzickou osobu, zůstává zachován stávající režim, kdy úroky budou uznatelné až v okamžiku jejich zaplacení. Způsob uplatnění úroků z úvěrů a půjček v základu daně v případě, kdy věřitelem je tuzemský subjekt, zůstává zachován beze změny.

K bodům 164, 289 - § 24 odst. 2 písm. zn), příloha č. 3 bod 1

Upřesňuje se pro poplatníky, kteří nejsou účetní jednotkou. Výdaje spojené s pořízením nehmotného majetku uplatňují poplatníci do daňových výdajů, a to při jejich zaplacení.

K bodu 166- § 24 odst. 2 písm. zp)

Obsah tohoto ustanovení je v novele nahrazen upřesněnou úpravou uvedenou pod bodem 154.

K bodům 167, 169, 193, 194, 201 a 202 - § 24 odst. 4 a 6, § 27 odst. 2, § 29 odst. 1 písm. a), § 29 odst. 4, § 29 odst. 10

Osobní automobily pořizované pro účely podnikání jsou často používány i pro soukromé účely a prokazování účelu použití je velmi obtížné a je odvislé pouze od evidence poplatníka. Přitom v některých případech se jedná o automobily s poměrně vysokou pořizovací cenou. Na vrub daňových nákladů jsou tak uplatňovány vysoké částky, což však ve svém důsledku znamená, že na komfort vlastníků nebo uživatelů těchto vozidel přispívají de facto všichni poplatníci. Proto se navrhuje stanovení limitu vstupní ceny pro odpisování osobních automobilů a současně výše nájemného při pořízení vozidla formou finančního leasingu částkou 900 tis.Kč. Uplatnění tohoto limitu i na straně pronajímatele – leasingové společnosti sleduje pouze výrazné omezení pořizování těchto vozidel formou finančního leasingu. Jedná se o úpravu, která je používána v některých členských státech OECD (Kanada, Slovensko).

K bodu 168 - § 24 odst. 5

Smyslem ustanovení § 24 odst. 5 je od počátku platnosti tohoto zákona zamezit obcházení podmínek pro uznání leasingových splátek v základu daně, které jsou uvedeny v § 24 odst. 4, a dále vyloučit pořizování pozemků na splátky, které by byly deklarovány coby nájemné. Při projednávání poslední “velké” novely č. 492/2000 Sb. v Parlamentu ČR bylo ustanovení § 24 odst. 5 změněno takovým způsobem, že byl původní smysl tohoto ustanovení zcela eliminován. Podle současně platného znění je pro příjemce finančního leasingu zcela irelevantní za jakou cenu leasovaný majetek odkoupí a jak dlouho leasing trvá, protože pokud nesplní podmínky dané § 24 odst. 4, tak je splní podle § 24 odst. 5; přitom jsou vypuštěny podmínky pro uznání nájemného v případě koupě pozemků, které byly předtím kupujícím najaty. Stávající znění je nepřesné, obtížně vyložitelné a pro poplatníka matoucí. Proto se navrhuje zcela nové znění § 24 odst. 5, které respektuje nejen stanovení výše kupní ceny pozemku v případě, kdy je s nájemní smlouvou uzavřena i smlouva o budoucí koupi pozemku, ale řeší i uznatelnost leasingových splátek v případě, kdy je leasingová smlouva uzavřena na dobu kratší než minimální doba stanovená v § 24 odst. 4.

K bodu 170 a 173 - § 24 odst. 7

Navrženou úpravou se stanoví obsah pojmu vklad pro účely zákona o daních z příjmů. Nahrazuje se tak původně užívaný pojem „vklad do vlastního kapitálu“, který však není v obchodním ani v daňovém právu definován.

(21)

(22) K bodu 171 - § 24 odst. 7 písm. b) bod 1

(23) Legislativně technické opatření pro právní jistotu poplatníka co je účetní hodnotou vkládaného majetku.

(24) K bodu 178 - § 25 odst. 1 písm. u)

Navržená úprava v ustanovení § 25 odst. 2 písm. u) směřuje k zamezení možnosti obcházet zákon v těch případech, kdy např. poplatník vlastní nemovitost, kterou používá pro podnikání a výdaje na její údržbu (opravu nebo technické zhodnocení) uplatní jako daňově účinný výdaj, aniž by ji měl zahrnutou v obchodním majetku. Poté ji prodá a příjem z tohoto prodeje podle § 4 zákona od daně z příjmů fyzických osob osvobozen. V souvislosti s navrhovaným zrušením soustavy jednoduchého účetnictví od r. 2004 uvedené v novele zákona o účetnictví, by mohlo v těchto případech docházet k obcházení zákona ve větším rozsahu.

(25)

K bodu 181 - § 25 odst. 1 písm. zd)

Jedná se o legislativně technické upřesnění zákona pro právní jistotu poplatníků.

a) K bodu 184 - § 25 odst. 1 písm. zk)

b) V souladu s čl. 4 odst. 2 Směrnice č. 90/435/EHS se navrhuje doplnit ustanovení § 25, které obsahuje taxativní výčet daňově neuznatelných výdajů, o výdaje mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti. Bude se jednat zejména o tzv. finanční náklady vynaložené na získání podílu v dceřiné společnosti, jimiž jsou úroky související s úvěrem poskytnutým na koupi podílu, a dále náklady vynaložené na řízení dceřiné společnosti. Z důvodu zajištění efektivitvity daňového řízení se navrhuje vyvratitelná domněnka ohledně úvěrů a půjček poskytnutých mateřské společnosti v období do 6 měsíců před nabytím podílu v dceřiné společnosti. Za účelem zajištění právní jistoty daňových subjektů je ponechána možnost prokázat, že takový úvěr s nabytím podílu v dceřiné společnosti nesouvisí, neboť může jít např. o čerpání běžného provozního úvěru, který je využíván na zajištění činnosti mateřské společnosti.

c) K bodu 185 - § 25 odst. 2

d) Navrhuje se zrušení ochranné lhůty u nízké kapitalizace, které mělo spíše přechodný charakter.

e)

(26) K bodům 187, 188, 190, 191, 199, 200, 205, 221, 222, 223 - § 26 odst. 5, § 26 odst. 6, § 26 odst. 7 písm. a), § 26 odst. 7 písm. b), § 26 odst. 7 písm. d), § 29 odst. 1, § 29 odst. 3, § 30 odst. 9, § 34 odst. 4 písm. a), § 34 odst. 5 písm. h), § 34 odst. 6

(27) Ve vyhláškách, kterými se provádí zákon o účetnictví, se umožňuje účetním jednotkám, aby si sami rozhodovaly o finančním limitu, od kterého budou účetně zařazovat hmotný a nehmotný majetek do dlouhodobého majetku. Z tohoto důvodu nemůže již automaticky daňový zákon vycházet pro případy zahájení odpisování a pro vznik nároku na odpočet na reinvestování z okamžiku uvedení dlouhodobého hmotného majetku do užívání, jako tomu bylo před rokem 2002, kdy byl finanční limit pro dlouhodobý majetek shodný s daňovým. Z toho důvodu je pro účely zákona o daních z příjmů nutné stanovit pro poplatníka přímo zákonem povinnost evidovat majetek, u kterého poplatník uplatňuje daňové odpisy v základu daně, a odčitatelné položky od základu daně z titulu pořízení nových strojů a zařízení pro podnikání. Tato evidence bude dokladem k prokázání uplatňovaných odpisů a odpočtů.

K bodu 192 - § 27 odst. 1 písm. g)

Dříve platný způsob účtování inventarizačních přebytků neumožňoval tzv. aktivaci nalezených předmětů, i když by se svým charakterem jednalo o dlouhodobý majetek. Současně platné účetní předpisy již aktivaci nalezeného majetku umožňují a návazně na to umožňují i účetní odpisování. Z toho důvodu se navrhuje, aby inventarizační přebytky, pokud budou zaúčtovány do majetku souvztažně ve prospěch výnosů, bylo možno odpisovat i podle zákona o daních z příjmů.

K bodu 195 - § 29 odst. 1 písm. a)

Podle platné úpravy mohou poplatníci, kteří předčasně ukončí finanční leasing, zahrnout z tohoto důvodu neuznané leasingové splátky do vstupní ceny. Nově se navrhuje umožnit tento postup i na neuznané nájemné u nájemce, který odkoupí bezprostředně po ukončení „klasického“ nájmu hmotný majetek a přitom nesplní podmínky pro odkoupení stanovené v § 24 odst. 5 zákona.

K bodu 196, 197 - § 29 odst. 1 písm. a)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která sjednotí pojmy v uvedeném ustanovení.

K bodu 198 - § 29 odst. 1 písm. a)

Navrhovaná úprava má zabránit daňovým únikům, ke kterým dochází v důsledku zneužití stávající právní úpravy. Např. podnikatel si zakoupí osobní automobil, který nevloží do obchodního majetku, používá ho nejen pro soukromé účely, ale i pro podnikání, což zákon o daních z příjmů nevyklučuje, účtuje si náhradu za spotřebované pohonné hmoty a současně i sazbu základní náhrady (v současné době 3,40 Kč za 1 ujetý km pro podnikání). Před uplynutím pěti let vozidlo vloží do obchodního majetku, začne odpisovat ze vstupní ceny, kterou je pořizovací cena, i když vozidlo má již za používání více jak čtyř let daleko nižší hodnotu. Proto se navrhuje, aby vstupní cena byla v takovém případě cenou reprodukční.

(28) K bodu 200 - § 29 odst. 3

(29) Ustanovení se upravuje v souvislosti s evidováním majetku u poplatníka a dále se upřesňuje za účelem odstranění různých interpretací zejména v případě, kdy nájemce již odpisuje technické zhodnocení a následně dokončí na najatém majetku další technické zhodnocení. Jednoznačně se potvrzuje, že v takovém případě nájemce zvýší vstupní (popř. i zůstatkovou) cenu dosavadního jiného majetku a dále odpisuje ze zvýšené vstupní (zůstatkové) ceny. To znamená, že u nájemce jsou všechna technická zhodnocení týkajícího se jednoho majetku evidována na jedné kartě a odpisují se jako jeden majetek. Obdobně postupuje i vlastník, pokud odpisuje samostatně technické zhodnocení např. drobného hmotného majetku nebo technické zhodnocení provedení na majetku vyloučeném z odpisování.

K bodu 202 - § 29 odst. 9

V návaznosti na zákon o účetnictví, který stanoví účetní cenu majetku, a to včetně majetku odpisovaného podle účetních předpisů, je třeba z důvodu předejití případným daňovým únikům stanovit vstupní cenu pro případ zrušení nebo zániku společnosti bez likvidace a pro případné zrušení podílového spoluvlastnictví a

rozdělení majetku bývalým spoluvlastníkům. Pro účely daně z příjmů se navrhuje původní vstupní cenu hmotného majetku na straně bývalého spoluvlastníka neměnit.

K bodům 203, 209 a 211 - § 30 odst. 1, § 31 odst. 1 a § 32 odst. 1:

Navrhuje se zavést šestou odpisovou skupinu pro administrativní budovy, u které bude doba odpisování 50 let. Důvodem je vyšší životnost těchto staveb než normální budov. Obdobná úprava je obvyklá i v některých členských státech EU. Dále se navrhuje, že stavby neuvedené v příloze 1 k tomuto zákonu budou odpisovány v páté odpisové skupině (30 let). Hlavním důvodem rozšíření odpisových skupin je nesporná vyšší životnost administrativních budov a dále již zmíněné sladění doby odpisování u tohoto majetku s úpravami platnými v členských státech EU.

K bodu 204 - § 30 odst. 1 věta poslední

V souvislosti s rozšířením odpisových skupin u stavebních děl se navrhuje způsob odpisování v případech, kdy by nebylo možné zařadit některé stavební dílo podle přílohy k zákonu č. 1 do konkrétní odpisové skupiny, a to do „prostřední“ odpisové skupiny 5. Obdobně se dosud u movitých věcí, které nelze zařadit do odpisové skupiny 1 až 3 odpisuje takový majetek v odpisové skupině 2. Zároveň se doplňuje stanovení převažujícího účelu u budovy stejným způsobem, který určuje zaváděná Klasifikace stavebních děl CZ-CC, tj. podle podlahové plochy.

K bodu 206- § 30 odst.12

Při vkladu s doplatkem se navrhuje umožnit nabyvateli, aby si mohl o hrazený doplatek zvýšit vstupní cenu, ze které pokračuje v odpisování započatém původním vlastníkem. Tímto se umožňuje reprodukovat skutečně vynaložené náklady vynaložené v souvislosti s majetkem.

K bodu 208 - § 30 odst. 12

Navržená úprava zohledňuje nová ustanovení § 23a odst. 4 a 23c odst. 7, která stanoví další případy, kdy poplatník pokračuje v odpisování hmotného majetku. Doplněním ustanovení bude zajištěna provázanost nově navržených ustanovení se stávajícím zněním zákona o daních z příjmů.

K bodu 210 - § 31 odst. 2

Navrhuje se upravit ustanovení tak, aby se zamezilo daňovým únikům spočívajících v uplatňování minimálních odpisů při využívání majetku pro osobní potřebu a dále po dobu uplatňování výdajů paušální částkou.

K bodu 213 - § 33 odst. 4, § 33 odst. 5

Možnost hradit technické zhodnocení nájemcem ještě před zkolaudováním budovy byla dosud upravena v účetních předpisech. Vzhledem k tomu, že byla tato úprava z účetních předpisů vypuštěna, navrhuje se obdobně doplnit zákon.

K bodu 215 - § 34 odst. 1, věta první

Navrhuje se zkrácení doby pro uplatnění odpočtu vyměřené daňové ztráty ze 7 na 5 let. Zkrácení doby pro odpočet daňové ztráty by mělo motivovat poplatníky k vyššímu vykazování základu daně. Současně bude znamenat zkrácení lhůt pro vyměření daně při uplatnění daňové ztráty, které podle současně platné úpravy mohou činit až 17 let.

Navrhovaná úprava by se měla týkat až odpočtu daňové ztráty vyměřené nejdříve za zdaňovací období, které započalo v roce 2004.

K bodu 218 - § 34 odst. 3 písm. a)

Hmotný majetek nelze vždy přímo zařadit podle přílohy k zákonu do konkrétní odpisové skupiny. V takovém případě zákon stanoví, že se movitá věc zařadí do druhé odpisové skupiny. Proto se navrhuje na tento problém reagovat úpravou zákona tak, aby bylo možné i na tyto majetky uplatnit odpočet na reinvestování.

K bodu 219 - § 34 odst. 3 písm. b)

V souvislosti se zavedením Klasifikace stavebních děl CZ-CC je nutné změnit označení staveb pro čištění a úpravu vod.

K bodům 220 - § 34 odst. 4

Doplněním § 33 a 34 odst. 4 se potvrzuje, že i v případě, kdy podává poplatník daňové přiznání za část zdaňovacího období a v této části dokončil technické zhodnocení, postupuje při výpočtu odpisů stejně, jakoby podával daňové přiznání za celé zdaňovací období. Obdobně se toto potvrzuje u odpočtů na reinvestování. Jde o ustanovení ve prospěch poplatníka.

K bodu 225 - § 34 odst. 6

Navržená úprava zohledňuje nová ustanovení § 23a odst. 5 písm. c) a 23c odst. 8 písm. c), která umožňují přijímající společnosti při převodu podniku a nástupnické společnosti při fúzi a rozdělení převzít odčitatelnou položku při pořízení nového hmotného majetku podle § 34 odst. 3 zákona o daních z příjmů. Doplněním ustanovení bude zajištěna provázanost nově navržených ustanovení se stávajícím zněním zákona o daních z příjmů.

K bodu 227 - § 35

Navrhovaná změna výpočtu slev za zaměstnávání zaměstnanců se změněnou pracovní schopností poplatníky podle § 17 zákona, reaguje na nové vymezení zdaňovacích období v § 17a zákona. Kromě toho je nově vymežována základna pro výpočet průměrného ročního přepočteného stavu těchto zaměstnanců, která by měla zamezit spekulativnímu chování některých poplatníků, kteří pro splnění stávajících zákonných podmínek pro získání slevy poskytovali uvedeným zaměstnancům v souvislosti s jejich nepříznivým zdravotním stavem dlouhodobé pracovní volno bez náhrady mzdy z jiných důležitých osobních důvodů. V souvislosti se zrušením věkového hranice pro účely vymezení okruhu zaměstnanců se změněnou pracovní schopností lze předpokládat, že stávající úprava výpočtu bude posilovat tendence k formálnímu zaměstnávání osob se změněnou pracovní schopností starších 65 let. Důvodem vyloučení zaměstnanců na mateřské a rodičovské dovolené, při službě v ozbrojených silách a při výkonu civilní služby z trvání pracovního poměru pro účely výpočtu, je chybějící ekonomická vazba mezi částkou poskytovaných slev a výdaji zaměstnavatele na zaměstnance v uvedených případech. Úprava byla konzultována s Ministerstvem práce a sociálních věcí, Asociací zaměstnavatelů zdravotně postižených ČR a Svazem českých a moravských výrobních družstev.

Navrhuje se zrušení slevy na dani, jejímž základem je polovina daně srážené z dividendových příjmů. Zavedením této slevy v roce 1995 bylo sledováno zmírnění dvojího ekonomického zdanění zisku. V té době činila sazba daně z příjmů právnických osob 41% a

srážková daň z dividendových příjmů 25%. Od roku 2000 činí srážková daň pouze 15% a od roku 2004 bude implementována úprava Směrnice společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností, jejímž cílem je také vyloučení dvojího ekonomického zdanění v rámci koncernu, ale používá k tomuto účelu jiné nástroje. Implementace bude znamenat osvobození dividend od srážkové daně v případě, že mateřská společnost drží více jak 25% majetkovou účast. Současně je navrhováno postupné snížení sazby daně z příjmů až na 24% v roce 2006. Další uplatňování režimu dotčené slevy tak ztrácí svoje opodstatnění. Postupné výrazné snížení jak srážkové daně z dividend, tak obecné sazby daně z příjmů právnických osob a skutečnost, že podíly na zisku nevstupují do vyměřovacího základu pro pojistné vytvořily také situaci, kdy od určité výše /cca 17 tis.Kč měsíčně/ je výhodnější, z hlediska celkového daňového zatížení, výplata podílů na zisku než výplata mezd. Navrhované zrušení slevy na dani tak vyloučí i nežádoucí prvky daňové optimalizace.

K bodu 231 - § 35a odst. 2 písm. e)

Okruh zvláštních podmínek stanovených pro uplatnění daňové investiční pobídky, jejichž splnění podmiňuje uplatnění nároku na slevu na dani se navrhuje rozšířit o podmínku, že slevy na dani lze uplatnit až za zdaňovací období, ve kterém je pořizovaný majetek uveden do užívání. Navrhované doplnění posiluje právní jistotu poplatníků a výrazně zjednoduší kontrolní mechanismus investičních pobídek.

K bodu 231 - § 35a odst. 2 písm. f)

Implementace Směrnice EU o společném systému zdanění mateřské a dceřiné společnosti znamená další zvýhodnění poplatníků, kteří uplatňují investiční pobídky, zejména daňovou pobídku ve formě slevy na dani. Vedle slevy na dani by dotčený poplatník neplatil ani daň z dividend nebo podílů na zisku při rozhodnutí valné hromady o rozdělení zisku., tak jako je tomu podle dosud platné úpravy. Navrhuje se proto stanovit další zvláštní podmínku pro uplatnění slevy na dani, a to, že dotčený poplatník nebude rozdělovat zisk, ke kterému byla uplatněna sleva na dani. Lze předpokládat, že tento zisk bude reinvestován nebo použit k povinným přidělům do zákonných fondů. Pokud by tato podmínka byla porušena, poplatník ztratí nárok na uplatnění slevy na dani a bude povinen podat dodatečné daňové přiznání a de facto slevu na dani vrátit. V tom případě však uplatní režim Směrnice EU a při výplatě dividendy mateřské společnosti srážkovou daň neuplatní. Tím se dostane do stejného postavení jako poplatníci, kteří investiční pobídky neuplatňují.

K bodům 232, 233, 237 a 238 - § 35a odst. 6, § 35b odst. 7

Režim investičních pobídek představuje pro poplatníky, kteří je získají, nesporné zvýhodnění oproti ostatním poplatníkům. Poskytnutým výhodám by měl odpovídat také přísný režim při nedodržení zákonem stanovených podmínek. V zájmu jednoznačné dikce se proto navrhuje doplnit, že nárok na slevu na dani zaniká také při porušení zvláštních podmínek stanovených zákonem o daních z příjmů.

K bodu 234- § 35b odst. 1 písm. b)

U poplatníků, kteří uplatňují slevu na dani při rozšíření stávajících výrobních kapacit, představuje daňová investiční pobídka pouze přírůstek daňové povinnosti, který je generován novou výrobní kapacitou. Přitom při stanovení základny pro výpočet tohoto přírůstku se eliminují cenové vlivy. To lze jednoduše provádět při meziročním srovnání, kdy základem je období kalendářního roku. Vzhledem k tomu, že někteří poplatníci zvažují přechod na hospodářský rok, navrhuje se doplnění, že v tomto případě se postupuje obdobně, neboť cenové indexy se zjišťují i za měsíční období.

K bodu 239- § 36 odst. 1 písm. a)

Legislativně – technická úprava, která opravuje záměnu písmen d) a e).

K bodu 240- § 36 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a)

Jedná se o legislativně technickou změnu, při které dochází k přesunu odkazu a textu ustanovení do poznámky pod čarou.

K bodu 246 - § 36 odst. 5

V návaznosti na osvobození dividend (podílů na zisku) u mateřských společností se sídlem na území České republiky nebo v jiných členských státech Evropské unie se navrhuje zrušení dosavadní úpravy zamezující v takovýchto případech dvojímu zdanění srážkovou daní v § 36 odst. 5. Navrhuje se ponechat pouze tu část dosavadního znění § 36 odst. 5, ve které je řešeno zdanění zisků převáděných na základě smlouvy o převodu zisku od řídící, resp. ovládající osoby na mimo stojícího společníka, který není mateřskou společností ve vztahu k řízené či ovládané osobě.

K bodu 247 - § 38 odst. 1:

Úprava směřuje ke zjednodušení postupu při používání kurzů pro přepočítávání částek znějících na cizí měnu pro účely použití metod pro vyloučení dvojího zdanění. Účetní jednotky použijí vždy kurz, který používají podle platných účetních předpisů.

K bodům 249, 250 - § 38a odst. 1

Cílem navrhované úpravy je sladění zápočtu záloh na úhradu daně se lhůtou skončení penalizace za prodlení s jejich placením podle § 63 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Dále je navrhováno vyloučení daně připadající na samostatný základ daně z celkové daňové povinnosti pro účely stanovení záloh, neboť do něho vstupují nepravidelné (nahodilé) kapitálové příjmy ze zahraničí. Obdobně se navrhuje posuzovat daňovou povinnost připadající na tzv. ostatní příjmy. Úprava, která je ve prospěch poplatníka, zároveň sleduje snížení pracnosti daňové správy.

K bodu 251 - § 38a odst. 5

Jedná se o zpřesnění podmínek pro placení záloh na daň pro poplatníky, kteří mají v daňovém přiznání souběh různých druhů příjmu.

K bodu 252 - § 38a odst. 10

Doplněním tohoto ustanovení se sleduje jednoznačné vymezení postupu při stanovení záloh poplatníkům vzniklým fúzí nebo převodem jmění na společníka anebo rozdělením obchodní společnosti nebo družstva, včetně jejich zápočtu na úhradu daně, pokud by nebyl proveden zápis přeměny obchodní společnosti nebo družstva do obchodního rejstříku.

K bodům 254, 255 - § 38d odst. 2

Navrhuje se upřesnění okamžiku pro provedení srážky u dividendových příjmů a přesnější terminologické navázání na obchodní zákoník.

K bodu 260 - § 38e a § 38f

Při aplikaci ustanovení § 38e vznikají závažné problémy jak postupovat při správě zajištění daně. Za účelem sjednocení postupu správců daně při řešení těchto situací a zejména zajištění právní jistoty daňových poplatníků i plátců daně se navrhuje upřesnit dikci zákona. Žádnou z navržených úprav nelze označit za přísnější vůči daňovým subjektům než stávající znění zákona, a to jak po stránce hmotně-právní, tak i procesní.

Zákonem č. 492/2000 Sb. došlo k úpravě § 22 odst. 1 písm. g) bod 7. (prodej cenných papírů vydávaných subjekty se sídlem na území ČR byl změněn na prodej investičních instrumentů), a proto je třeba odpovídající úpravu provést i v § 38e. Sníženou sazbu zajištění daně se navrhuje aplikovat na prodej všech investičních instrumentů, nikoliv pouze na prodej cenných papírů vydávaných poplatníky se sídlem na území ČR.

Pro zajištění daně z podílů na zisku společníků v. o. s. a komplementářů k. s. byl vložen nový odstavec. S ohledem na účetní předpisy bylo třeba stanovit speciální úpravu lhůty pro provedení zajištění daně z těchto příjmů, protože ne vždy, kdy společníkovi v. o. s. nebo komplementáři k. s. vznikne základ daně o tom společnost účtuje jako o závazku vůči společníkovi.

Vzhledem k příjmům stále provozovny, která vzniká společníkovi v. o. s. nebo komplementáři k. s., který je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo § 17 odst. 3, je ustanovení odst. 3 je speciální ve vztahu k odstavcům 1 a 2.

Vzhledem k tomu, že institut hlášení je upraven v § 40 zákona o správě daní a poplatků č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, mělo by být podáváno na tiskopise Ministerstva financí. Jednotlivé údaje uváděné v tomto tiskopise není nutno uvádět. Předpokládá se, že hlášení bude možné podávat i na počítačových sestavách, jak je uvedeno v § 40 zákona o správě daní a poplatků. Speciální potvrzení o sraženém zajištění daně bylo zrušeno, protože údaje uvedené na tomto potvrzení jsou zřejmé správci daně místně příslušnému poplatníkovi z evidence daní (do ADIS byly zavedeny automatické úlohy, které přenášejí informace zjištěné správcem daně plátce daně ke správci daně poplatníka). Nebude-li skutečnost, že zajištění daně deklarované poplatníkem na daňovém přiznání bylo skutečně provedeno, zřejmá z evidence daní, poplatník musí toto prokázat obecnými důkazními prostředky (např. faktury a výpis z bankovního účtu). Pokud by poplatník trval na tom, aby mu bylo správcem daně potvrzeno, že zajištění daně bylo sraženo, může správce daně příslušný plátcí vydat osvědčení. Poslední věta zajišťuje zákonný podklad pro převedení částek zajištění daně na osobní daňový účet poplatníka vedený u jeho místně příslušného správce daně.

Navržená úprava řeší problém, kdy se ze zajištění daně stává daň v případě, že daňový poplatník nepodá daňové přiznání a nereaguje na výzvy správce daně. Ustanovení má velký význam zejména pro rozpočtové určení prostředků. Zajištění daně je odváděno na depozitní účty, ze kterých nelze převádět prostředky do státního rozpočtu ani do jiných veřejných rozpočtů, proto je třeba zajistit, aby i v případě, kdy poplatník je zcela nekontaktní, bylo možné prostředky převést na účet daňový. O tom, že povinnost poplatníka se považuje za vyměřenou a uhrazenou, provede správce daně úřední záznam do spisu.

Navržená úprava pouze zpřesňuje obsah rozhodnutí vydávaného správcem daně. Je třeba vždy určit období, po které nebude zajištění daně u určitého poplatníka požadováno, neboť nikdy není jisté, zda charakter činnosti poplatníka se v budoucnosti nezmění. Správce daně může dále zvážit, zda rozhodnutí bude omezeno pouze na konkrétní plátce daně.

Navrhuje se přesně stanovit sankci pro případ, že zajištění daně nebylo plátcem daně provedeno. Navržená úprava reaguje také na situaci, kdy zajištění daně sice nebylo provedeno, ale správce daně to zjistí až v okamžiku, kdy poplatník již splnil svoji daňovou povinnost. Daň z jednoho příjmu nelze vybrat dvakrát (jednou od poplatníka a jednou od plátce daně), což potvrzuje i existující judikatura, avšak plátce daně, který nesplnil povinnost uloženou zákonem, musí být sankcionován. V návaznosti na poslední odstavec, podle kterého se při správě zajištění daně postupuje obdobně jako při správě záloh se dovozuje, že plátce daně je v prodlení, a to po stejnou dobu jako je tomu u záloh. Správce daně v těchto případech vyměří a předepíše penále podle § 63 zákona o správě daní a poplatků.

Dále je nezbytné stanovit rozpočtové určení tohoto penále.

Navrhuje se výslovně stanovit, že zajištění daně se na konci zdaňovacího období započte na daňovou povinnost poplatníka a jakým způsobem. Dosavadní úprava se o tomto vůbec nezmiňovala a zápočet se prováděl pouze na základě řádku 1 v oddílu V. daňového priznání. Jedná se o velmi významné právo poplatníka, které je nutné určit v zákoně.

Navržená úprava dále vylučuje pochybnosti o tom, podle kterého předpisu se při správě zajištění daně postupuje. Tyto pochybnosti mohly vznikat na základě dosavadní úpravy, protože zajištění daně není vyjmenováno v § 1 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků. Vzhledem k tomu, že zajištění daně je svým charakterem v podstatě zálohou, je vhodné upřesnit, že při správě daní s ním bude jako se zálohou nakládáno.

K § 38f:

Základní úpravu, jakým způsobem se vylučuje dvojí zdanění, obsahují smlouvy o zamezení dvojího zdanění. V mezinárodních smlouvách je zpravidla stanoveno, která metoda se u jednotlivých druhů příjmů použije. Vlastní postup při aplikaci jednotlivých metod mezinárodní smlouvy neurčují a je třeba, aby jej řešila vnitrostátní legislativa smluvních států, v případě ČR zákon o daních z příjmů.

Základní koncepce zůstává nezměněna, dvojí zdanění se vylučuje pouze v návaznosti na mezinárodní smlouvy, v případě nesmluvních států tato úleva poplatníkům umožněna není.

Jednotlivé metody pro vyloučení dvojího zdanění a postup při jejich použití jsou popsány v následujících odstavcích. Tyto postupy jsou shodné s postupy doposud uplatňovanými na základě formuláře MF priznání k dani z příjmů fyzických osob, resp. právnických osob a pokynů k jejich vyplnění. Jelikož se jedná o skutečnosti, které mají vliv na výši daňové povinnosti, je třeba, aby byly upraveny obecně závazným právním předpisem. Cílem úpravy je posílení právní jistoty daňových subjektů, zajištění jednoznačného souladu daňového režimu při vyloučení dvojího zdanění s článkem 11 Listiny základních práv a svobod a zejména zajištění jednotného postupu všech správců daně.

K bodu 262 - § 38g odst. 1 věta první

Jedná se o legislativně technická opatření, která jsou spojena s novou úpravou priznání typu „B“ k dani z příjmů fyzických osob, do které byla promítnuta předchozí novela zákona o daních z příjmů (zákon č. 492/2000 Sb.).

K bodu 265 - § 38gb odst. 1

Účelem navrženého opatření je zlepšení právní jistoty poplatníků i správců daně.

K bodu 272 - § 38m odst. 2

Ustanovení stanovuje okamžiky, ke kterým je úpadce, resp. správce konkurzní podstaty povinen podat přiznání k dani z příjmů. Speciální úpravou se zajišťuje soulad a návaznost zákona o daních z příjmů na zákon o konkurzu a vyrovnání.

K bodu 273 - § 38m odst. 7

Smyslem navrhovaného ustanovení je zabezpečit, aby poplatníci daně z příjmů právnických osob podávali daňové přiznání i v případě, kdy je celé zdaňovací období kratší než jeden rok ve lhůtách, které běžně platí za celé zdaňovací období. Týká se to zejména případů, kdy nástupnická společnost u přeměn má první zdaňovací období podle § 17a písm.c) kratší než 12 měsíců. Ustanovení v § 40 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků stanoví obecně pro tento případ lhůtu 25 dnů, která je aplikována pro účely DPH. Navrhované ustanovení by odstranilo snahu některých správců daně aplikovat režim 25 dnů i na poplatníky daně z příjmů.

K bodu 274 - § 38m odst. 8

S upřesněním sankcí při nakládání s prostředky získanými podle § 20 odst. 7 a úpravou § 36 odst. 6 je nutno upravit podmínky pro podání daňového přiznání neziskovými poplatníky.

K bodu 275 - § 38n odst. 2

Navrhované doplnění uvede § 38n v platném znění do souladu s nově navrhovanými ustanoveními § 23a odst. 5 písm. b) a 23c odst. 8 písm. b), která umožní přenos daňové ztráty při převodu podniku nebo jeho samostatné části, fúzi nebo rozdělení. Vzhledem k tomu, že přenos daňové ztráty je zde výslovně zakázán, navrhuje se z tohoto režimu vyloučit případy, kdy toto neplatí.

K bodu 277 - § 38na

Navržené ustanovení zamezí ekonomicky neopodstatněnému uplatňování daňových ztrát a obchodování s nevyužitými daňovými ztrátami. Omezuje se možnost odečtu daňové ztráty výhradně na případ, kdy daňová ztráta v budoucnu snižuje zisky vztahující k činnosti, ze které byla vytvořena. Ustanovení znemožní zneužívání nevyužité daňové ztráty oproti nesouvisejícím výnosům. Navržené pravidlo se inspirovuje obdobnými ustanoveními v daňových zákonech některých vyspělých států, např. Belgie, Nizozemí, Austrálie.

Cílem zavedení uplatňování daňové ztráty jako položky odčitatelné od základu daně, které je obsaženo v zákoně o daních z příjmů od počátku jeho

účinnosti (1. 1. 2003), je umožnit daňovému subjektu kompenzovat daňové ztráty, které utrpí např. z důvodu počátečních investic či restrukturalizace společnosti oproti výnosům dosaženým v budoucnosti, ke kterým však také došlo z důvodu původně vynaložených nákladů a vzniklé ztráty.

Navržené ustanovení reaguje také na skutečnost, že kumulovaná daňová ztráta (v roce 2003 cca 700 mld. Kč) představuje v současné době přetrvávající hrozbu pro celkový základ daně z příjmů a následně i inkaso daní z příjmů fyzických i právnických osob, přičemž u fyzických osob se jedná pouze o základ daně, který se vztahuje k příjmům z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti. Bude tak vhodně doplněn § 34 odst. 1 a za jeho pomoci bude odečítání daňových ztrát přípustné pouze v ekonomicky odůvodněných případech. Nepřímo budou potlačeny ekonomicky neopodstatněné strukturální změny nefungujících společností, které jsou činěny pouze z daňových důvodů, konkrétně z důvodu využití daňové ztráty avšak oproti zcela nesouvisejícím ziskům.

Z hlediska Směrnice 90/434/EEC o společném systému zdanění při fúzích, převodech majetku a závazků a výměnách podílů je třeba konstatovat, že navržená úprava je plně slučitelná s tímto předpisem, což potvrzuje i skutečnost, že obdobné úpravy se nacházejí i v daňovém právu členských států Evropské unie. Čl. 6 této směrnice, který se daňového režimu ztrát týká, požaduje pouze pro mezinárodní transakce uskutečněné v rámci jednotného trhu shodný režim, jaký je přiznáván transakcím vnitrostátním, což bude i po přijetí navrženého ustanovení § 38na splněno.

K zachování jednotného daňového režimu pro všechny typy transformací právnických osob je nutné, aby navržený režim pro uplatnění daňové ztráty byl shodně aplikován i na případy uvedené v ustanoveních § 23a a 23c zákona o daních z příjmů, která nabudou účinnosti v roce, kdy se Česká republika stane členským státem EU.

V prvním odstavci jsou vymezeny skutečnosti, které způsobují neaplikovatelnost § 34 odst. 1 zákona o daních z příjmů a zavádí se legislativní zkratka „podstatná změna“.

Druhý odstavec stanoví, jakým způsobem se postupuje u akciové společnosti, která vydala akcie na majitele, a nemusí jí tudíž být známo, jakým způsobem se mění struktura jejích akcionářů.

Třetí odstavec zajišťuje, že poplatník, u kterého došlo k podstatné změně, ale přesto pokračuje ve stejné činnosti, z níž byla ztráta vytvořena, může i nadále ztrátu uplatňovat. Vzhledem k tomu, že taková situace není v praxi příliš častá, vyžaduje se, aby poplatník tyto skutečnosti prokázal. Vzniknou-li poplatníkovi o aplikovatelnosti odstavce třetího pochybnosti, může se obrátit na místně příslušného správce daně se žádostí o závazné posouzení. Tento institut je zároveň zaveden částí devátou návrhu do zákona o správě daní a poplatků. Závazné posouzení vydá správce daně pouze v případech výslovně stanovených zvláštními daňovými zákony, v případě zákona o daních

z příjmů ve věci aplikovatelnosti § 38na. Seznam povinných náležitostí žádosti o závazné posouzení je vymezen v odstavci šestém.

Odstavce čtvrtý a pátý stanoví, jakým způsobem se ustanovení § 38na použije na převod podniku nebo jeho samostatné části na společnost, fúze společností a rozdělení společnosti podle § 23a a § 23c a přeměny obchodních společností podle Obchodního zákoníku.

K bodu 278 - § 38r odst. 1

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která zpřesňuje stanovení speciální úpravy pro plynutí lhůt pro vyměření daně u subjektů, kterým vznikl nárok na slevu na dani z titulu investiční pobídky.

K bodu 279 - § 38r odst. 2

Doplněním ustanovení bude zajištěna provázanost nově navržených ustanovení § 23a odst. 5 písm. b) a 23c odst. 8 písm. b) se stávajícím zněním zákona o daních z příjmů. Vzhledem k tomu, že nově navržená ustanovení umožňují přenos daňové ztráty na právního nástupce při fúzi a rozdělení a na přijímající společnost při převodu podniku nebo jeho samostatné části, je nutné prolomit lhůty pro vyměření a umožnit tak správci daně ověřit, zda základ daně u právního nástupce nebo přijímající společnosti byl stanoven ve správné výši.

K bodu 280 - § 38s

Navrhuje se omezit institut „brutace“ na případy, kdy plátcе nesplnil povinnost srazit daň z příjmů, z nichž vyplývající daňová povinnost poplatníka se podle § 38d odst. 4 považuje za splněnou řádným a včasným provedením srážky, tzn. že se jedná o daň konečnou. Naproti tomu zajištění daně (§ 38e), které je formou zálohy na daň poplatníka, částka „brutace“ neodůvodněně zvyšuje. Kromě toho „brutace“ daně vybírané srážkou není vhodná při pozdním splnění povinnosti plátcem, pro které má správce daně k dispozici penále podle § 63 zákona o správě daní a poplatků.

K bodu 281 - příloha č. 1

Český statistický úřad zavádí od 1.1.2004 Klasifikaci stavebních děl CZ-CC, která nahradí stávající Klasifikaci stavebních děl, jež byla vydána jako příloha Standardní klasifikace produkce, oddíl 46, opatřením ČSÚ z roku 1993. Předmětem této nové klasifikace je třídění všech místně a prostorově ucelených stavebních děl. Tato klasifikace není slučitelná s původní klasifikací a z tohoto důvodu se navrhuje nové znění přílohy k zákonu č. 1 v části, která řeší zatřídění stavebních děl do 4 a 5 odpisové skupiny a nově odpisové skupiny 6. Vedle toho upravuje ČSÚ od roku 2003 i vymezení některých položek ve stávající Standardní klasifikaci produkce, na což je reagováno v odpisových skupinách 1, 2 a 3.

K bodu 285 - příloha č. 2 bod 2

Jedná se o doplnění přílohy č. 2, aby bylo zřejmé, že i výdaje spojené s pořízením cenin, neúčtované v soustavě podvojného účetnictví do daňových výdajů, základ daně sníží při přechodu na vedení daňové evidence.

(30) K bodu 289 - příloha k zákonu č. 3

Jedná se o legislativně technickou úpravu ve vazbě na vypuštění ze zákona daňového odpisování nehmotného majetku podle zařazení do odpisových skupin (novela č. 492/2000 Sb.).

K Čl. II Přechodná ustanovení

Kumulovaná daňová ztráta právnických osob v současné době převyšuje částku

700 mld. Kč. Z důvodu zamezení poklesu inkasa daně z příjmů právnických osob (při přenosu pouze 1 % vykazované daňové ztráty by inkaso daně bylo sníženo o cca 2 mld. Kč) je navrženo umožnit přenos daňové ztráty na nástupnickou společnost nebo družstvo až v případě daňové ztráty vyměřené po přístupu České republiky do Evropské unie. Tento postup umožní monitorovat přenášené daňové ztráty a kromě toho je plně v souladu se Směrnicí o společném systému zdanění společností při fúzích.

K Čl. III Zákon o rezervách

II. Zvláštní část

K bodům 1, 9, 10, 11, 12 a 13

V důsledku navrhovaných změn zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, je nezbytné pro účely tvorby daňových rezerv a opravných položek odlišit nově pojmy jmenovitá hodnota a pořizovací cena jako obecné právní definice charakterizující výši pohledávky, resp. úhrady související s postoupením pohledávky od pojmu rozvahová hodnota, kterým se rozumějí jmenovitá hodnota a pořizovací cena zachycená v rozvaze poplatníka. Současně se jednoznačněji vymezuje možnost tvorby opravných položek pouze k pohledávkám, o nichž bylo účtováno ve výnosech a vztahují se k příjmům zdaňovaným v základu daně.

K bodu 2

Je zpřesňujícím ustanovením pro současně platný stav, které odstraňuje jakékoli právní spekulace, kdy poplatník je současně věřitelem a dlužníkem a při tvorbě opravných položek neprovedl zápočet.

K bodu 3

Návrh nahrazuje původní text o inventarizaci, který ztratil pro daňové účely význam, neboť inventarizace je porovnání stavu účetního se skutečným.

Pro daňové účely má skutečný význam porovnání již vytvořených daňových opravných položek a rezerv s objemem, který může poplatník uplatnit v základu daně jako nejvyšší možný podle zákona o rezervách.

K bodu 4

Jedná se o zpřesnění postupu poplatníka při uplatňování možné daňové tvorby rezerv a opravných položek, které neumožní poplatníkovi uplatňovat tuto tvorbu v základu daně mimoúčetně pouze prostřednictvím daňového přiznání, aniž by tato byla řádně zaúčtována. U poplatníka, který není účetní jednotkou, musí být tvorba rezervy uvedena v daňové evidenci.

K bodu 5

Jedná se o legislativně technické zpřesnění ustanovení.

K bodu 6

Vzhledem k tomu, že správce konkursní podstaty ani poplatník nemohou při konkursu přesně garantovat dobu jeho trvání a okamžik prodeje jednotlivého majetku a pro tvorbu rezervy na opravy je nutná znalost termínu zahájení opravy, nelze tedy ani umožnit zahájení tvorby.

K bodu 7

Jedná se o upřesnění, které zohledňuje rozšíření odpisových skupin v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 8

Návrh zpřesňuje podmínky tvorby rezervy na opravu plátců DPH tak, že připouští možnost výpočtu daňové rezervy pouze na základ pro DPH vyčíslený v rozpočtu nákladů na opravu, tedy aby část připadající na DPH, která je předmětem odpočtu, nesloužila zároveň jako základna pro tvorbu rezervy.

K bodu 14

Navrhované ustanovení zavádí povinnost ukládat na vázaný účet v bance prostředky vytvořených rezerv. Prostředky účetně vytvářených rezerv nebo jejich část, které poplatník uplatňuje v základu daně a snižuje, nebo eliminuje tak svoji daňovou povinnost, budou vázány na zvláštním účtu. Důvodem navrhované změny je, aby tyto zdroje, které již byly odebrány veřejným rozpočtům ve formě krácení daňového výnosu, byly k dispozici v okamžiku jejich skutečné potřeby, a to bez ohledu na finanční situaci poplatníka, a nemohly se stát ani součástí konkursní podstaty úpadce. Odstraňování ekologických škod tak bude v menší míře závislé na okamžité ekonomické situaci poplatníka a neumožní se použití těchto rezerv na jiné než vymezené účely. Obdobná praxe je již řadu let uplatňována u rezerv

vytvářených ve vazbě na atomový zákon a dále v souvislosti s odstraňováním komunálních odpadů a jejich skládkováním.

Deponování prostředků na zvláštním účtu není přitom dlouhodobým neefektivním zmrazením prostředků rezerv, ale přispívá naopak k průběžnému odstraňování ekologických škod a následků činností souvisejících s těžbou, neboť na tyto účely budou čerpány. Právě průběžné odstraňování ekologických škod je důvodem pro jejich tvorbu a případné uplatnění v základu daně.

K Čl. V Zákon o státní sociální podpoře

II. Zvláštní část

K bodům 1 až 7

Podle novely obchodního zákoníku přestaly být dosavadní zaměstnanecké akcie zvláštním druhem akcií, a to nejpozději uplynutím dvou let ode dne nabytí účinnosti zákona, t. j., od 1. 1. 2003. Jejich dosavadní úprava v zákoně o daních z příjmů je tedy již obsoletní, a proto se navrhuje zrušení příslušných ustanovení. Zrušení ustanovení § 6 odst. 9 /stávající písmena h) a n)/ však vyvolalo nutnost novelizovat zákon o státní sociální podpoře, konkrétně § 5 odst. 1 písm. b) bod 7, odst. 3 písm. b) a c) a odst. 4 písm. c) a d) a § 6 odst. 2 písm. a) bod 3 a odst. 3 písm. a) bod 1 zákona.

K Čl. VI Zákon o životním minimu

II. Zvláštní část

Podle novely obchodního zákoníku přestaly být dosavadní zaměstnanecké akcie zvláštním druhem akcií, a to nejpozději uplynutím dvou let ode dne nabytí účinnosti zákona, t. j., od 1. 1. 2003. Jejich dosavadní úprava v zákoně o daních z příjmů je tedy již obsoletní, a proto se navrhuje zrušení příslušných ustanovení. Zrušení ustanovení § 6 odst. 9 /stávající písmena h) a n)/ však vyvolalo nutnost novelizovat zákon o životním minimu v § 6 odst. 1 písm. b) zákona.

K Čl. VII zákon o investičních společnostech a investičních fondech

Navrhuje se sjednocení pravidel pro vyplácení podílů na zisku investičních společností, resp. podílových fondů. Stanoví se, že podíl na zisku z hospodaření s majetkem v podílové fondu lze vyplácet až po skončení řádného účetního období, stejně jako u ostatních obchodních společností, které rozdělují dividendové příjmy. Rozdělení zisku za období kratší, než je účetní období, bude i u podílových fondů nepřipustné, stejně jako zálohy na dividendové příjmy. Návrh zamezuje vyplácení podílů na zisku za kratší období než 12 měsíců a staví tento typ příjmů na stejnou úroveň jako podíly na zisku vyplácené ostatními obchodními společnostmi.

K Čl. VIII Zákon o dani z přidané hodnoty

V ustanovení § 4 odst. 1 písm. za) a § 25 odst. 1 písm. t) zákona o daních z příjmů se navrhuje zvýšení hodnoty propagačních předmětů, které se nepovažují za dar, z dosavadních 200 Kč na 500 Kč. Z toho důvodu se navrhuje nové znění ustanovení § 8 písm. c) zákona o DPH, ve kterém je obdobným způsobem upraveno zdanění propagačních předmětů z hlediska daně z přidané hodnoty.

K Čl. IX Zákon o správě daní a poplatků

Zavádí se nový institut závazného posouzení, a to pouze pro případy explicitně vymezené ve zvláštním daňovém zákoně. Ustanovení § 34b zákona o správě daní a poplatků obsahuje obecné náležitosti nutné k vydání závazného posouzení a podmínky pro jeho účinnost. Toto ustanovení je naplněno novým § 38na zákona o daních z příjmů, podle kterého může poplatník daně z příjmů žádat o vydání závazného posouzení, vzniknou-li mu pochybnosti o tom, zda došlo k podstatné změně. Zákon o daních z příjmů vymezuje dále seznam povinných náležitostí žádosti o závazné posouzení.

V Praze dne 7. 7. 2003

Předseda vlády České republiky:

Ministr financí:

